

NEMES CSALÁDOK DEBRECZENBEN.

ÖSSZEÁLLÍTOTTA :
DR. HERPAY GÁBOR
VÁRMEGYEI FŐLEVÉLTÁRNIK.

SZERZŐ KIADÁSA.

DEBRECZEN SZ. KIR. VÁROS ÉS A TISZÁNTULI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET
KÖNYVNYOMDA-VÁLLALATA. 1925—1207.

ANTALFY JÓZSEF
KÖNYVKERESKEDÉSÉBŐL
DEBRECZEN.

A M. KIR. ORSZ. LEVÉLTÁR
KÖNYVTÁRA.

80/
437

Bevezetés.

Amiképpen magyar nemzetünk ezeréves történetében minden alkotás, nagyság és dicsőség a nemesség érdeme: azonképpen Debrecen város megmaradása, fejlődése és hírneve az ide beköltözött nemes családokból kivált vezérférfiak nevéhez fűződik.

Mert ha csak úgy futtában végig tekintünk Debrecen 600 éves történetén s benne a város vezető, irányító, alkotó vezérférfiainak sorozatán, akkor azt kell megállapítanunk, hogy a benszülött polgársággal szemben a vezérszerepet, szinte kivétel nélkül, mindig a beköltözött nemesek vitték politikai, közigazgatási, egyházi és társadalmi életben egyaránt.

És ez természetes is volt. Mert ahogy a magyar nemesség, mint kiváltságos osztály nem csak megszerezte, hanem mint faj ösztönösen mindvégig magának igyekezett megtartani a sajátjának tekintett hazát, éppen úgy igyekeztek maguknak, tehát a magyar fajnak megtartani Debrecen is, a különböző nemzetiségű jobbágyokból kifejlődött polgársággal szemben az ide beköltözött nemesek.

A különbség csak abban van az országos nemesség és a debreceni nemesek között, hogy míg amaz, abban az évszázados felfogásban, mely szerint a nemzet és ország a nemességgel egy, a nemesi intézmény kiépítésében legtöbbször a maga érdekét tartotta szem előtt, addig a debreceni nemesek Debrecen város minden rendű lakosát egyenlő jogokkal és kötelezettségekkel egybefoglaló magyar polgári társadalom kifejlesztésében jártak elől tervszerű és céltudatos munkával.

Innen van az, hogy Debrecen város, demokratikus irányú fejlődésénél fogva mindig elvi ellentétben állott a különböző személyes kiváltságokkal felruházott nemességgel és annak intézményeivel. És ha találunk is, mert találhatóunk, elég sok nemes családot, melyeknek egyes Debrecenbe szakadt tagjai voltak legtöbb esetben a városnak vezető, irányító főtisztviselői: ezek elsősorban csak mint civisek, csak mint polgárok és sohasem mint nemesek szerepelnek

ilyen minőségükben úgy annyira, hogy ha viszont valamelyik nem nemesi származású kiválóbb férfiut a város főemberei közül, érde-
meinek elismeréseül nemes rangra emelt a királyi, vagy fejedelmi
kegy, az s annak leszármazói továbbra is megmaradtak egyszerű
civiseknek, polgároknak s betették ármálisukat a város, vagy a
kollégium levéltárába s ma élő leszármazóiknak még tudomásuk
sincs családjuk régi magyar nemességéről.

Ennek oka pedig abban keresendő, hogy míg egyrésről a
város bölcs vezetői, királyi és fejedelmi kiváltságlevelekbe iktattatták
a városban lakó nemeseknek a város többi polgáraival teljesen
egyenlő adó és egyéb teherviselési kötelezettségét,¹ másoldalról
modern, socialis korunknak is meglepő példákat szolgáltató birtok-
politikájukkal, a kincstártól és az egyes családoktól zálogba vető
földbirtokok révén olyan kedvezményekhez, mondhatni valósággal
vagyonhoz juttatták a Debrecenben polgárjogot nyert családokat,
hogy egészen természetes, ha a debreceni polgár többre becsülte
a maga debreceni polgárjogát, amely reá nézve existenciát és
vagyon jelentett, mint az egyszerű nemességet, amellyel vagyon
hiányában akár koldulni mehetett.

Hogy pedig a nemesség, a szent koronának a tagjai, a szom-
szédos vármegyékben mindent elkövettek a város demokratizáló
törekvései ellen, különösen az adózást és a városi hatóság előtt
való tanuskodást illetőleg, azt nemcsak azokból a diplomákból
látjuk, amelyekbe ezek a kötelezettségek befoglaltattak, hanem
azokból a jegyzőkönyvi bejegyzésekből is, amelyek a Bihar- és
Szabolcs vármegyék közgyűlésein lefolyt izgalmas vitákról szóló
követi jelentések szűkszavú megörökítői,² mik végre is odáig vezettek,
hogy a nádor 1663-ban egyenesen megtiltotta a nemeseknek a
városba való befogadását.³

Így érthető meg azután, hogy miért voltak a legtöbb esetben
kétségtelen nemes családból származó polgárok annyira közömbö-
sek nemességük dolgával szemben, viszont, hogy miért volt olyan
elfogult a városi tanács a nemességgel, mint kiváltságos osztállyal
szemben eladdig, hogy még a város területén lakó nemesek összeírás-
át is képes volt, szinte karhatalom alkalmazásával megakadályozni.⁴

¹ Városi jkv. 1610. év 515. lap és 1635. év 627. lap.

² Városi jkv. 1653. év 910. és 929. lapok.

³ Városi jkv. 1663. év 225. lap.

⁴ Városi jkv. 1744. év 205—213. lapok.

És ezzel a ténnyel, bár az akkori idők viszonyait tekintve, föltétlenül a polgárok jól felfogott érdekében cselekedett eképpen a Magistratus, a kettős adóztatástól akarván őket megmenteni, — alig jóvátehető hibát követett el az utókor kárára, amelyet csak enyhít, de nem ment annak tárgyilagos megállapítása, hogy ebben a kérdésben jogos történelmi alapon állott Debrecen város Magistrátusa!

Mint fentebb említettük, a város bölcs vezetői ugyanis királyi és fejedelmi kiváltságlevelekbe iktattatták a városban lakó nemeseknek a város többi polgáraival teljesen egyenlő adó és más teherviselési kötelezettségét, úgy, hogy már II. János király 1561 június 9-én kelt diplomájában a debreceni tanács ama parancsára, hogy a török üldözések elől a városba menekült tömeges nemesség, a nemesi jogokra való hivatkozással nem akar a közterhek viseléséhez hozzájárulni, — megparancsolja a Debrecenben lakó nemeseknek, hogy a város polgárainak módjára mindennemű adók és közterhek viselésére kötelesek.⁵

Megerősítették ezeket a rendelkezéseket később Rudolf király 1599 szept. 8-án;⁶ 1601 március 10-én;⁷ Báthory István fejedelem 1582 október 25-én⁸ és Báthory Gábor 1607 április 20-án kelt okleveleikben,⁹ sőt Rudolf király a megerősítés mellett még az összes vármegyei hatóságoknak is tudomásokra hozta.

De nemcsak az egyenlő teherviselést, hanem a debreceni bíró idézésére való személyes megjelenést is kötelességévé teszik a városban lakó nemeseknek II. János király 1568 május 8-án¹⁰ és Báthory Zsigmond fejedelem 1584 márc. 22-én kelt okleveleikben,¹¹ viszont Bocskay István fejedelem 1605 május 6-án kelt diplomájában a személyes nemesi felkelés kötelezettsége alól menti fel a Debrecen városban lakó ármalista nemeseket, megparancsolván az összes érdekelt kapitányoknak és Bihar vármegye alispánjának, hogy a Debrecenben lakó nemeslevéllel bíró nemeseket insurgentszolgálatra kötelezni ne merészeljék.¹²

⁵ Városi levéltár Diplomagyűjtemény 456. sz.

⁶ U. o. 490. sz.

⁷ U. o. 496. sz.

⁸ U. o. 469. sz.

⁹ U. o. 498. sz.

¹⁰ U. o. 450. sz.

¹¹ U. o. 475. sz.

¹² U. o. 497. sz.

Nem lehet tehát csodálkozni azon, hogy Debrecen város vezetősége a maga részéről mindent megtett arra nézve, hogy a kiváltságokkal járó nemességnek még a gondolatát is igyekezett a város polgáraitól hivatalosan távoltartani s hogy nem találunk olyan nemesi összeírásokat, katasztrumokat, amilyenek minden vármegye levéltárában feltalálhatók. És ha vizsgáljuk e szempontból az 1715. és 1720. években történt országos összeírásokat,¹³ melyek szerint 1715-ben 77 nemes személy, illetve 66 nemes család és 1720-ban 62 nemes személy, illetve 48 nemes család íratott össze Debrecenben, — azt látjuk, hogy a királyi összeíró biztosok a polgárokkal együtt minden különösebb igazolás, vagy adat nélkül írták össze uccánként a lakosságot s pusztán csak az egyes nevek elé írt N- (nobilis) betű mutatja, vagy gyaníttatja az illető polgár nemes voltát minden okmányokra, vagy egyéb kétségtelen bizonyítékokra, esetleg ezeket helyettesítő, eskü alatt kivett tanuvallomásokra való hivatkozás nélkül, úgy, hogy csak a később történt egyes nemesség-igazolásokból következtethetjük a két összeírás adatainak hitelességét, míg a később nem igazolt nemes családoknak, a két összeírásban szereplő őstől való leszármazásának kimutatása és bizonyítása, az azonosság legfontosabb bizonyítékának hiányában a legtöbb esetben szinte lehetetlenség. Azt még éppen felesleges volna vitatni, hogy e két összeírásból igen sok kétségtelen nemes család kimaradt, illetve nevük elé „N“ betűt nem írtak.

A szomszédos Bihar- és Szabolcs vármegyék azonban nem jó szemmel nézték a debreceni nemesek ilyen elpolgárosítását, mert azok ilyenformán nemcsak az ő joghatóságuk alól csúsztak ki, hanem a nemesi terhek és kötelezettségek teljesítése alól is, amilyen volt pl. a nemesi felkelésben személyesen, vagy meghatározott pénzösszeg lefizetése útján való részvétel. Érthető tehát, ha a nemesek igazoltatására királyi parancsolatokkal és helytartótanácsi rendeletekkel utasított vármegyék folyton kísérleteztek a kedvező vagyoni viszonyok között élő debreceni nemesség összeírásának tervével, ami azonban a városi tanács makacs ellentállásán mindig meghiúsult.

Hiába próbálkozott Szabolcs vármegye 1742-ben,¹⁴ erélyes megtorló intézkedéseket helyezve kilátásba az ellenkezés esetére,

¹³ Különböző Összeírások. 1715. és 1720. évi eredeti. Ismertette Dr. Boldizsár Kálmán a Debreceni Képes Kalendárium 1908. évf.-ban.

¹⁴ Szabolcs vm. levéltára 1742. fasc. 43. akt. 170.

de hiába próbálkozott a városhoz közelebb álló Bihar vármegye is ugyanez évben,¹⁵ a város a vármegyék megkeresését egyszerűen tudomásul vette; nemcsak, hanem midőn Bihar vármegyétől a nemesség összeírására kirendelt bizottság tagjai: *Simoni* János táblabíró, *Nadányi* Miklós ülnök és *Naményi* Ignác szolgabíró megérkeztek Debrecenbe és az összeírás megejthetése végett azzal a kéréssel fordultak a városi tanácshoz, hogy az uccabírák útján hívják fel a város nemes lakosságát az összeíró küldöttség előtt való jelentkezésre és nemességük igazolására, a tanács és a választott hites közönség egyhangulag a következő határozatot hozta:

1. ha a nemesek kinyomozása végett segítséget kérnek, ne adjunk;

2. ha maguk a kiküldöttek nyomozás végett elindulnának, ne engedték meg nekik;

3. ha pedig büntetés terhe alatt végre akarnák hajtani, meg nem kell engedni; megokoltatván e tanácsi határozat a polgárok kettős megadóztatásának annak folytán bekövetkezhető lehetőségével, hogy

1. megszűnván az *insurrectio*, a civis nemesek a vármegye belső szükségleteinek céljaira is kezdenének megadóztatni;

2. ha máskor *insurrectio* lenne, bírtokaikra, melyek mind a nemes város portáinak fundusai és nem csupán személyekre nézve lesznek megadóztatva.¹⁶

De hogy Bihar vármegye kiküldöttei mégse a teljes ellenszegülés hírére vigyék a vármegyére, még ittlétök ideje alatt tudomásokra hozta a tanács, hogy azért a kevés nemesért, illetve azok helyett, akik netalán a városban volnának, maga a város a saját pénztárából 150 rhénes forintot hajlandó fizetni a vármegye második zászlójára.¹⁷

A vármegye azonban nem fogadta el a város ajánlatát, pedig a későbbi tanácskozásokon a titkos megbízatással kiküldött főbíró már 100 arany megígéréssel alkudozott a civis nemesek *insurrectionális* váltságdíja ügyében.

Később mégis úgylátszott, hogy a tárgyalások eredményre vezetnek s végre is 600 rhénes forintbar. egyezett meg a főbíró a vármegyével, mely összeget nemes *Szeremley* József által el is

¹⁵ Városi jkv. 1742. év 10. lap.

¹⁶ U. o. 10—15. lapok.

¹⁷ Városi jkv. 1742. év 16. lap.

küldött a tanács, azzal a feltétellel azonban, hogyha a 600 rhénes forint lefizetése, illetve elfogadása után is ragaszkodnék a vármegye a Debrecenben lakó nemesek összeírásához, a 600 forintot hozza vissza.¹⁸

A vármegye ezalatt az idő alatti meggondolta a dolgot és végül sem fogadta el a városnak pénzbelileg elég méltányos ajánlatát, hanem azon sérelem miatt, mely őt mint a kebelében élő és az ő joghatósága alá tartozó nemesek hatóságát érte azzal, hogy három ízben történt törvényes felszólításra sem engedelmeskedett a város, 1744 október 1-én tartott közgyűléséből kelt felírással a Helytartató Tanácsnál tett panaszt a renitens város ellen azzal az indokolással, hogy a Debrecen város területén lakó, de Bihar vármegye kebelében és joghatósága alá tartozó nemesek semmiféle törvény szerint nem mentesek a nemesi fölkelésben személyesen való részvétel kötelezettségétől, sőt mint nemesi előjogokat élvezők erre különösebben is kötelezettek.¹⁹

És bár a Debrecenben lakó nemeseknek, a város részére adományozott királyi és fejedelmi diplomákba foglalt jogai és kötelezettségei tekintetében ez az indokolás legalább is erőszakolt volt, a Helytartó Tanács Bihar vármegye panaszos feljelentésére 1744 október 20-án tartott üléséből szám nélkül kelt rendeletével szigorúan megparancsolja a város tanácsának, hogy a város területén lakó nemesek névsorát Bihar vármegyének azonnal adja ki, továbbá az összes nemeseket a vármegyétől lelkiismeretes mérlegeléssel reájuk kirótt személyi tehernek jószántukból való viselésében korlátozni ne merészelje, sem semmi tekintetben közbelépni ne próbáljon, mert ellenkező esetben jogában lesz a vármegyének — erre már ezuttal felhatalmaztatván — minden rendelkezésre álló kényszerítő eszközt és módot felhasználni a városban lakó nemesek összeírására és megadóztatására.²⁰

E rendeletre Bihar vármegye 1745 január havában *Bossányi* Ferenc és *Szénássy* Sámuel megbízottjait ki is rendelte a Debrecenben lakó nemesek összeírására.²¹

Lett-e azután e szigorú rendeletnek fogantja, sem a város,

¹⁸ U. o. 1744. év 205. lap.

¹⁹ Különböző tart. iratok 766.

²⁰ Városi levéltár külömböző tart. iratok 766. szám. H. T. T. leírata s melléklete Biharmegye panaszírata. Reláció 36—1744. sz.

²¹ Városi jkv. 1745. év 213. lap.

sem Bihar vármegye jegyzőkönyveiben további nyomára nem akadtam. Annyi azonban bizonyos, hogy Bihar vármegye ettől az időtől fogva több mint félszázadon keresztül felhagyott a nemesek összeírását célzó kísérletezésekkel.

A félszázadot meghaladó szünet után 1797-ben ismét elhárította Bihar vármegye, hogy összeíratja a Debrecenben lakó nemeseket s az evégre kiküldött bizottság 1797 április 28-án mindenestre biztatóbb kilátások mellett kezdhette meg működését, mint az történt 1742-ben, mert hiszen most nemcsak, hogy előzetesen nem akarta működésüket akadályozni a tanács, hanem ellenkezőleg, még támogatásukra is volt azzal, hogy a küldöttség kérésére három fogalmazójának, névszerint nemes *Laky* Gábor, nemes *Fodor* Pál és nemes *Bodó* Mihálynak megengedte az összeírásnál való segédkezést; megengedte azon útasítás mellett, hogy csak a kiválóbb nemes urak és csak azok írhatók össze, akik a honoratior nemes fogalma alá esnek. Később azonban a házanként való meghirdetést is véghez vitte a tanács, meghagyván a polgároknak, hogy aki magát nemesnek tartja, jelenjék meg a vármegyei összeíró küldöttség előtt.²²

Első pillanatra feltűnhetik, hogy míg 1742-ben szinte karhatalom alkalmazásával is kész lett volna a városi tanács a nemesek összeírását megakadályozni, most meg ő maga nyújt segédkezet ugyanerre a célra a kiküldött bizottságnak.

Ám — és itt tűnik ki, hogy milyen eredményes volt a városi tanácsnak évszázadokon keresztül folytatott eljárása és a polgárok felfogásának, meggyőződésének abba az irányba terelése, hogy a nemesi jogok gyakorlása kettős megadóztatás veszélyével jár, — mert bizony az utcánkenti hirdetmény és felhívás eredménytelen marad s alig, hogy hozzáfogtak a kiküldöttek az összeírás előkészítéséhez, minden oldalról jött hozzájuk a hír, hogy a civilis fundussal és más fakultással bíró civis nemesek, mivel azoktól mindenkor adót fizetnek, magokat az összeírás alá fel nem adják, majd a bizottság külön személyszerinti felhívására — a jelentés szerint — némelyek még többszöri üzenet után sem jelentek meg.

Miután pedig a városi tanács a bizottsághoz intézett levelében a leghatározottabban kikötötte, hogy a polgári birtokok az összeírásnál alapul nem vehetők, mert azoktól, akik bírják, mind-

²² Városi jkv. 1797. év 155., 196. és 207. számok.

nyájan adót fizetnek, a bizottság méltán félve attól, hogy az összeíráson a legtöbb civis nemes nem fog megjelenni, a vármegye újabb rendelkezéséig csak a következő három kategóriába tartozó nemeseket írta össze:

1. azok a földesurak, akiknek Bihar vármegyében birtoka van;

2. azok a nemes urak, akiknek nemesi birtoka Bihar vármegyében ugyan nincs, de a debreceni polgári birtokukon kívül a vármegye területén olyan szőlőjük van, amely után adót nem fizetnek;

3. akiknek a polgári birtokukon kívül semmijük sincs, sőt még az sincs, hanem csak Debrecenben laknak és személyökre nézve nemesek.

Így jött létre azután az 1797. évi nemesi összeírás,²³ amelynek hitelessége iránt a javítások, vakarások miatt (sőt még aláírva sincs) az érvek egész sorozatát hozhatnánk fel és az 1715. és 1720. években történt országos összeírások analogiájára itt is csak a későbbi nemesség vizsgálati és igazolási perek nyújtanak valamelyes garanciát az összeírás adatainak elfogadásánál, illetve felhasználásánál.

Ez az összeírás magában foglal az első kategóriából 20, a másodikból 32, a harmadikból 99, összesen tehát 151 nemes személyt, míg úgynevezett honorátior, vagyis hivataluknál fogva nemesek közé számítható 28 személyt.

Még ugyanebben az évben, vagyis 1797-ben Szabolcs vármegye is kiküldötte a maga deputátusait a városban lakó nemesek összeírása végett, kik a nekik adott útásítás szerint nemcsak a nemeseket tartoztak volna összeírni, hanem azoknak a város egyes birtokain levő épületeit, szállásait, házait és minden más jószágait, továbbá tartoztak volna azokat megbecsülni és jövedelmüket megállapítani, értékekre adván a tulajdonosoknak, hogy akik marháikat hit alatt feladni nem akarnák, mulhatatlanul fognak fiscaliter citáltatni a törvényes büntetésnek desumptiójára, akik pedig megesküsznek és azután kivilágosodik, hogy nem igazán adták fel marháikat, az olyanok, mint hitiszegettek fognak citáltatni.²⁴

Ennek az összeírásnak a végrehajtásáról azonban már szó sem lehetett.

²³ Eredeti összeírás. Relatio 274—1797. sz. a. városi levéltárban.

²⁴ Városi levéltár. Relatió 290—1797. sz. Magánlevéltár Külömb. Tart. Íratok. 1867. szám.

A debreceni civis nemeseknek az 1797. évi nemesi összeírással szemben tanúsított magaviseletével és felfogásával szemben rá kell mutatnom itt egy igen érdekes tüneményre. Míg ugyanis a vármegyék a XIX. század folyamán olyan szigorúan rostálgatták a nemes családokat, sőt a Helytartó Tanács a saját maga, illetve végső fokon magának a királynak határozatától tette függővé sokszor szinte kétségtelen vármegyei nemesi családok nemesiségének az elismerését és igazolását, addig a debreceni nemes civisek éppen az ellenőrzés hiányában olyan nemesi jogokat gyakorolnak, amilyenekre a nemesek jussaira féltékenyen örökdő vármegyéknél nem igen találhatunk példákat. Így például a végrendeleteken, szerződéseken, sőt közokiratokon is száma nélkül találhatunk címeres pecséteket, nemesi előneveket, nemes, nemzetes, vitélő jelzőket, nemesi jogokra és előjogokra való hivatkozásokokat akkor, amikor az igazi nemes civisek másfelől a nemesi összeírásba magukat felvétetni nem akarják. Ugyanez áll a Debrecen város részéről 1800. évben kiállított nemesi felkelő sereg névjegyzékében felsoroltakról is, akiknek legnagyobb részénél egyáltalán nem állapítható meg semmiféle nemesi származás, jöllehet azt maga Bihar vármegye elfogadta.

Készítette, illetve összeállította e névjegyzéket *Vecsey Sámuel*, az insurgens nemes sereg kapitánya s megtalálható Bihar vármegye és Debrecen város levéltárában ilyen cím alatt:

„Neveik azon Insurgens Főtiszt Uraknak stb., kik 1800-ik esztendőben szeptember havában parancsolt generális insurrectio alkalmatosságával ezen nemes Debrecen városa részéről *személyesen* insurgáltak és szeptember 29. napján ki is marchéroztak“.

Ezek szerint sem Bihar, sem Szabolcs vármegyéknek nem sikerült a Debrecenben lakó nemesek összeírása egyrészt a városi hatóság ellenszegülése, másrészt a nemes polgárok évszázadokon keresztül mesterségesen kialakított sajátos felfogásából fakadt közöny miatt, miért is az 1801. és 1809. években esett nemesi felkelés (insurrectio) költségeinek megállapításánál és behajtásánál csakis azok a nemesek voltak számbavehetőek, akiknek családja valamely korábbi nemességigazolás, vagy nemességkihirdetés révén nyilván tartásban volt, akik azonban sem nemesi jogukat nem gyakorolták, sem nemesi kötelezettségeiket nem teljesítették.

Ilyen családok voltak a *Beke* János, *Dalmy* András, *Kazay* Elek, *Koss* Gergely, *Vajdai Szabó* Mihály, *Nagy* György és *Mester*

István civis nemesek családjai, kiknek 1801-ben Bihar vármegye kérésére maga a városi tanács állapítja meg vagyoni viszonyait,²⁵ továbbá *Balázs Mihály, Visky János, Jeney Sámuel, Konyári Ferenc, Bonyhády Mihály, Dalmy András, Gönczy István fia István, Szőnyi Sámuel, Székely András, Móré Mihály, Mikó István, Pósalaky István, Szalay Dániel, Kapros Sámuel fia István, Maklár Pál, Aranyi Jánosné fiai Mihály és István, Gebey István, Péntek Bálint fia István és Kozma János*, akiknek mint az insurrectionális adóval hátralekosoknak életben létét *Balázs Mihály, Mikó István és Szalay Dániel* kivételével, ugyancsak Bihar vármegye kérésére, szintén a városi tanács állapítja meg 1809. évben.²⁶

Az egyes debreceni nemes családokra vonatkozólag, az ilyenforma, szétszórtan s szinte véletlenül található adatokon kívül az 1797. évtől kezdve egészen 1847-ig megint nem találkozunk semmiféle összeírási kísérlettel. Annál csodálatosabb és meglepőbb tehát, hogy azt, amit két vármegye, felsőbb hatóság támogatása mellett több mint száz esztendő alatt sem tudott megvalósítani, hogy t. i. személy szerint összeírják a Debrecenben lakó nemeseket; megtette *Olasz Dénes*, Bihar vármegye sárréti járásának főszolgabírája egy, csaknem teljesnek mondható összeírás előmutatásával 1847-ben.²⁷

Készült pedig ez az összeírás abból az alkalomból, amikor Bihar vármegye közgyűlése 1846-ban a szűkölködő inségesek felsegítésére 40,000 pengőforintot ajánlott meg és ezt az összeget az 1844. évi XII. t.-c., illetve az 1840. évi XLV. t.-c.-ben megállapított kulcs szerint a vármegye területén lakó nemesekre személyenként kivetette. Az *Olasz Dénes*-féle debreceni nemesi összeírásban felsorolt 728 nemesre személyenként 53 $\frac{1}{2}$ pengőkrajcár esett.

Miután pedig az 1797. évben Debrecenben működött összeíró küldöttség a vármegyéhez tett jelentése szerint, semminemű összeírással, mely utbaigazításul szolgálhatott volna, teljességgel nem rendelkezett, továbbá Bihar vármegye levéltárában található s 1797—1848-ig terjedő időt felölelő összeírások, névjegyzékek, nemesi adóketési lajstromok és egyéb kimutatások a Debrecenben lakó nemes családokat illetőleg, úgyszólván semmi adatot nem tartalmaznak, szinte megfoghatatlan, hogy mi módon és kik-

²⁵ Városi levéltár. Fogalmak 116—180. sz.

²⁶ U. o. 90—1809. szám.

²⁷ U. o. Jelentések 95—1848. sz.

nek a közreműködésével készült ez a csaknem kimerítőnek mondható nemesi összeírás?

Igaz ugyan, hogy ez összeírás hitelességével szemben is sok aggályt támaszthat a kritika; azt azonban mégis meg kell állapítanunk, hogy akár az 1715. és 1720. években, akár az 1797. évben készült összeírásokhoz képest, minden fogyatkozása ellenére sokkal becsebb és alaposabb az 1847. évi összeírás azon az okon, hogy míg az előző időkben keletkezett nemesi összeírások adatainak hitelességét az egyes családoknak utólagosan történt nemesség igazolásai bizonyítják, addig ennek az adatait, igen csekély kivétellel, a vármegyék előtt előzetesen lefolytatott nemesedési pereknek és a vármegyék által kiadott nemesi bizonyság leveleknek egész sorozata igazolja.

Még egy utolsó összeírási kísérletről kell megemlékeznünk, mely szerint Szabolcs vármegye 1848 január 10-én 512. számú határozatával abból a célból, hogy a tisztújító gyűléseken mindazoknak, akiket a választói jog gyakorlata törvény szerint megillet, a befolyása biztosíttassék, másfelől, hogy a választói joggal nem bírók befolyása korlátoztassék, elrendelte a Debrecen város kebelében levő nemesek pontos összeírását.

Ám az elveihez ragaszkodó Magistratus az összeírást most sem engedte meg azon az alapon, hogy mivel a város által Szabolcs vármegye területén birt pusztákban Debrecen szab. kir. városán kívül más nemes birtokos nem létezik s emiatt azok a nemesek, akik polgári jótéteményképen azoknak a pusztáknak használatában vannak, megkülönböztetendő birtokos nemeseknek el nem ismerhetők: a szándékolt összeírásnak tárgya nincs.

Mindamellet a városi tanács azon reményben, hogy a vármegye ama szándékánál fogva, mely szerint a város a vármegyében terjedelmes puszták birtokosa lévén, ennek minden nemes lakosait, mint akik a város egységének kiegészítő részét teszik, eddig is gyakorlott szavazati jogukban megtartani kívánja, — azon netalán előfordulható események eltávolítása okából, melyek folytán a tisztújításokon olyanok is befolyást követelhessenek, akik a városban lakó nemesek közé beírva nincsenek —, másolatban megküldi a város kebelében 1847-ben *Olasz Dénes* sárréti szolgabíró által összeírt nemesek fentebb érintett névjegyzékét.²⁸

²⁸ Városi levéltár. Fogalmak 72—1848. sz.

Ugyancsak ezt az összeírást küldötte meg *Szunyoghy* Rudolf táblabírónak is 1848 február 29-én kelt megkeresésére.²⁹

És bár az 1848. évi nagy nemzeti átalakulás véget vetett a város és a szomszédos két vármegye között a városban lakó nemesek összeírásáért évszázadokon keresztül folytatott küzdelemnek, még egy súlyos megpróbáltatáson kellett keresztül esnie Debrecen város Magistratusának.

Végezetül ugyanis be kell számolnunk még egy nemesi összeírással, melyet nem a vármegyék, mint nemesi hatóságok, hanem az 1848 iki szabadságharc leveretése után az abszolút kormány országos teljhatalmú polgári biztosa hajtatót végre *Dersy* Antal északbiharmegyei szolgabíróval 1850 március 4. és 5. napjain.

Az összeírás célja az volt, hogy az 1848. előtti kiváltságos nemes osztálynak adótárgyait és keresményét az addig adózókkal egyenlő mértékben adó alá vehessék, miért is ugyancsak szigorú rendelettel útasított a Magistratus, hogy szoros felelet terhe alatt minden gondját reáfordítsa az azelőtt adómentes nemeseknek megadóztatására és az összeírás a legnagyobb lelkiismeretességgel történjék.

A rendelet ellentmondás kizárásának hangján szólott, a városi tanács azonban évszázados viselkedéséhez méltóan most is megkísérelte az összeírásra vonatkozó rendelet visszavonását, ami azonban most az egyszer hiábavaló volt, pedig éppen most fenyegette a civis nemeseket a kétszeri, sőt háromszori megadóztatás lehetősége.

Hiába hívatkoztak arra, hogy a Debrecenben lakó nemesek, akár mesteremberek, akár napszámosok, életkoruk és kerestetük szerint eddig is adó alá estek s így közvetve fejük után is adóztak s ha most egyenes-adóval rovatnak meg, voltaképen kétszeresen lesznek megadóztatva; sőt azok a nemesek, akik kereskedésük vagy mesterségük mellett még tanyafölddel is birnak, az előbbi állapothoz képest háromszor lesznek megadóztatva: mindez nem használt semmit s az összeírás végett kiküldött *Dersy* Antal szolgabíró kijelentette, hogy miután neki a Debrecenben lakó nemesség személyenkénti összeírása egyenesen kötelességévé tétetett, azt feltétlenül végrehajtja s mivel a hatalom szava előtt e gyászos korszakban még a debreceni tanácsnak is el kellett némulnia, az összeírás meg is történt 1850 március 4—5. napjain.

²⁹ U. o. 73—1848. sz.

Így jött létre az 1850. évi nemesi összeírás, mely az 1715., 1720. és 1797. években történt összeírásoktól eltekintve, páratlanul áll abban a tekintetben, hogy a városi tanácsnak hivatalos közreműködésével készült s ilyenformán meg kellett érni Debrecen város tanácsának, mely a nemesi jogok és kiváltságok túltengése idején karhatalommal is ellenszegült volna ilyen törekvéseknek, hogy az általa már évszázadokon át gyakorolt egyenlőség nagy demokratikus elvének országos elfogadása után ő maga segédkezék nemesi összeírás végrehajtásában.

Az utókor pedig, bármilyen körülmények között jött is létre ez az összeírás, csak hálás lehet érte. Mert eltekintve attól, hogy ez az összeírás az 1847. évi összeírás hitelességét csak növeli, amennyiben azzal lényegileg megegyező, önmagában véve éppen annak folytán fogadhatók el a benne foglalt adatok hiteleseknek, hogy a kétszeri, sőt háromszori megadóztatástól mindig félfő civisnemesek közül azok minden kétséget kizárólag felvették, akiknek nemessége a vármegye előtt nyilvántartatván, azt ezúttal le nem tagadhatták.³⁰

Felvetett ez összeírásba 446 nemes személy.

Az elmondottak után szinte önkéntelenül is esziinkbe juthat az a gondolat, hogy ha a teljesen egyenlő polgárjogért küzdő Debrecen és a *nemes* magyar nemzet eggyé olvadtak 1848-ban a nemesi előjogok megszüntetése és a törvény előtt való egyenlőség, illetve az egyenlő teherviselés tekintetében, mi szükség van akkor egyáltalán a nemesség igazolására ma, amikor a nemességnek sem erkölcsi, sem gyakorlati jelentősége nincs?

Első pillanatra úgy látszik, hogy jogos ennek a kérdésnek a felvetése. Azonban ha csak egy pár percet szánunk a mélyebb gondolkodásnak és csak úgy futtában végig nézünk először Debrecen múltján, a város vezető, irányító férfiainak évszázados sorozatán és azt látjuk, amint ezt e bevezetés első lapján már érintettem, hogy a benszülött polgársággal szemben, szinte kivétel nélkül mindig a beköltözött nemesség viszi a vezérszerepet közigazgatási, egyházi és társadalmi életben egyaránt; akkor csakugyan azt lehet megállapítanunk, hogy Debrecen életében ugyanazt a szerepet töltötte be, sőt tölti be ma is a nemesség, mint az egész magyar nemzetre nézve jelentett annak idején az intézményes nemesség. Ebből pedig az következik, hogy hiába élünk ma a mindent nivellálni

³⁰ Jelentések gyűjteménye 207. és 261. számok 1850-ből, hol az egész adóösszeírási munkálat és eredeti nemesi összeírás található.

akaró demokrácia korszakában, mert az átöröklés nagy természeti törvénye szerint, ha valaki, mint már a múltban, a nagytömegekből egyéni képességeinél fogva kivált és akkor megneemesített ős leszármazója külömbnek érzi magát a mai tömegek átlag embereinél, az valami formát keres magának, szokszor csak saját maga előtt való igazolására annak, hogy nem véletlenség az, ha több millió ember között csak néhány száz, esetleg néhány ezer tartja kezében a többiek vezetését és irányítását.

Hogy a milliók közül kivált néhány ezer a múltban a nemeség volt, ma pedig, hogy úgy mondjam, az intelligencia az, a lényegen nem változtat, ellenben ez utóbbi állapotnak igen szomorú eredményeit kell tapasztalnunk magyar fajunk tisztasága tekintetében. Amíg ugyanis a régi intézmény, a nemesség a magyar faj tisztaságának és történelem bizonyította tüneményes fejlődési képességének volt a biztos alapja, addig az 1848-ban megvalósított, de csakhamar idegen fajok érdekeit szolgáló világdemokrácia és a magyar géniuszt eredetiségéből kiforgató kultúra eltörölte a korlátokat és az egyedek által szerzett s az utódokra átörökített különböző képességek a keveredés folytán kezdenek eltűnni s a magyar fajnak a fokozatos kiválasztódás intézményes biztosítója, a nemesség révén szerzett nagy, nemzeti sajátos szellemi értékei a kétségtelen züllés lejtőjére kerültek.

És szerintem, egyebek között ebben a fajunk fennmaradását biztosító nagy nemzeti, szellemerkölcsi vagyon megmentésére irányuló ösztönös érzésben és sejtelemszerű gondolatokban kell keresni a magyarázatát annak, hogy a nemesi intézmény megszüntetésének ideje óta talán sohasem keresték olyan sokan és olyan lázas buzgalommal családjuk régi, magyar nemességét, mint napjainkban, amikor az igazán semmi előnyt nem jelent az utódoknak!

Ennek a magyar fajunk érdekei szempontjából kétségtelenül megbecsülendő törekvésnek és célnak kívánok magam is szolgálni Debrecen város nemes családjainak multjára vonatkozó, évtized óta gyűjtött adataimnak közrebocsátásával, jóllehet *Zoltay Lajos*³⁰ múzeum igazgató és *Dr. Boldizsár Kálmán*³¹ városi tanácsnok már

³⁰ *Zoltay Lajos* : Vidékiek beköltözése Debrecenbe 1564—1640. között; Debrecen 200 év előtt; Nemes családok Debrecenben; Birtokos nemes urak Debrecenben. 1910.

³¹ *Dr. Boldizsár Kálmán* : Debrecen ősi lakossága; Debreceni nemes családok. 1908. és 1912.

megkísérelték elosztatni azt a homályt, mely az egyes debreceni nemes családok múltján borong. És ha már a történelmi vonatkozások miatt sem tartottam kárba vesztett fáradságnak és céltalan munkának az e tárgyban végzett levéltári kutatásaim eredményét közzétenni azok javára, akiket a magyar nemesség, mint fajunknak e csodálatra méltó, államalkotó és államfentartó intézménye bizonyára általánosságban is érdekelni fog, gyakorlati vonatkozásaiban e kérdésnek, a nemes vármegyék és a polgári Debrecen között folyt évszázados küzdelem történetének részletes ismertetésével megkíséreltem feleletet adni arra a már sokszor felmerült kérdésre, hogy az egyes debreceni nemes családok nemességének kiderítése és elismertetése, miért ütközik a legtöbb esetben szinte leküzdhetetlen nehézségekbe és akadályokba?

A munka alapját elsősorban Bihar és Szabolcs vármegyék nemesi névjegyzékei és a levéltárunkban őrzött nemesség igazolási okmányok, továbbá az egyes vármegyék nemes családjairól már nyomtatásban is megjelent művek képezik, úgy, hogy a rájuk történő hivatkozás — egy-két teljesen be nem fejezett nemesség vitató pertől eltekintve — kétségtelen bizonyosság az illető család, vagy személy nemességét illetőleg. Becses források továbbá a városnak 1715 és 1720 években készült országos összeírásai, az 1797 1847 és 1850 évi nemesi összeírásai; végül a Debrecen város részéről 1800-ban kiállított insurgens nemes seregnek *Vecsey* Sámuel által készített névjegyzéke értékes útmutatást nyújt egy-egy család egyes tagjainak leszármazásánál, bár e tekintetben sokkal fontosabb és mindenesetre megbízhatóbb forrásnak kell minősítenem a végrendeleteknek 1500—1876. évekre terjedő hatalmas gyűjteményét, amennyiben bennök — a tömérdek címeres pecsétől eltekintve — igen sok család eredetére, leszármazására, nemességére és birtokviszonyaira találunk kétségtelen bizonyítékot és pedig igen sok esetben olyanokéra is, akik semmiféle összeírásban felvéve nincsenek.

Úgy a beköltözött, mint a régi debreceni családokra nézve a legfontosabb családtörténeti okmánytár a polgárok anyakönyve (*Matricula Cívium*) két kötetben, amelyekben 1731-től kezdve korunkig, minden egyes polgárjogot nyert debreceni polgárról fel van jegyezve, hogy hová való, honnan jött, mikor nyert polgárjogot, milyen vallású és mi a foglalkozása. Különösen óriási jelentőségű ez a beköltözött nemes családokra nézve, amelyeknél a legtöbb

esetben azon akad meg a nemesség igazolásának ügye, hogy nem tudják igazolni a ma élő utódok, hogy mikor és honnan költözött a család, vagy annak az őse Debrecenbe?

Mivel pedig a nemesség igazolásának a legegyszerűbb és legtermészetesebb módja és formája az adomány, vagy nemeslevélbe foglalt őstől való kétségtelen leszármazás okmányokkal való bizonyítása, ami *szinte egyetlen mód a legtöbb debreceni család számára*, hiszen itt még nemesi jognak nem hogy a gyakorlását, pláne 60 éven át, de még a gondolatát sem lehet bizonyítani, különös súlyt helyezek azokra a forrásokra, amelyekből az egyes családok tagjainak a leszármazási adatai megszerezhetők, annyival is inkább, mert az általam összeállított családfák közlése olyan drágává tette volna jelen mű árát, hogy a kiadására gondolni sem lehetett. Az eddig említett forrásokon kívül ilyenek még a polgári perek írtai és az ú. n. örökbevallási jegyzőkönyvek 1726—1848-ig, amelyek azért megbecsülhetetlen források, mert a szülők (apa-anya) nevének beiktatásával a személyek azonosságát kétségtelenné teszik, már pedig a ref. egyház 1703. évben kezdődő születési anyakönyveiben az anya nevét csak az 1760—1770-es évek táján kezdik feljegyezni.

Természetes, hogy ezeken kívül még igen sok forrás áll rendelkezésre a kutatónak a városi levéltár sokféle különböző gyűjteményében, a debreceni Kollégium levéltárában, könyvtárában, a városi múzeum sokféle céhgyűjteményében, a debreceni kalmártársulat (kereskedőtársulat) XVIII. századbeli jegyzőkönyveiben és a *Thury Etele-féle Prot. Iskolatörténeti Adattárban*.

És ha ezek után elmondom még azt, hogy amíg a vármegyékben és más városokban lakó nemes családok ma élő leszármazóinak a nemessége igazolásához a vármegyei, káptalani és az országos levéltárból megszerezhetők az adomány, vagy címeres nemeslevél, illetve ezek másolatai; vagy az 1754—1755. évi országos nemesi összeírás, esetleg ennél régibb összeírásból vett kivonat; vagy egy vármegyei nemesi bizonyáglevél; jogerősen befejezett nemességigazolási per; avagy ezek hiányában nemesi jogokat megállapító periratok, vagy okmányok, amelyek a család, vagy személy régi birtokos nemes voltáról, vagy más nemesi jognak háborítatlan gyakorlásáról tesznek bizonyosságot, addig ezzel szemben a debreceni nemes családoknak a legtöbb esetben, a pusztá leszármazási adatokat tartalmazó és óriási munkát és időt

rabló forrásokon kívül, semmiféle segítő mód, eszköz mindezideig rendelkezésre nem állott, azt hiszem nem végeztem hiábavaló munkát akkor, amikor felkutattam és kinyomoztam annak a 600—700 debreceni nemes családnak a nemességére vonatkozó adatokat, amely családokban e nemes város élt s amelyeknek tagjai e város megtartására, növelésére, szellemi és anyagi javainak a gazdagítására a legjobb erejüket és tudásukat felhasználták.

A munka első részében csakis azok a családok vannak felvéve, amelyek nemességüket valamelyik vármegye előtt elismertették, vagy az elismertetés iránt nemességigazolási pert folytattak, amely családoknak a nemességével szemben tehát egy néhány befejezetlen pert folytatott családétól eltekintve kétség nem támasztható.

A második részben azok szerepelnek, akik valamely nemesi jogot gyakoroltak, címeres pecsétjük található, vagy az 1715., 1720., 1797., 1847. és 1850. évi összeírások valamelyikébe felvételtek, de akik az általam átbúvárolt levéltári és nyomtatásban is megjelent adatok szerint nemességüket se nem igazolták, sem azt elismertetni meg nem kísérelték.

Végül függelékben közlöm egy pár felszabadított jobbágy-család történetére vonatkozó városi levéltári adatainkat inkább kuriozumképpen, mert hiszen sehol nem akadtam nyomára annak, hogy a felszabadító földesúr a megígért nemeslevelet csakugyan meg is szerezte volna, ellenkezőleg egyik-másik felszabadított jobbágnak még az unokáját is megkísérelték a földesurak visszapereelni Debrecenből.

Kétségtelen, hogy a fenti két kategóriába sorozott nemes családokon kívül még igen sok más nemes család volt és van ma is Debrecenben, köztük olyanok, amelyeknek nemes származása már a XVII. és XVIII. századokban feledésbe ment. Ezeknek a kinyomozása és igazolása azonban annyi időbe és annyi fáradságba kerülne, de meg annyi, szinte leküzdhetetlen akadályokba ütköznék, hogy erre vállalkozni majdnem lehetetlen.

Ezekben és ennyiben igyekeztem a multa felvilágosítással, a jövőre utbaigazítással szolgálni e város nemes polgárainak. És bár a modern ember szemében unalmas levéltári adathalmaznak fog is a munka feltűnni, különösen ma, a demokrácia jelszavától hangos korszakban, mely korszak az emberek soha el nem érhető egyenlőségének gondolatáért és e gondolat tervszerű megvalósításáért már régebben a történelmi mult kamarájába zárta a nemességet és

annak intézményeit, azoknak, akiknek nem közömbös fajuk, családjuk sorsa, multja és dicsősége, talán sikerül olyan vezérfonalat adni a kezükbe, amellyel az óhajtott célt elérhetik és legalább saját lelkekben emlékoszlopot emelhetnek a hálás elismerésre és tiszteletre érdemes ősöknek.

Ez volt e mű célja és ez legyen jutalma is!

Debrecen, 1925 június 28.

Dr. Herpay Gábor.

Debreczen sz. kir. város nemes családjai.

Antal János kir. táblai kancellista, majd városi esküdt nemes-ségét igazolja Bihar vármegye 1834-ben. Cimeres pecsétje 1838. évből a 1928. és 1960. sz. végrendeleteken a városi levéltárban.

Aranyi. Nemességigazolási pert folytat e család Bihar megye előtt 1817-ben (Inquisitio 269—1817. sz.) s 1821-ben Istvánnak a személyi és vagyoni viszonyait kéri megvizsgálni Bihar megye, mert az 1809. évi nemesi fölkelésben nem vett részt (Conc. 90—1821.). A család tagjai közül az 1797. évi összeírás szerint János Hatvan-u.; Sámuel Cegléd-u. lakos; az 1847. és 1850. évi összeírások szerint pedig: István Varga; József Péterfia; Sándor Hatvan-u. lakosok. Egyéb leszármazási adatok: Protoc. Fass. 1749. év 168., 181., 203. és 209. lapokon.

Aranyos. Nemeslevelet nyertek Balázs és fia Mihály 1616 október 9-én Bethlen Gábor fejedelemtől Debreczenben, melyet kihirdetett Bihar megye. 1751-ben nemességigazolási pert folytattak Szabolcs megye előtt. A család tagjai közül János az 1847. évi összeírás szerint Cegléd-u. lakos.

Árvay vagy Szunyogh. Nemeslevelet nyert a család 1641 március 15-én III. Ferdinánd királytól, melyet kihirdetett Zemplén- és Ung megye. A család debreceni őse György, szabómester 1762-ben költözött be Kiskaposról, kinek testvére Imre fel van véve Zemplén megye nemesei közé az 1754. évi országos összeírásban. A család tagjai közül: Antal táblabíró, címeres pecsétje 1826-ból az 1690. sz. végrendeleten, az 1847. és 1850. évi összeírások szerint Varga-, György pedig Péterfia-u. lakosok. Egyéb leszármazási adatok: Protoc. Fass. 1763. év 681.; Polg. Per. 40—1826.: 1829—25. és 2—1830.

Ary Dányádi. Szatmár megyéből beköltözött régi nemes család, mely 1581-ben Rudolf királytól nyert nemeslevelet, majd

donációt Báthory István fejedelemtől Dányád nevű birtokra, innen előneve. A család debreceni őse, Péter 1762-ben költözött be Porcsalmáról s 1786-ban porcsalmi atyjafiaival együtt nemesi bizonyáglevelet nyert Szatmár megyétől. Tagjai közül az 1847. és 1850. évi összeírások szerint: György és Mihály Varga-u., Lajos Csapó-u. lakos. E családból származik Ary Lajos városi főszámvevő.

Bácsi 1737-ben Hajdúböszörményből beköltözött s Bocskay Istvántól 1695-ben nemességet nyert hajdúnemes család, melynek Péter és Mihály nevű ősei szerepelnek az 1702. évi országos hajdúnemesi összeírásban s az említett Péter fia Péter költözött be.

Bácsy István debreceni lakos ellen nemességigazolási pört indított Bihar vármegye 1795-ben. László az 1847. és 1850. évi összeírás szerint Hatvan-u. lakos. (Bihar. Inquisitio 129—1795. sz.)

Bagossy. Dancsházi és Csengerbagosi. Bihar- és Szatmár megyékben virágzó ősrégi nemes család. Tagjai közül az 1800-as évek elején már többen laknak Debrecenben, akik Bihar megye előtt igazolják nemességüket 1820. és 1834. években. Tagjai közül: Gábor, János, Péter Péterfia-u. lakosok az 1847. évi és Piac-u. lakosok az 1850. évi összeírás szerint.

Balásy. Nemességét igazolta a család Bihar megyében 1772-ben. Tagjai közül István 1800-ban insurgents katona; Mihályt pedig 1821-ben azért pereli Bihar megye, mert az 1809. évi felkelésben nem vett részt (90—1821. Concept.). János Varga-u., Mihály Péterfia-u. lakosok az 1847. és 1850. évi összeírás szerint.

Balázsházy János táblabíró 1836-ban Zemplén vármegyéből Debrecenbe költözött s az 1847. évi összeírás szerint Piac-u. lakos.

Balikó. Veszprém megyei nemesi család. Debreceni őse, György, csaplár 1742-ben jött be Felsőőről s az 1797. évi összeírás szerint Szentimrén (Bihar) birtokos. Címeres pecsétje 1790-ből a 851. és 968. sz. végrendeleteken. Protoc. Fass. 1745. év 753. lap.

Balla Márton és fia György révén I. Leopold király által 1693 szeptember 14-én adományozott nemeslevél, melyet kihirdetett Szatmár megye, a városi múzeumban van elhelyezve.

Balogh Ferenc debreceni lakos nemességigazolási pert folytat Szabolcs vármegye előtt 1816-ban. Az 1847. és 1850. évi összeírások szerint Péterfia-u. lakos. (Szabolcs vm. 1816 fasc. 16 Nro. 291.)

Balogh (Jékei) Lajos, a polgárok anyakönyve szerint kifeje-

zetten nemes, 1832-ben költözött Debrecenbe Gyüréről, Szabolcs vm. 1847. és 1850. években Hatvan-u. lakos.

Bán. Kisdobai. Adománylevelet nyert István 1653-ban több társával együtt II. Rákóczy Györgytől. Nemességét igazolta a család Szilágy-, Szatmár- és Bihar vármegyékben. Debrecen város 1797 augusztus 10-én igazolja, hogy az itt Szabó néven szereplő atyafiak Bán-családból származtak s csak mesterségük után ragadt rájuk a Szabó név. János fel van véve az 1797. évi összeírásban.

Bánhegyessy. Bocskay István által 1605-ben hajdúnemességgel jutalmazott család, melynek őse 1741-ban Vámospércsről költözött Debrecenbe, hol Mihály van felvéve az 1702. évi hajdúnemes összeírásba. István végrendelete 1774 év 518. szám.

Barak. Nemeslevelet nyert a család 1690-ben, melyet kihirdetett Bihar vármegye. E család törzse Hajdúböszörményben lakott s onnan került Debrecenbe. Nemességét igazolja 1836-ban Szabolcs vármegye. Tagjai közül: István és Sámuel az 1715. és 1720. évi országos összeírás szerint Piac-u. lakosok, marhakereskedők. Leszármazás Protoc. Fass. 1739. év 366. lap.

Baranyi. Várad. Nemeslevelet nyert 1642-ben III. Ferdinándtól László, melyet kihirdetett Abaúj vármegye. Onnan Bihar megyébe, majd az 1660-as években Debrecenbe került a család Mihály és György testvérekkel. Tagjai közül többen viseltek főbírói és szenátori hivatalokat. Az 1715. évi összeírás szerint Mihály Piac-u. lakos, marhakereskedő; Miklós Piac-u. lakos, Bihar megyei főjegyző; Pál özvegye ugyanazon utcán; Mihály, kinek két fia katona, azután György és István Piac-u. lakosok; 1797-ben Bihar megyei szentimrei birtokosok; György és fiai: László, György és Pál 1822-ben Bihar vármegye előtt igazolják nemességüket. László címeres pecsétje 1789-ből a 829. sz. végrendeleten. Leszármazási adatok: Fass. Jkv. 1740. év 437. lap és Protoc. Jurid. 1769 nov. hó 15-ről. György 1847-ben és 1850-ben Péterfia-u., László Cegléd-u. lakosok. — A család történetét megírta Zoltay Lajos a Turul 1895. évfolyamában.

Barcsay, másképp Fodor. Botpaládi, szatmár megyei Hodászon birtokos, nemes család, de mert Debrecenből ott nem tudtak gazdálkodni, eladták birtokukat. Nemességét igazolta a család 1840-ben a Szatmár megyétől kapott nemesi bizonyáglevéllel Bihar megye előtt. Tagjai közül Károly él 1840-ben; István, ügyvéd címeres pecsétje 1846-ból a 2007. és 2146. sz. végrendeleteken.

Károly Varga-u., István Péterfia-u. lakosok az 1847. és 1850. évi összeírások szerint.

Barcza. János ref. lelkész 1718-ban nemesi adományt nyert III. Károly királytól Szentkirálysabadja nevű falura, majd 1773-ban Heves vármegye igazolja a család nemességét. János lelkész fia János költözött Debrecenbe s az 1797. évi nemesi összeírás szerint szenator volt. Felesége nemes Mede Éva 1799. március 18. (Jkv.) ügyvédet vall a városi tanács előtt. Tagjai közül Gedeon özvegye Piac-u., István, János, Mihály és Mária Péterfia-u., Károly Hatvan-u. lakosok az 1847. és 1850. évi összeírások szerint. János esküdt c. p. 1783. év 641. végrend.

Barla. (Balla). Nemeslevelet nyert György 1641-ben, melyet kihirdetett Zemplén megye. A család 1749. és 1786-ban igazolta nemességét Szabolcs vármegye előtt, hol nemesi jószágai voltak. Birtokleveleik ügye a polgári perek között található 1741. év 8. szám alatt; nemességük igazolása és családfájuk a városi levéltárban polgári perek között 1767. év 10. szám alatt, egyéb lezármazási adatok a Protoc. Fass. 1763. év 628—632. lapokon. Tagjai közül István Piac-u.; János Varga-u. lakos szappanos az 1715. évi összeírás szerint; József 1800-ban insurgens nemes; István Varga-u. lakos az 1847. évi; Cegléd-u. lakos az 1850. évi összeírásokban. Leszármazás: az 1769. évi Protoc. Jurid. szept. 9. Fass. Protoc. 1763. év 628. és 632. lapok. (Szabolcs vármegye 1749. fasc. 50. Nr. 206.).

Bátky Zsigmond kalmár Karcagról költözött Debrecenbe 1786-ban s 1804-ben Gömör vármegyétől nyert nemesi bizonyáglevéllel igazolja nemességét Szabolcs- és Bihar vármegyék előtt. (Szabolcs 1800. fasc. 16. Nr. 36.).

Bednár János városi főjegyző, majd kir. táblai ülnök nemeslevelet nyert 1795-ben I. Ferenc királytól, melyet kihirdetett Bihar megye. Címeres pecsétje 1816-ból a 1465. sz. és 1835-ből a 1901. sz. végrendeleten.

Beke István fiát István, mint a nála nyilvántartott nemes, vagyoni viszonyaira nézve kéri megvizsgálni Bihar megye 1801-ben (Conceptus 75—1801.), mivel az insurrectionalis adót nem fizette meg. A család tagjai közül József Péterfia-u. lakos az 1847. évi nemesi összeírás szerint, István özvegye pedig Piac-u.

Bélyey Dániel, aki 1838-ban Sámsonból költözött Debrecenbe, a polgárok anyakönyve szerint kifejezetten nemes; Péter az 1797.

évi összeírás szerint szentimrei birtokos nemes. Címeres pecsétje 1837-ből Relatio 555. sz. Lásd még Polg. Perek 8—1780. sz. alatt is. Kraszna-Közép, Szolnok vármegyében virágzó régi birtokos nemes család. Származási adatok Protoc. Fass. 1790. év 72. és 74. lap.

Berke. Nemességét igazolja a család Bihar megyében 1824-ben. Tagjai közül Péter Varga-u. lakos az 1847. évi nemesi összeírás szerint, aki 1807-ben Bibolcra (Vas m.) költözött Debrecenbe, mint kalmár.

Besseney Kiss család nemességbizonyítási pert folytat Bihar vármegye előtt 1803-ban. Tagjai közül Bálint és György Péterfia-u. lakosok az 1850. és az 1847. évi nemesi összeírás szerint.

Bézy. Bocskay István által 1605-ben megnemesített hajdúnemes család, melynek leszármazói Dávid és János a 1702. évi hajdúnemesi összeírásban Hajdúszoboszlón laknak. Innen költözött be 1753-ban.

Bikfalvy igazi nevén Marhát. Ősrégi lófő nemes székely család. Bikfalva nevű erdélyi községből került Pest, Szabolcs és Békés vármegyékbe. Nemességét igazolta 1793-ban Szabolcs megyében s onnan Gáváról költözött Debrecenbe. Tagjai közül Mihály és Péter a beköltözők 1783-ban. Bálint özvegye, Márton, Mihály és Péter 1847. és 1850. években Péterfia-u. lakosok.

Bíró, lásd Matolcsy.

Bisotka. Nemeslevelet nyertek Miklós és János testvérek 1654 július 4. III. Ferdinándtól, melyet kihirdetett Gömör vármegye. Tagjai közül János mézeskalácsos 1794-ben költözött Debrecenbe Szikszóról; István Varga-u. lakos az 1847. és 1850. évi nemesi összeírás szerint.

Blaskovits Ebeczki. Nemeslevelet nyert Sámuel 1712 június 6. III. Károly királytól, melyet kihirdetett Hont vármegye. Debrecenbe János költözött, aki esküdt volt; címeres pecsétje 1847-ből a 2171. sz. végrendeleten. Kálmán 1847. évi összeírás szerint Hatvan-u. lakos.

Bodó. Nemeslevelet nyert János 1607 december 29. Báthory Gábortól, melyet kihirdetett Szabolcs vármegye s a tőle való leszármazást igazolja 1802-ben Szabolcs vármegye előtt, az 1797. évi nemesi összeírásba felvett Mihály városi cancellista Mihály, Dávid, Bálint, Sándor és Lajos nevű fiaival. Mihály esküdt címeres pecsétje 1821-ből az 1576. és 1583. számú végrendeleteken. A család tagjai közül László és Sámuel Varga-u. lakosok az 1847. 1850. évi összeírások szerint.

Bodoky István debreceni lakos részére Heves vármegye által 1744. évben kiadott nemesi bizonyáglevél található a városi 1744. évi jegyzőkönyv 154. lapján. Atyja Dávid Protoc. Fass. 1732. év 47. és 180. lap.

Bogáthy. Nemeslevelet nyert a család 1698-ban, melyet kihirdetett Bihar vármegye, ahol később 1738-ban is igazolja a család nemességét. Tagjai közül János és Pál az 1797. évi nemesi összeírásban mint Hatvan-u. lakosok, mónuspetrii és kiskágyai birtokosok. Leszármazási adatok: Polg. Per. 23—1782. és 1746. jkv. 13. és 159. l.

Bogdán. Nemeslevelet nyert Bálint 1618 július 10-én II. Mátyás királytól, melyet kihirdetett Szatmár megye. A debreceni ág 1844-ben igazolta nemességét és Bálinttól való leszármazását Szatmár megye előtt. Bogdán Dániel 1847-ben Csapó-u. lakos. (Szatmár vm. Nemes családjai 20. lap.)

Bognár Mihály debreceni lakos 1836-ban Pest vármegyétől nyert nemesi bizonyáglevéllel igazolja nemességét Bihar megye előtt. György és Mihály Piac-u. lakosok az 1847. és 1850. évi összeírások szerint.

Bóka-Pap. Nemeslevelet nyertek Mihály és fiai János, Sámuel, István, Mihály, Dániel és András 1633-ban II. Ferdinándtól, melyet kihirdetett Gömör megye. Innen Heves megyébe került a család s itt igazolta nemességét 1818-ban Bóka-Pap János debreceni lakos. A Pap ragadványnév.

Bolyák. Nemeslevelet nyert Debreceni Bolyák György 1627 augusztus 28-án II. Ferdinándtól, melyet kihirdetett Bihar vármegye. György egyenes leszármazója, János az 1715. és 1720. évi nemesi összeírásokban mint gombkötő mester Hatvan-u. lakos.

Bóna István debreceni lakos Borsod vármegyétől nyert nemesi bizonyáglevele alapján nemességigazolási pert folytat Szabolcs vármegye előtt 1815-ben. (Szabolcs vm. 1815 fasc. 15. Nr. 1066.)

Bónis. Nemességet nyert a család 1655 február 1-én III. Ferdinándtól, melyet eredetiben felmutattak a városi tanács előtt 1755 április 25-én István, Mihály és János testvérek s e ténnyről bizonyáglevelet kaptak (Concept. 1755.). A család másik ága Désen lakott. Osztálylevelök: Polg. Perek 1741—13. sz. A család egy tagja: Imre 1817-ben nemességigazolási pert folytat Bihar vármegye előtt. (Inquisitio 208—1817. sz.) Származási adatok: 1730. jkv. 132. lap.

Bonyhády. Nemességet nyert a család János nevű őse 1689-ben, melyet Bihar vármegye tartott nyilván és 1821-ben Mihály Csapó-u. lakost vagyoni viszonyaira nézve kéri megvizsgálni, mivel az 1809. évi nemzeti felkelésben sem személyesen, sem pénzbelileg nem vett részt. (Conc. 90—1821. sz.) Származási adatok: Protoc. Fass. 1743. év 588. lap.

Borbély Pál és János testvérek 1717-ben; György és János testvérek pedig 1808-ban igazolják családjuk nemességét Bihar vármegye előtt. Tagjai közül András özvegye az 1715. évi összeírásban van felvéve; Mihály 1800-ban insurgens nemes vitéz; György esküdt címeres pecsétje 1820-ból az 1559. sz. végrendeleten. Sámuel 1847-ben Hatvan-u. lakos, tanító. Származási adatok: Protoc. Fass. 1746. év 49. lap és 461. lap.

Borbély, lásd Csonka.

Bordány. Bocskay István által 1605-ben megnemesített hajdúnemes család, melynek egyik leszármazója János, az 1702. évi országos hajdúnemes összeírásban mint hajdúszoboszlói lakos van felvéve. Innen költözött be a család 1743-ban Debrecenbe.

Boros Ferencz somlyói jobbágnak és Balmazújvárosi Kádár Mihály és György testvéreknek 1676 július 23-án Apaffy Mihály fejedelem által adományozott eredeti nemeslevelével, melyet Kraszna vármegye hirdetett ki 1676 okt. 29-én, a városi levéltárban van. Leszármazója: Boros István, 1847-ben Czegléd-u. lakos.

Borsay, másképp Váradi Filpe. Nemeslevelet nyertek András és Gergely testvérek 1655-ben II. Rákóczy Györgytől, melyet kihirdetett Bihar vármegye. Hiteles másolata Hajdú megye levéltárában. A család tagjai közül Sámuel és Sándor 1797. évi nemesi összeírásba felvétettek. Sándor 1847-ben Csapó-utcáról van felvéve az összeírásba.

Borsy Gacsáji. Nemeslevelet nyertek Mihály és János testvérek 1627 július 3-án Bethlen Gábor fejedelemtől, melyet kihirdetett Bihar megye. Nemességét igazolta a család Szatmár és Bihar megyékben 1789-ben. János 1789-ben Csapó-u. lakos; fia János 1800-ban insurgens nemes közvitéz; József 1847-ben Csapó-u. lakos; másik József Czegléd-u. lakos az 1850. évi összeírás szerint. (Szatmár vm. nemes családjai 21. lap.)

Bottyán János Jásznagy-Kun-Szolnok megyéből Törökszentmiklósról költözött Debrecenbe 1816-ban s a polgárok anyakönyvében mint kifejezetten nemes van megjelölve.

Bökönyi. Nemeslevelet nyertek 1631-ben II. Ferdinánd királytól István és János testvérek, illetve János fiai Mihály és Pál. Kihirdette Szabolcs vármegye. Ugyanott igazolja nemességét 1749-ben Pál, aki a tanács előtt felmutatta az eredeti nemeslevelet s erről bizonyítványt kapott. Polg. Perek. 1756. év 26. szám. Török mellékeve is volt a családnak, mivel Pál fia, István török rabságba került, honnan kiszabadulva, Hajdúszoboszlóra költözött. (Szabolcs vm. 1749 fasc. 50 Nr. 210.)

Böss Ilonának, Lantos Lászió özvegyének, Lantos Istvánnak s Lantos Mártonnak I. Leopold király által 1677 július 1-én adományozott nemeslevél, melyet kihirdetett Szatmár megye, a városi muzeumban van.

Böszörményi Vonza. Nemeslevelet nyertek Mihály és István testvérek 1646-ban III. Ferdinándtól. Kihirdette Bihar megye. Nemesiségüket több ízben igazolták Bihar és Szabolcs vármegyékben. Tagjai közül: István esküdt, címeres pecsétje 1787-ből a 780. sz. végrendeleten; Pál városi főjegyző az 1797. évi összeírásban mint álmosdi birtokos van felvéve, hol több atyjafiával együtt osztatlan nemesi birtoka van. János 1847-ben és 1850-ben Varga-u. lakos.

Budaházy Veskóczi és Budaházi. Bihar. Szabolcs, Szatmár, Ung, Szepes és Zemplén vármegyékben virágzó, ősrégi, birtokos nemes család. Tagjai közül: Sándor esküdt 1820, címeres pecsétje 1537., 1549. és 1571. sz. végrendeleteken; Sámuel esküdt címeres pecsétje 1845-ből a 2133. sz. végrendeleten. József 1847-ben és 1850-ben Csapó-utcai, Sámuel és Sándor pedig Czegléd-u. lakosok.

Buday. Nemeslevelet nyert István 1665 ápr. 8. I. Leopoldtól, melyet kihirdetett Szabolcs vármegye s a tőle való leszármazást és nemességét igazolta Buday Ésaiás professor, majd püspök 1805-ben Bihar megye előtt. Ugyanő az 1797. évi nemesi összeírásban, mint honoratior nemes van felvéve.

Buday. Nemeslevelet nyert Péter 1662 júl. 29. I. Leopoldtól, melyet kihirdetett Pest vármegye. Tőle származik György debreceni esküdt, kinek címeres pecsétje 1755-ből kelt végrendeleten van. Ferencz 1847-ben és 1850-ben Piac-u. lakos. Leszármazási adatok: Polg. Perek 5—1773. és 39—1796. sz.

Búzás Antal táblabíró Tapolcáról (Zala vm.) költözött Debrecenbe 1837 és a polgárok anyakönyve szerint, mint kétségtelen nemes van megjelölve. 1847-ben Varga-utcai lakos Antal; Pál özvegye pedig Csapó-u. lakos, míg 1850-ben a fia, mint professor

van felvéve a nemesi összeírásba. Leszármazási adatok: Polg. Perek 10—1813; 4—1827.

Csapó. Ecsedi. Nemeslevelet nyert Pál 1655-ben, melyet kihirdetett Szatmár megye, honnan egyes leszármazói Zemplén és Bihar megyébe szakadtak. Debrecenbe Zemplén vármegyéből költözött a család. Tagjai közül: István 1805-ben nemesség igazolási pert folytat Bihar megye előtt, majd később 1815-ben Szatmár megye előtt, címeres pecsétje 1815-ből az 1433., 1454. és 1988. sz. végrendeleteken. János és Mihály 1800-ban insurgensek; Gábor és Lajos testvérek 1834. és 1841-ben Bihar vármegye előtt igazolják nemességüket. Lajos az 1847. évi nemesi összeírásban Piac-u.; az 1850. évi összeírásban Gábor testvérel együtt Péterfia-u. lakosok; János 1847. és 1850. évi összeírásokon Czegléd-u. lakos.

(Bihar. Inquisitio 186—1805. sz. és Szatmár vm. nemes családjai 24. lap.

Csapó (Czapó). Brünnből (Morvaország) beköltözött nemes család. József orvostudor, kinek végrendelete és címeres pecsétje 1793. évből a 921. és 1021. sz. végrendeleten és Károly testvére 1799. évi július 22-én (Concept) bizonyítványt kapott a városi tanácstól nemességük igazolhatása céljából.

Csáthy. Marázi. Mezőcsáthról (Borsod m.) beköltözött nemes család, hol ősök István, a nemesek hadnagya volt. Ennek a fia Sámuel költözött Debrecenbe s mivel borbély volt, leszármazói Borbély néven szerepelnek. Nemes voltukról 1758-ban tanú vallomások alapján bizonyítványt ad a városi tanács (Polg. Perek 21—1758. sz.) s ez alapon igazolják nemességüket Borsod vármegye előtt. Sámuel fia Sámuel gyógyszerész, másik fia István jolsvai jegyző; Károlynak (Sámuel gyógyszerész fia) a címeres pecsétje 1847-ből a 2185. sz. végrendeleten a városi levéltárban. Károly és Lajos 1847-ben és 1850-ben Varga-u. lakosok, a két összeírás szerint. György végrendelete 1791. év 869. sz.

Csatáry. Ósrégi debreceni nemes család, nemességét igazolja Bihar vármegye 1765-ben és 1823. években. Osztálylevelök a városi levéltárban Polg. Perek 1—1762. sz. alatt. A városi tanács 1822 febr. 23-án (Conceptus) József kir. táblabírónak bizonyáglevelet ad, mely szerint Bálint 1666—1699-ig senator; János 1710—1731-ig főbíró; István 1735—1758-ig senator; János pedig 1755—1800-ig esküdt volt. Az 1715. évi összeírásban János Péterfia-u. lakos.

Csató. Csatóházi. Nemességét igazolta a család Bihar vár-

megyében 1812-ben. Tagjai közül: Gáspár az 1715. évi összeírásban Csapó-u. lakos; Gábor és István az 1797. évi összeírásban, mint szentmiklósi birtokosok szerepelnek. Leszármazási adatok Protoc. Fass. 1786. év 264. lap. István címeres pecsétje 1775-ből az 552. sz. végrendeleten, másik Istváné 1847-ből az 1870., 1928., 2162. és 2170. sz. végrendeleteken. Gábor, István és József az 1847. és 1850. évi összeírások szerint Varga-u. lakosok.

Csécsy lásd Nagy.

Cseke. Nádudvarról 1640-es években beköltözött nemes család. Nemességét igazolja a család 1840-ben Bihar és 1843-ban Szatmár vármegye előtt. Sándor az 1847. és 1850. évi nemesi összeírások szerint Péterfia-u. lakos. Szatmár m. nemes családjai 25. l.

Csépán. Sanyóházáról (Vas megye) 1765-ben beköltözött család, mely 1773-ban Bihar vármegyében igazolja nemességét. Tagjai közül: György könyvkötő, Mihály az 1797. évi nemesi összeírás szerint Piac-u. lakos.

Csiszár. Nemeslevelet nyertek Mátyás, György és Mihály 1666-ban I. Leopold királytól, melyet kihirdetett Szabolcs vármegye. A család Hajdúnánásról költözött Debrecenbe s Szabolcs megye előtt 1792-ben, majd Bihar megye előtt 1793-ban igazolta nemességét.

Csizmadia Szentimrei. Szatmár megyéből beköltözött nemes család. Az 1776-ban Debrecenben elhalt Mihály fiai István és János nemes voltukról bizonyítványt kapnak a városi tanácstól 1821 okt. 8-án (Concept) s ezzel igazolják átszármazásukat és nemességüket Szatmár megye előtt. István 1847. és 1850. évi összeírások szerint Csapó-u. lakos. András végrendelete 1752. év 254. és 297. sz.

Csonka vagy Borbély. Nemességet nyert a család 1580 okt. 15-én Rudolf királytól. Több ízben igazolta Heves és Szabolcs vármegyék előtt s ez utóbbi megyéből Kisvarsányból költözött Debrecenbe 1779-ben. Tagjai közül: Sándor az 1797. évi nemesi összeírás szerint Piac-u. lakos. Károly ügyvéd, címeres pecsétje 1845-ből a 2133. sz. végrendeleten. Sándor 1847. és 1850. összeírások szerint Csapó-u.; Dániel Pétefia-u. és Károly 1850-ben Piac-u. lakos.

Csorba László debreceni főbíró és fiai István, János és Péter részére és Tarcsay Dávid részére Rudolf királytól 1583 ápr. 28-án adományozott és Bihar vármegye által 1583 nov. 24-én kihirdetett nemes levél a városi múzeumban van.

Czeglédy másképp Cseh. Nemeslevelet nyert 1637-ben, szept. 30-án III. Ferdinándtól Péter, kihirdette Szatmár vármegye. Nemességét igazolta a család ugyanott 1738-ban. Szaniszlóról Vértésre és Vértesről költözött Debrecenbe 1844-ben Gedeon, akit a polgárok anyakönyve is, mint kétségtelen nemest jelöl meg. Végrendelete 1867. év 2443. sz.

Dalmady. Szatmár megyéből Öriből az 1770-es években beköltözött nemes család, hol nemesség-igazolási pert folytattak. Tagjai közül Miklós Csapó-u. lakos az 1797. évi összeírás szerint; István, az András fia insurgens 1800-ban; István és Miklós Csapó-utcai lakosok az 1847. évi összeírás szerint.

Dalmy. Nemeslevelet nyertek 1641 január 2. I. Rákóczy Györgytől Mihály és fiai Pál, János, István és az István fia András Méhkereki előnévvel. András, István, János és Mihály 1805. és 1814. években igazolják családjuk nemességét Bihar megye előtt. András 1821-ben az insurrectionalis költségekért perli Bihar megye (Concept. 90—1821.). Tagjai közül: Mihály Csapó-utca; István, József és Károly Péterfia-u. lakosok az 1847. és 1850. évi összeírások szerint. (Bihar. Inquisitio 133—1805. és 461—1841. sz.)

Dalmy. Bocskay István által 1605-ban nemesített hajdú nemes család. Ősök János, az 1702. évi országos összeírás szerint Polgáron lakott, mely tényről Dalmy István debreceni lakos a Hajdúkerületől bizonyítványt nyert 1802-ben.

Dancsy. Bereg vármegyéből beköltözött nemes család. Nemességüket igazolják Miklós fiai: József, László és Miklós 1831-ben Szabolcs-, majd 1834-ben Bihar vármegye előtt. Tagjai közül: Miklós Péterfia-u. lakos, az 1847. évi összeírás szerint.

Dányády János debreceni lakos, 1713-ban Bihar vármegye előtt igazolja nemességét s fel van véve az 1715. évi országos összeírásban.

Deák. Nemeslevelet nyert 1625-ben II. Ferdinánd királytól, melyet kihirdetett Szabolcs vármegye. A család Hajduböszörményből költözött Debrecenbe s 1793-ban Mihály és György testvérek nemesség-igazolási pert folytatnak Bihar vármegye előtt. (Inquisitio: 388—1793.)

Deák. Bocskay István által 1605-ban nemesített hajdú nemes család. Ősök: György, az 1702. évi országos összeírás szerint Vámospércsen lakott. Beköltözött Mihály kovácsmester Vámospércs-

ről 1746-ban a Csapó-utcára s ennek leszármazói Mihály és Ferenc az 1797. évi nemesi összeírásba felvétettek.

Debreczeni Párnás. Nemeslevelét kihirdette Bihar megye 1690-ben s ugyanattól nemesi bizonyáglevelet nyert a család 1775-ben. Az 1847. és 1850. évi összeírás szerint János Cegléd-utcai lakos.

Deme József debreceni lakos 1828-ban igazolja nemességét Bihar vármegye előtt s nemesi bizonyáglevelet nyer. Végrendelete 1831. év 1811. szám.

Derecskey József debreceni szenátor nemesi bizonyáglevelet kap Bihar vármegyétől 1817-ben. Az 1847. évi összeírás szerint Cegléd-u. lakos. Sámuel végrendelete 1805-ből 1156. sz. a.

Derekas máskép Cherepy Istvánnak és testvérjének Györgynek 1583 dec. 20-án Rudolf király által adományozott nemeslevél a Kollégium könyvtárában van.

Detzky. A család tagjai közül István és János 1813-ban igazolják nemességüket Bihar vármegye előtt s nemesi bizonyáglevelet nyernek. János Piac-u. lakos az 1847. és 1850. évi összeírások szerint.

Diószeghy. A család nemeslevelét kihirdette Bihar vármegye 1713-ban. Tagjai közül: Sámuel az 1715. és 1720. évi országos összeírások szerint postamester Piac-u. lakos; Mihály esküdt, címeres pecsétje 1779. évből a 620. számú végrendeleten a városi levéltárban. Leszármazási adatok a Protoc. Fass. 1748. évből 119. lap. A család történetét megírta S. Szabó József főiskolai tanár a Debreceni Képes Kalendárium 1908. évf.-ban.

Dobozy. Előkelő debreceni család, tagjai közül főbírák és szenátorok kerültek ki. Nemességét Bihar vármegye 1693, 1758. és 1842. években igazolta. Tagjai közül: István özvegye az 1715. évi összeírás szerint Piac-u. lakos; Mihály Piac-u. és János Cegléd-u. lakosok az 1720. évi összeírás szerint. A család történetét lásd a „Turul“ 1896. évf. 168. lapján. A városi levéltárban a polgári perek között 20—1758. sz. a. található tanúvallomási jegyzőkönyv szerint az 1657-ben született Istvánnak, a híres debreceni főbírónak volt egy János nevű testvére is, akinek unokája János szűrszabó mester erről bizonyítványt is kap a városi tanács-tól. Később, illetve 1847-ben már csak Lajos él, mint Piac-u. lakos.

Dobray. A család nemességét 1842-ben igazolja Bihar megye előtt. József ügyvéd, az 1847. és 1850. évi összeírások szerint

Hatvan-u. lakos. Nemeslevelet nyert Dobray Mihály Egri előnévvel III. Ferdinándtól 1646 nov. 2.

Domján. A család nemességét 1703-ban igazolja Bihar vármegye előtt. Tagjai közül István az 1715. és 1720. évi összeírások szerint Piac-u. lakos. Származási adatok: Fass. jkv. 1750. év 233. lap.

Domokos. Debrecen város történetében nagy szerepet játszó család, mely nemességét 1772-ben igazolta Bihar vármegye előtt. Tagjai közül Miklós az 1715. évi összeírás szerint kereskedő Hatvan-u. lakos; Imre szenátor és testvére Lajos az 1797. évi összeírás szerint bodóházi, kólyi és vértesi földesurak. A család történetét megírta Zoltay Lajos a Debrecen c. újság 1900. évf. 145. szám és a Debreceni Képes Kalendárium 1909. évf.-ban.

Domonkos Miklós özvegye Vizaknay Anna 1719-ben férjének Szováton lakó testvéröccsének Mihálynak adja át a család nemeslevelét (Jkv. 1719. év 717. lap). E család nemesi bizonyosságlevelet nyer Szabolcs vármegyétől 1842-ben.

Dömsödy vagy Nyerges. Egyik legrégebbi debreceni nemes család. Nemeslevelet nyertek András és Bálint testvérek 1624 július 7. Bethlen Gábertől, melyet kihirdetett Szabolcs vármegye 1624 okt. 29-én. Tagjai közül István 1632-ben már debreceni lakos; Gergely szenátor az 1720. évi összeírásban Hatvan-u. lakos; Sámuel szenátor az 1797. évi összeírás szerint biharmegyei földbirtokos, címeres pecsétje 1787-ből a 781. sz. végrendeleten a városi levéltárban; Károly ügyvédé ugyanott 1848-ból 2192. sz. a. Gábor, Károly és Lajos Cegléd-u. lakosok az 1847. évi összeírás szerint. Nemeslevél a család birtokában. Adatok Polg. P. 40—1779.; Fass. Jkv. 1730. év 126. lap és 1756. év 467. lap.

Dravetzky János táblabíró, a Bihar megyei régi nemes Dravetzky család egyik tagja 1837-ben Köbölkútról költözött be Debrecenbe. Címeres pecsétje 1842-ből a 1989. és 2043. számú végrendeleten a városi levéltárban. Gábor és neje Lancsári Klára Protoc. Fass. 1729. év 91. lap. Miklós végrendelete 1811. év 1340. sz. a.

Éles. Hajdúszoboszlóról és Hajdúnánásról beköltözött nemes család. Nemeslevelet nyert Márton nevű ősük 1605-ben Bocskay Istvántól, melyet kihirdetett Szabolcs vármegye, mely előtt több ízben igazolták nemességüket.

Eötvös, lásd Tholnay.

Eperjessy István debreceni nemes ellen nemeslevél és bizonyos adománylevelek kiadása iránt pert folytat nemes Forray András 1752-ben (40. számú jkv. 300. lap).

Ercsey. Nemeslevelet nyert 1623-ban mint Téglási nevű család s a Nagy-Ercse nevű birtokra nyert adománylevél alapján vette fel az Ercsey nevet az 1700-as években. A család tagjai közül Dániel fia László 1834-ben Doboka vármegyétől nyert bizonyoságlevéllel igazolja nemességét Bihar megye előtt. Az 1847. évi összeírás szerint Ercsey Dánielné Péterfia-u. lakos.

Erdélyi (Erdei). Nemeslevelet nyert Mindszenti előnévvel 1610 nov. 1. Báthory Gábor fejedelemtől. Nemességét igazolja Bihar vármegye előtt 1786. és 1790. években. Tagjai közül Mihály és fia Mihály az 1797. évi összeírás szerint Hatvan-u. lakosok; Péter címeres pecsétje 1787-ből a 797. és 897. számú végrendeleteken a városi levéltárban. István és Mihály Varga-u., József Péterfia-u. lakosok az 1847. és 1850. évi összeírások szerint. Leszármazási adatok Protoc. Fass. 1755. év 446. lap.

Erdős. Nemeslevelet nyert e család 1664 márc. 24. Apaffy Mihálytól s 1841-ben Szatmár megyében igazolta nemességét. Újabban Dr. Erdős József egyetemi tanár igazolta e családból való leszármazását és nemességét, továbbá, ugyanakkor Simai nemesi előnevet kapott I. Ferenc József királytól. Lásd Szatmár vm. nemes családjai 34. lap.

Ethey. A zempléni megyei Erdőbényéről származó nemes család. Nemeslevelet nyert 1609-ben II. Mátyás királytól. Tagjai közül István borbély (chirurgus) az 1720. évi összeírás szerint Piac-u. és öccse Ferenc kalmár, Lajos az 1847. évi összeírás szerint Péterfia-u. lakos. Protoc. Fass. 1728. év 81. és 92. lap.

Falusy. Veszprém megyéből beköltözött nemes család, honnan 1765-ben nemesi bizonyoságlevelet nyert a Berhidáról ide költözött György kalaposmester. Fia György 1769-ban Bihar megyében igazolja nemességét s a városi tanács bizonyítja, hogy Virág neve mostohaapjáról Virág Pálról ragadt reá. Tagjai közül Károly Piac-u., Sámuel Hatvan-u. lakosok az 1847. évi összeírások szerint.

Farkas. Nemeslevelet nyert Farkas János, István, Benedek, Mátyás és Mihály testvérek 1663 május 28. III. Ferdinánd királytól, melyet kihirdetett Borsod vármegye. Tagjai közül nemességét igazolja Heves vármegye előtt s onnan nemesi bizonyoságlevelet nyer Balázs 1796-ban, János 1847. és 1850. Péterfia-u. lakos.

Farkas. Losonczi. Nemeslevelet nyert Mihály 1624 január 27. II. Ferdinándtól, melyet kihirdetett Komárom vármegye. Tagjai közül Károly ügyvéd Bihar megye előtt igazolja nemességét 1824-ben, címeres pecsétje 1846-ból a 2005. és 2146. számú végrendeleten található; Mihály fia Sándor pedig bizonyítványt kap a városi tanácstól nemes voltáról 1837 szept. 21-én (Conceptus). Károly 1847. és 1850-ben Csapó-utcai lakos.

Farkas. Leeki. András és Simon testvérek részére Rudolf király által 1592 június 2. adományozott és 1593-ban Komárom, majd 1646-ban Esztergom vármegyékben kihirdetett eredeti nemeslevél a városi múzeumban van.

Fazekas. Nemességét igazolta e család Bihar megyében 1779-ben. Tagjai közül Mihály címeres pecsétje 1790-ből a 841. sz. végrendeleten található, Dániel Varga-u.; Sándor Hatvan-u. lakosok 1847. és 1850. években.

Fábián. Nemességét igazolja a család Bihar megyében 1815. és 1844. és Szatmár megyében 1819. években, György 1847. és 1850. évi összeírások szerint Piac-u. lakos. Szatmár vm. nemes családjai; pótkötet 12. lap.

Fáy Ferenc az 1897. évi összeírás szerint Szabolcs és Bereg vármegyei birtokos nemes, címeres pecsétje 1807-ből a 1235. és 1262. számú végrendeleteken; János szenátor címeres pecsétje 1819-ből a 1523. sz. végrendeleten. Származási adatok: Protoc. Fass. 1786. év 36. lap és 1774. év aug. 6.

Fejér. Nemességét igazolja a család Bihar megyében 1839-ben. Tagjai közül József 1800-ban insurgens; István tanácsbéli 1839-ben; Ignác esküdt címeres pecsétje 1826-ból az 1700. és 1723. sz. végrendeleteken, 1847-ben ő maga, 1850-ben özvegye Varga-u. lakos.

Fekete. Halasi. Nemeslevelet nyert 1617-ben II. Mátyás királytól Péter, kihirdette Szabolcs vármegye. Kiváló hajdú nemesi család, mely Nádudvaron és Hajdúszoboszlón lakik. Tagjai közül: Zsigmond debreceni lakos Péter, János, László és Sándor nevű Hajdúszoboszlón lakó testvéreivel együtt nemesi bizonyáglevelet kap Szabolcs vármegyéitől 1809-ben. (Fasc. 9. Nr. 189.)

Fekete. Szentmihályi. Nemeslevelet nyert 1629 nov. 1-én Szentmihályi Fekete János, János, György, Demeter és Péter nevű fiaival II. Ferdinánd királytól, kihirdette Szabolcs vármegye s eredetben a collegium könyvtárában van. Tagjai közül: Ádám 1815-ben

Bihar vármegye előtt igazolja nemességét; Lajos ugyanott Szabolcs vármegyétől nyert nemesi bizonyságlevéllel igazolja; Gábor ügyvéd, címeres pecsétje 1848-ból a 2192. sz. végrendeleten. Károly az 1847. és 1850. évi összeírások szerint Hatvan-u. lakos.

Fényes. Csokaji. Nemeslevelet nyert 1635 febr. 10-én Péter; Márton, Ferenc és János nevű testvéreivel II. Ferdinándtól. Kihirdette Bihar megye, ahol 1765. és 1820. években igazolta a család nemességét. Tagjai közül: Sámuel az 1715. évi összeírásban Csapó-utcai; György az 1720. évi összeírásban Czegléd-u. lakos. Az 1719. évi jegyzőkönyv 721. lapján Fényes István és neje Szűcs Anna fiai: Sámuel, István és György ügyvédet vallanak; József esküdt címeres pecsétje 1841. évből a 2043. sz. végrendeleten. Leszármazási adatok: Fass. Protoc. 1749. év 178. és 1795. év 276. lap és 1786. év 14. lap.

Fiók Sándor számvevő Bihar megyében igazolt nemes címeres pecsétje 1845. évből a 2135. és 2146. sz. végrendeleteken.

Fitos Mihály debreceni lakos az 1793-ban I. Ferenc királytól nemes levelet nyert János fia az 1797. évi összeírásban Hatvan-u. lakos.

Fodor lásd Barcsay.

Fodor vagy Mészáros. Nemesség igazolási pert folytatott Gergely 1774-ben Bihar megyében. A család tagjai közül: Péter szűcsmester az 1715. évi összeírás szerint Péterfia-u. lakos; Pál az 1797. évi összeírásban a város kancellistája. (Bihar Inquisitio 68—1774. sz.)

Fodor. A XIX. század elején és a XVIII. század végén Hajdúszoboszlóról beköltözött nemes család, melynek nemességét Szabolcs vármegye igazolja 1834-ben. Tagjai közül: Demeter beköltözött 1786.

Fodor. Nemességet nyert 1712 okt. 18-án III. Károly királytól Gáspár és két fia György és János. Kihirdette Bereg és Szabolcs vármegye. Tagjai közül: Sámuel városi tanácsnok 1808-ban.

Foris. Nemeslevelet nyert Ambrus 1580-ban Báthory István fejedelemtől. Kihirdetési záradéka és pecsétje hiányzik, eredetben a városi levéltárban. Leszármazói Ambrus és Péter Csapó-utcai lakosok az 1797. évi nemesi összeírás szerint Bihar megyében birtokosok. Ferenc 1847-ben Csapó-u. lakos.

Földy. Régi debreceni nemes család. Nemességet nyert Márton 1665 július 6-án I. Leopold királytól. Nemesi bizonyságlevelet nyert

a család Bihar megyétől 1767-ben. Hetey Ferencné Földy Erzsébet 1770-ben eskü alatt vallja a városi tanács előtt, hogy az ő nagyatya a nemességszerző Márton volt. (Protoc. Jurid. 1770. év.) János 1847-ben Varga-u. lakos. János fia Sámuel Protoc. Fass. 1778 márc. 10.

Földvály. Nemeslevelet nyert István 1628-ban Bethlen Gábor fejedelemtől. Leszármazója Földvály József ref. lelkész, aki az 1797. évi nemesi összeírásban, mint honoratior nemes van felvéve.

Fráter Ipi és Érkeserüi. Nemeslevelet nyert Pál 1582. nov. 14-én Báthory István fejedelemtől. Bihar megyében Érkeserün és Bélmezőn volt birtokos nemes család. Egyes tagok laktak csak Debrecenben. Protoc. Fass. 1756. év 589; 1795. év 276. lap.

Furkó másképp Onody István debreceni lakos Szatmár vármegye előtt igazolja nemességét és az 1688. év június 10-én I. Leopold király által nemeslevéllel megajándékozott Páltól való leszármazását 1804-ben. Lásd: Szatmár vármegye nemes családjai 41. lap.

Fülöp. Komárom vármegyéből beköltözött kalmár család. Nemességét igazolja Bihar megyében 1822. és 1825. években a Komárom vármegyétől 1819. évben nyert nemesi bizonyoságlevéllel. Tagjai közül József az 1797. évi összeírásban, mint bihari és püspökii birtokos van felvéve, gyermekei: Sándor, Dániel, Sámuel és Gábor 1847. és 1850. évi összeírásokban Péterfia- és Hatvanutcai lakosok.

Fűsüs. Nemeslevelet nyert János 1608-ban Báthory Gábor fejedelemtől, melyet a János fia Albert részére megerősített II. Ferdinánd király. A család debreceni tagja András ref. lelkész 1841-ben Szatmár megye előtt igazolta nemességét. Lásd: Szatmár vm. nemes családjai 39. lap.

Gál. Nemességét igazolta a család Bihar megyében 1790. és 1822. években. Tagjai közül András ref. lelkész mint honoratior nemes van felvéve az 1797. évi nemesi összeírásban; József az 1847. évi összeírás szerint Cegléd-u. lakos.

Gálócsy. Ungvármegyei törzsökös, régi nemes család, melynek őse Miklós 1495-ben nyert donatiót. Egyenes leszármazója az 1860-as években Tarnócáról ide költözött Gusztáv, kinek felesége Dobozy Franciska volt. Lásd: Zemplénmegyei Századok I. évf. 1. sz.

Garbóltzy Sámuel debreceni kántor, Szatmár vármegye előtt igazolja nemességét 1835-ben, aki 1847-ben Péterfia uccai lakos. Szatmár vm. nemes családjai 43. lap.

Gebey. Nemeslevelet nyert István II. Ferdinándtól 1629 nov. 22. Kihirdette Gömör és Bihar vm. Eredetije a városi múzeumban. Tagjai közül: István, Piac-u. lakos vagyoni viszonyait kéri megvizsgálni Bihar megye 1821-ben, miután az 1809. évi nemesi felkelésben részt nem vett. (Concept. 90—1821. szám) s aki András nevű atyjafiával együtt 1847-ben Péterfia uccai lakos.

Gebey. Vámospércsről 1754-ben beköltözött s Bocskay István fejedelem által megnemesített hajdú nemes család. Ősök 1702-ben Tamás, vámospércsi lakos, kinek leszármazói a hajdúkerületi 1797. évi összeírás szerint is debreceni lakosok.

Geréby Öttömösi Pál és fia László, Fülöp, Gyula és Pál 1840 okt. 8-án nemességet nyertek V. Ferdinánd királytól. A nemeslevelet kihirdette Békés, Pest és Csongrád vármegye. A család neve eredetileg Gremberger s a nemességgel egyidejűleg magyarosított Gerébyre.

Gerendásy. Nemességét igazolja a család 1784-ben Bihar vármegyében. Tagjai közül: György, Cegléd-u. kereskedő 1715. és 1720. évi összeírásokban, József, szintén kereskedő az 1780—1790. években.

Glósz József hites ügyvéd végrendelete és címeres pecsétje a városi levéltárban 1845. év 2127. szám alatt. Komárom megyéből került Debrecenbe, hol 1835-ben nyert nemesi bizonyáglevelet. Az 1847. évi összeírás szerint Hatvan-u. lakos.

Gonda Benedek, aki 1622-ben II. Mátyás királytól nyert címere s nemeslevelet felvételre a debreceni polgárok közt. (Jkv. 1622 év 423. l.)

Göböl. Nemeslevelet nyert 1670-ben Gáspár, mely Pest vármegye levéltárában található. Debrecenbe Gáspár költözött Abaúj vármegyéből s az onnan hozott nemesi bizonyáglevél alapján vétetett fel a polgárok közé 1761-ben

Gönczy. Bihar vármegyében nyilvántartott debreceni nemes család. István özvegyének és fiának Istvánnak vagyoni viszonyait kéri megvizsgálni Bihar megye 1821-ben (Concept. 90—1821.), mivel az 1809. évi nemesi fölkelésben sem személyesen, sem pénzből nem vettek részt.

Gönyüi lásd Pócs.

Gyarmathy lásd Tar.

Gyöngyössy. Szabolcsmegyei nemes család. Tagjai közül: István, debreceni lakos 1752-ben Bihar vármegye előtt igazolja nemességét és Peéri előnevét.

Győrffy. Hajdúböszörményből beköltözött nemes család, mely 1794-ben igazolja nemességét Bihar megyében s később 1838-ban a Hajdúkerület előtt. Tagjai közül: Mihály Piac-u., János Péterfia-u. lakosok az 1847. és 1850. évi összeírások szerint.

Győry. Biharpüspökiből költözött Debrecenbe Győry Lajos, aki bizonyítványt kap arról a városi tanácstól, hogy nemes s hogy atyja biharpüspökii lakos (Concept. 1830 május 5.) s aki ez alapon Bihar vármegyétől nemesi bizonyáglevelet nyer 1835-ben.

Hadházy, eredetileg Hatházy Szabó. Nemeslevelet nyertek Gergely és György testvérek 1649 ápr. 30-án III. Ferdinándtól, melyet kihirdetett Szabolcs vármegye. A család leszármazói 1744-ben Bereg, majd 1836-ban Szabolcs vármegye előtt igazolták nemességüket. A Hajdúhadházon lakó család tagjai közül a XVIII. és XIX. században többen költöztek be Debrecenbe. Ebből a hajdúhadházi törzsből származik dr. Hadházy Zsigmond főispán is, aki 1915-ben a m. kir. belügyministerium előtt igazolta nemességét és a nemesség-szerző őstől való egyenes leszármazását.

Halász. Zemplén vármegyéből beköltözött család, mely a XIX. század első felében több ízben igazolta nemességét Bihar vármegye előtt. Tagjai közül: Ferenc, Gábor és Péter 1847. évben Varga-u. lakosok.

Hamza, lásd Lakatos.

Haranghy. Tösgyökeres debreceni család, melynek Miklós, István és Péter nevű testvér tagjai nyertek nemeslevelet 1630 május 27-én II. Ferdinándtól. Kihirdette Szabolcs vármegye, ahol több ízben igazolták nemességüket a későbbi leszármazók. Tagjai közül István atyja Demeter az 1715. évi összeírás szerint Czegléd-u. kalmár.

Harmathy. Nemeslevelet nyertek János, Imre, István és Mihály testvérek 1690 június 5. I. Leopoldtól, melyet kihirdetett Bihar vármegye. A család tagjai 1777. és 1785. években igazolták nemességüket ugyancsak Bihar megye előtt. Közülök János 1847-ben esküdt, címeres pecsétje a 2189. sz. végrendeleten.

Harsányi. Nemeslevelet nyert Márton 1644 dec. 1. I. Rákóczy György fejedelemtől, melyet kihirdetett Szabolcs vármegye, hol a debreceni családtagok 1731 és 1839-ben igazolták nemességüket, s majd ez alapon 1841-ben Bihar megyében is. Tagjai közül Ferenc az 1715. évi összeírás szerint Piac-u. lakos, aki testvérével Istvánnal Dombrádról költözött be. János, az István fia, 1841-ben esküdt.

Tagjai közül István és János 1847-ben Péterfia-u., János Hatvan-u. lakosok, továbbá 1850. évi összeírás szerint is.

Hatvany. A család tagjai közül István, az európai hírvő orvosdoktor és professor, illetve testvére, Mihály szenátor kerültek Debrecenbe Hont vármegyéből, honnan nemesi bizonyosságlevelet hoztak. A család nemesi okmányai és jószágai iránt intézkedik Hatvany István professor a városi levéltárban található végrendeletében, melyen címeres pecsétje is található. Három fia maradt Pál, Mihály és István, kik közül Mihály 1800-ban insurgens katona. Leszármazási adatok Protoc. Fass. 1786. év 11. lap. Gábor az 1847. évi összeírás szerint Czegléd-u. lakos. címeres pecsétje 1842. év, 1843. számú végr.

Herczeg (Belényesi) István és nővére, Mária (Jóbaházy Dőry Lénártné) 1769-ben házat vesznek a Péterfia-utcán Protoc. Jurid. 1769. VI. 27.

Herke. Nemeslevelet nyertek István és fia Miklós 1712 okt. 29. III. Károlytól, melyet kihirdetett Borsod vármegye. Debrecenbe a XVIII. sz. végén költözött be József, kinek felesége Medgyasszay Klára, debreceni kalmár leánya volt s 1804-ben Bihar vármegye előtt igazolta nemességét József és Sándor nevű fiaival.

Hevessy. Révkomáromból 1780. évek táján beköltözött család, mely nemességét a XVIII. század folyamán több ízben igazolta Komárom vármegyében. Tagjai közül Gábor, János és Mihály 1847. és 1850. évben Csapó-u., András Péterfia-u. lakosok.

Hideg Tályai István a polgárok anyakönyve szerint kifejezett nemes 1790-es években költözött Debrecenbe Miskolcra. Felvették a 1797. évi nemesi összeírásba is.

Hodossy. Heves és Hajdú vármegyékben virágzó, régi nemes család, melynek Nádudvaron és Debrecenbe lakó tagjai 1760-ban nyernek nemesi bizonyosságlevelet Heves vármegyétől. E bizonyosságlevél szerint János és Imre, a Gáspár fiai, debreceni lakosok.

Hollósi, lásd Somogyi.

Horkay. Borsod, Gömör, Heves és Zemplén vármegyékben virágzó család. Első ismert ősök a különböző vármegyék által kiadott nemesi bizonyosságlevelek adatai szerint András 1529-ben nyert nemes levelet I. Ferdinánd királytól. A család debreceni ágának tagjai annak a Zsigmondnak a leszármazói, aki Heves vármegyétől nyert nemesi bizonyosságlevelet 1847-ben. (Lásd Családtört. Értesítő III. kötet 137. lap).

Báró **Horváth** Imre (Muraniczi) districtualis táblai elnök és felesége Csebi Pogány Borbála 1750-ben házat vesznek a Varga utcán. Protoc. Fass. 1750. év 207. és 353. lap.

Horváth. Nemeslevelet nyertek János és Demeter fiától származó unokái György, András, János és István. 1668 okt. 10-én I. Leopoldtól, mely kihirdetett Szabolcs vármegye. A család Hajdúnánáson élő ága, melynek egyik tagja költözött Debrecenbe, 1822-ben Szabolcs vármegyében igazolta nemességét. László 1847-ben Péterfia-u.; József és Mihály Cegléd-u.; József Hatvan-u. lakosok, továbbá József és Mihály 1850-ben is Cegléd-u. lakosok.

Horváth Pukai József, aki Krasznáról költözött be Debrecenbe az 1830-as években, a polgárok anyakönyve szerint kifejezetten nemes, címeres pecsétje a 2020. sz. végrendeleten 1841. évből. János az 1847. évi összeírás szerint Péterfia-u. lakos. A család Szatmár megyében 1820-ban igazolja nemességét. Szatmár megye nemes családjai pótkötet 14. lap.

Horogh. Nemeslevelet nyert a család 1608-ban Báthory Gábor fejedelemtől. Debrecenbe Hajduszoboszlóról költözött be 1790-es években Horogh Sándor s a polgárok anyakönyve szerint kifejezetten nemes; Pál pedig 1812-ben jött H.-Szoboszlóról.

Hunyady János és fia István 1629 nov. 22-én II. Ferdinánd királytól nyertek nemeslevelet, melyet kihirdetett Gömör, majd Bihar vármegye. Eredetiben a városi múzeumban van. A család tagjai közül az 1737. évi polgári perek között 21. szám alatt található iratok szerint Péter és Márton testvérek szerepelnek, illetve Péternek János, Ferenc, László és Mártonnak László és Sándor nevű fiai. Sándor özvegye az 1847. évi összeírás szerint Csapó-u. lakos.

Huszt István debreceni lakos 1792-ben Szabolcs vármegye előtt nemességigazolási pert folytat, mely szerint ő az 1627 május 11-én nemesi rangra emelt Mihálynak egyenes leszármazója. Tagjai közül e családnak Gábor, István és János 1847. és 1850. évi összeírásokban Cegléd-u. lakosok és János özvegye 1847-ben Péterfia-u. lakos. Sámuel fia István 1736. évi jkv. 267. lap és 1776. év jan. 20.

Iklódy. Ősrégi birtokos nemes család Zemplén, Szilágy, Bihar és Szabolcs vármegyékben. A Derecskén lakó ág Nádudvarra s onnan Debrecenbe szakadt. Nemességét igazolja ez az ág Bihar vármegye előtt 1774. és 1794. években s az 1794. évben nemesi

bizonyáglevelet nyert nádudvari lakos András fia András költözött Debrecenbe. A debreceni ág nemességét elismerte a m. kir. Belügyminiszter 214,415—1913. sz. rendeletével.

Illéssy János fia János debreceni lakos 1834-ben Bihar vármegye előtt Borsod vármegyétől kapott nemesi bizonyáglevéllel igazolja családjá nemességét. Tagjai közül János 1847-ben Péterfia-u. lakos.

Illéssy Zsigmond, János, István, György, László és Péter debreceni lakosok részére III. Károly király által 1715 aug. 12-én adományozott nemeslevelet kihirdette Bihar vármegye 1716-ban. E családból Márton debreceni és Gergely földesi lakosok vannak felvéve a szabolcsi nemesek közé 1738. fasc. 39. Nr. 293. sz. a. található nemesi összeírásban.

Illyés, máskép Szilágyi György debreceni polgár, nemes származásáról bizonyítványt ad Debrecen város tanácsa 1762 febr. 8-án (Conceptus) s ezzel igazolja leszármazását és nemességét Szatmár vármegye előtt. Lásd Szatmár vm. nemes családja 52. l. is.

Jánosy. Hajdúböszörményből beköltözött nemes család. Nemességét igazolta a Hajdúkerület 1793. és Szabolcs vármegye 1835-ben. Tagjai közül Sebestyén 1797-ben diószegi birtokos Péterfia-u. lakos; Károly és Sándor Péterfia-u. lakosok az 1847. és 1850. évi összeírások szerint.

Jánky András, Tamás és Márton testvérek 1718-ban III. Károly királytól nyert nemeslevelét kihirdette Bihar vármegye. Tagjai közül József és Sámuel 1847. és 1850. évi összeírások szerint Péterfia-u. lakosok. Sámuel végrendelete 1777. év 602. sz.; Évái 1791. év 857. sz.

Jászter. Nemeslevelet nyert a család 1649 ápr. 2. III. Ferdinándtól. Kihirdette Sáros vármegye. A debreceni ág Szatmár megyéből Vitkáról költözött be. Tagjai közül János fia János 25 éves szabómester 1800-ban insurgens freiter. Polg. Anyakönyve és Szatmár vm. nemesi családjai 54. lap.

Jeney. A család 1804. és 1817. években igazolja nemességét Bihar vármegyében. Tagjai közül Mihály és Ferenc 1797-ben Péterfia-u. lakosok zeleméri birtokosok; József esküdt címeres pecsétje 1838. végrendelet 1931. sz. a.; György ügyvéd címeres pecsétje 1846-ból végrendelet 2146. sz. a.; Sámuelnek 1821-ben vagyoni helyzetét kéri megvizsgálni Bihar megye, mivel az 1809. évi nemesi felkelésben nem vett részt (Conceptus 90—1821.) József 1847-ben Hatvan-u. lakos, György Csapó-u. lakos. Leszármazási adatok Protoc. Fass. 1743. év 618. lap.

Joó. Nemességét igazolta Bihar megyében 1802. és 1806-ban. Tagjai közül János szabómester az 1797. évi összeírás szerint Péterfia-u. lakos; József esküdt címeres pecsétje 1844-ből a 2108. sz. végrendeleten, 1847-ben Hatvan-u. lakos.

Juhász Mihály fia Károly 1839-ben Szabolcs vármegyétől nyert nemesi bizonyáglevéllel igazolja nemességét Bihar megye előtt. Mihály 1847. és 1850. években Piac-u. lakos.

Kádár. Balmazújvárosi János debreceni lakos 1751-ben Bihar vármegye előtt igazolja nemességét az 1676 júl. 23-án Apaffy Mihály fejedelem által nemesi rangra emelt Mihálytól való leszármazását. Az eredeti nemeslevél, melyet Kraszna vármegye hirdett ki, a városi levéltárban van.

Kajos. Nemeslevelet nyert Balázs 1592-ben. Nemességét igazolta a család 1760. és 1722. években Komárom vármegyében. Debrecenbe 1764-ben költözött Tatárol Ferenc, kinek unokája Ferenc fel van véve az 1797. évi nemesi összeírásba, mint mézeskalácsos mester s az 1847. évi összeírás szerint Csapó-u. lakos. Leszármazási adatok Mihály fia Ferenc 1758. év jkv. 619. lap.

Kállay András és neje Okolicsányi Mária végrendelete és címeres pecsétje 1810. évből az 1305. számú végrendeleten. István 1847-ben Piac-u. lakos.

Kálmánczhey Gábor Újfehértóról 1830-as években beköltözött, nemes címeres pecsétje 1841-ből a 2020. számú végrendeleten. Ösei Mihály és Bálint 1580 júl. 20-án nyertek nemeslevelet Rudolf királytól. Az 1847. és 1850. évi összeírások szerint Piacutcai lakos. Gábor és Ferenc, — Lajos pedig Csapó-u. lakos. — Korábbi vonatkozások 1725. év jkv. fass. 126. lap.

Kamuti György és János debreceni lakosok 1759-ben Bihar vármegye előtt igazolják nemességüket, elődeik István és Sámuel az 1715. évi összeírás szerint Varga-utcai lakos, szabómesterek.

Kanisay. A család 1638 márc. 10-én nyert nemeslevelet III. Ferdinándtól, melyet kihirdetett Bereg-, Szabolcs- és Heves vármegye. Nemesi bizonyáglevelet nyert Bereg vármegyétől 1772-ben Gábor fia László.

Kánthor Sámsoni Albertnek és utódainak 1535 január 26-án I. János király által adományozott nemeslevél, melynek szokásos kihirdetési záradéka és függő pecsétje nincs, a városi levéltárban van.

Kalos Borzovai. Nemességét igazolta a család 1794. és 1837.

években Szatmár vármegye előtt. Tagjai közül: Lajos debreceni jogtanár, 1851-ben nyert Debrecenben polgárjogot; Pál központi járási orvos. Szatmár megye nemes családjai 58. lap.

Káposztás lásd Kocsis.

Kapros. Bihar vármegyénél nyilvántartott debreceni nemes család. Tagjai közül Gáspár 1756 szenátor; János esküdt címeres pecsétje 1785-ből a 690. és 766. számú végrendeletken; József 20 éves, hentes, 1800-ban insurgents katona; Istvánnak a Sámuel fiának vagyoni viszonyait kéri Bihar vármegye megvizsgálni 1821-ben (Concept. 90—1821.) mivel az 1809. évi nemesi felkelésben részt nem vett. István, az 1847. évi összeírás szerint Piac-u.; az 1850. évi szerint Péterfia-u. lakosok. Leszármazási adatok Protoc. Fass. 1763. év 663. lap.

Kardos (Tasnádi). Nemességet nyert Mihály 1597 május 5-én Báthory Zsigmond fejedelemtől. A család Szatmár vármegyéből került Debrecenbe s Fülöp Darócon lakó atyafiak több ízben igazolják nemességüket. A Debrecenbe szakadt ág nemességét 1909-ben ismerte el a belügyminiszter. Szatmár megye nemes családjai: 58. lap.

Karap. Hajduböszörményből 1847-ben költözött be Karap Sándor, aki Szabolcs vármegye előtt 1799-ben igazolta nemességét s 1799 aug. 1-én nemesi bizonyáglevelet nyert. (Hajdú vármegye 1798 fasc. 5 Nr. 70.) 1850. és 1847. években Piac-utcai lakos.

Kaszanyitzky Guothfalvi. Liptó-, Gömör-, Hont- és Bars megyékben virágzó ősrégi birtokos nemes család. Egy ága Csetnekről Nyíregyházára s onnan Debrecenbe szakadt a XIX. század elején. Nemességét igazolta ez ág Szabolcs vármegye előtt 1827-ben, a Liptó vármegyétől 1815-ben, illetve Gömör- és Kishont vármegyétől 1815. és 1827-ben nyert nemesi bizonyáglevelekkel.

Kaszonyi. Bihar vármegyénél nyilvántartott és ott birtokos nemes család. Tagjai közül István az 1797. évi összeírás szerint, biharmegyei birtokos, címeres pecsétje 1827-ből az 1709. sz. végrendeleten; János szenátor, felesége Kálmánchey Eszter, címeres pecsétje 1816-ból az 1450. számú végrendeleten, Jánosnak volt egy József nevű testvére is. János végrendelete 1820. év 1534. és Józsefé 1835. év 1906. sz. alatt.

Katona. A család 1834-ben igazolta nemességét Bihar vármegye előtt. Tagjai közül: István az 1797. évi összeírás szerint

Hatvan-u. lakos, kágyai birtokos; János 18 éves, 1800-ban insurgens nemes; Márton 21 éves, szintén insurgens; címeres pecsétjük 1815-ből az 1444. számú végrendeleten.

Kazay. Nemeslevelet nyertek 1636-ban János és András testvérek, melyet kihirdetett Sopron, Hont, Komárom, Veszprém és Zempjén vm. A debreceni ág Tótvázsonyból (Zala m.) került ide 1771-ben. Tagjai közül Sámuel és fia Elek 1790-ben Bihar vármegye előtt igazolják nemességüket s mindketten fel vannak véve az 1797. évi összeírásba. Eleknek vagyoni viszonyait kéri megvizsgálatni Bihar vármegye 1821-ben, mert az 1809. évi nemesi felkelésben nem vett részt.

Kecskés. A család 1809-ben Bihar vármegye előtt igazolja nemességét. János az 1847. és 1850. évi összeírások szerint Piacuccai lakos.

Kéky. Nemeslevelet nyert Demeter és fia Mátyás 1627-ben Bethlen Gábortól, melyet kihirdetett Szabolcs vármegye, ahol később s végül 1824-ben igazolta nemességét. A debreceni ág a XIX. század elején Hajdúnánásról költözött ide. István az 1847. és 1850. években Cegléd-u. lakos.

Kémery. Nemeslevelet nyertek Pál és János testvérek 1668 július 18-án I. Leopoldtól, melyet kihirdetett Szabolcs vármegye. A debreceni ág Hajdúszovátról költözött be s 1814-ben Szabolcs vármegye előtt bizonyítja nemességét; tagjai közül: Mihály, az 1797. évi összeírás szerint Csapó-u. lakos, címeres pecsétje 1822-ből az 1603. sz. végrendeleten; József esküdt címeres pecsétje 1820-ból az 1555. sz. végrendeleten. Dániel az 1847. és 1850. évi összeírások szerint Varga-u. lakos. (Szabolcs vm. 1814. fasc. 14. Nr. 120.) Mihály fia János Protoc. Fass. 1746. év 19. és 564. lap.

Kémeri Mikó. Nemeslevelet nyert 1685 szept. 18-án Márton Apaffy Mihály fejedelemtől. A debreceni ág Porcsalmáról került ide 1762-ben. Nemességét igazolja a család 1791-ben Szabolcs, majd 1811-ben Bihar és 1810. években Szabolcs megye előtt. Tagjai közül: László az 1762. évi beköltöző; Lajos, címeres pecsétje 1836-ból az 1932. sz. végrendeleten; Istvánt az 1809. évi insurrectió adóért perli Bihar vármegye 1821-ben (Conc. 90—1821.). Lajos és József az 1847. és 1850. évi összeírások szerint Csapó-u. lakosok. Belügyminiszteri megerősítést nyert 1924. évi 149,785. sz. alatt.

Kenessey Antal ügyvéd, aki 1843-ban lett debreceni polgár,

a polgárok anyakönyve szerint Révkomáromból beköltözött kifejezetten nemes; István szenátor címeres pecsétje 1816-ból az 1455. sz. végrendeleten. Antal és Mihály az 1847. és 1850. évi összeírások szerint Piac-u. lakosok.

Kenézy. Hajdúszoboszlóról beköltözött család, mely 1831-ben a leleszi konvent hites kiadványával igazolja, régi magyar birtokos nemes voltát.

Kerekes Mártonnak és sógorának Tolnay Eötvös Mihálynak II. Ferdinánd király által 1633 ápr. 6-án adományozott nemeslevél, melyet 1636-ban Komárom vármegye hirdetett ki, a városi levéltárban van.

Keresztesy Bánhalmi. A család 1842-ben Bihar megye előtt igazolja nemességét. Tagjai közül: István 39 éves ügyvéd, városi főügyész, 1800-ban insurgens nemes főhadnagy; címeres pecsétje 1791-ből a 886. 890. sz. végrendeleteken. Az 1847. és 1850. évi összeírások szerint, István Piac-u.; Mihály Cegléd-u.; Dániel Piac ucca; Pál Péterfia-u. és András Cegléd uccai lakosok (Szabolcs vm. 1835. P. 40—263.). Leszármazási adatok: Protoc. Fass. 1796. év 317. lap.

Király. Nemeslevelet nyertek János, István és Mihály testvérek 1652 febr. 24. III. Ferdinándtól, melyet kihirdetett Szabolcs vm. A család tagjai közül István 1747-ben szenátor (Protoc. Fass. 1732. év 180. és 1747. év 65. lap); Mihály és István debreceni, továbbá János és György nádudvari lakosok 1817-ben nemességigazolási pert folytatnak Szabolcs vármegye előtt. Az 1847. és 1850. évi összeírások szerint: István, József ügyvéd és Mihály Csapó uccai lakosok. (Szabolcs vm. 1817. fasc. 17. Nr. 85.)

Kiss lásd Bessenyei.

Kiss. Nemeslevelet nyertek Péter és fiai Mihály, István, János, Gáspár 1627 márc. 25. II. Ferdinándtól, melyet kihirdetett Szabolcs vármegye. A család Nádudvaron lakott és egyes tagok onnan költöztek Debrecenbe. Nemességét több ízben igazolja a család Szabolcs vármegye előtt. Tagjai közül György az 1847. évi összeírás szerint Péterfia-u. lakos.

Kiss. Nemeslevelet nyertek Imre és fiai András, István, Mihály, Gáspár és János 1666 június 8-án Leopold királytól, melyet kihirdetett Szabolcs vármegye. A család Debrecenben, Földesen, Hajdúszoboszlón és Hajdúböszörményben lakó tagjai 1812-ben nemességigazolási pert folytatnak Szabolcs megye előtt, honnan 1765

szept. 16-án István és János debreceni lakosok nemesi bizonyág-
levelet kaptak. A család tagjai közül Gáspár az 1715. és 1720. évi
összeírásban Piac ucai lakos (Szabolcs vm. 1812 jkv. 14. lap.).
Leszármazási adatok Protoc. Fass. 1746. év 18., 375. és 468. lap.

Kiss Mihály szenátor 1845-ben Szabolcs vármegye előtt
igazolja nemességét és az 1646. évben III. Ferdinánd által meg-
nemesített családból való származását.

Kiss Imre salétrom inspector, Lajos és Sándor nevű fiaival
1826-ban Bihar vármegye előtt igazolja nemességét. Lajos címeres
pecsétje 1847-ből a 2185. sz. végrendeleten, az 1847. és 1850. évi
összeírások szerint Piac-u. lakos. E család őse 1702-beli hajdú-
kerületi összeírásban Hajdúszoboszlón, András.

Kiss lásd Szántó.

Kis Orbán István és János testvérek, debreceni lakosok 1809.
febr. 17-én I. Ferencz királytól nemeslevelet nyert, melyet kihirde-
tett még ez évben Bihar vármegye. A nemeslevélben fel van sorolva
a két testvér már élő leszármazói és pedig:

István fiai István, Dénes, Lajos, János; István nevű fiától
unokái: László, Lajos, Imre, végül László nevű unokájának fia
János; a másik nemességszerző testvér, János fiai Imre és Károly.
Korábbi adatok Protoc. Fass. 1753. év 458. lap.

Kochpál Antalnak és fiának Istvánnak 1651-ben III. Ferdinánd
király által adományozott és Borsod vármegyében kihirdetett eredeti
nemeslevél a város levéltárában van.

Kocsis, másképp Káposztás János debreceni lakos 1790-ben
Szatmár vármegye előtt igazolja nemességét és az 1606 szept. 6-án
Bocskay István által megnemesített Mihálytól való leszármazását.
Szatmár megye nemes családjai 67. lap.

Kóczyán Blasóczi János, aki az 1790-es években költözött
Debrecenbe mint kalaposmester Érsekújvárról, címeres pecsétje
1822-ből az 1610. és 1683. számú végrendeleteken; fia, József,
esküdt. E család Nógrád megyétől nyert nemesi bizonyáglevelet
1777-ben. Az 1847. és 1850. évi összeírások szerint József Piac-u.
lakos.

Kollner, Bártfáról beköltözött család, mely 1826-ban Bihar
megyében igazolja nemességét. Illés özvegye az 1847. és 1850. évi
összeírások szerint Péterfia-u. lakos.

Komáromy Kóji vagy Csipkés. Komárom vármegyéből Deb-
recenbe szakadt régi nemes család, melynek itteni őse György ref.

lelkész 1680-ig élt. Leszármazói 1775-ben Komárom vármegyétől nyernek nemesi bizonyáglevelet és pedig János, Péter és Ferenc nevű fiaival, míg előbb István 1688-ban Bihar vármegye előtt igazolja nemességét. Ez az István az 1715. évi összeírásban Piac-u. lakos; Mihály az 1720. évi összeírás szerint Czepléd-u. lakos; Dániel és György az 1797. évi összeírásban kovácsii birtokosok; 1820 július 1-én György szenátor és fiai György főjegyző és Dániel; továbbá testvére Mihály bizonyáglevelet kapnak a városi tanácstól nemes voltukról; Imre 35 éves dohánybeváltó tiszt 1800-ban insurgents főhadnagy. Az 1847. évi összeírás szerint Imre Piac-, Antal Czepléd-u. lakos.

Komlóssy. Tagjai közül Mihály 1787-ben esküdt; címeres pecsétje a 784. számú végrendeleten; Sámuel az 1797. évi összeírás szerint ügyvéd; István, 21 éves, 1800-ban insurgents katona; László tanácsnok 1844; címeres pecsétje a 2112. sz. végrendeleten. A család történetét lásd a Turul 1895. évf. 31. és 84. lapjain. Tagjai közül az 1847. és 1850. évi összeírások szerint Imre és Dániel Hatvan-u., László Czepléd-u. lakos. Leszármazási adatok: 1730. évi jkv. 133. és 134. lap. Dániel c. p. 1834. év 1402. sz. végr.

Kondor. Nemeslevelet nyert Márton 1650-ben. Egyszerű másolata a Jelentések gyűjteményében 1837—555. szám alatt. Nemességét igazolta 1731-ben Szatmár megye előtt. A család tagjai közül József esküdt az 1797. évi összeírásban Piac-u. lakos. Antal özvegye az 1847. évi összeírás szerint Péterfia-u. lakos.

Konrád János debreceni lakos 1845-ben Szabolcs vármegyétől nyert nemesi bizonyáglevéllel igazolja nemességét Bihar vármegye előtt.

Konti. Nemeslevelet nyert Sebestyén 1625. dec. 12. II. Ferdinándtól, melyet kihirdetett Bihar vármegye, hol később 1799-ben igazolta a debreceni ág nemességét. Tagjai közül Mihály és fia, Sámuel az 1797. évi összeírás szerint Monostorpályiban és Sámsonban voltak birtokosok. Az 1847. és 1850. évi összeírások szerint: Sámuel özvegye és fia, Sámuel Péterfia-u. lakosok.

Konyári vagy Kenéz. Nemességet nyert a család 1677 ápr. 7. I. Leopoldtól. Kihirdette Bihar vármegye, hol 1790. és 1835. években igazolták nemességüket a későbbi leszármazók. Tagjai közül Ferenc és József az 1797. évi összeírásban nádudvari birtokosok; Ferenc özvegyét 1821-ben azért perli Bihar megye, mert férje az

1809. évi nemesi felkelésben nem vett részt. Leszármazási adatok Protoc. Fass. 1746. év 57. és 593. lap. Protoc. Fass. 1790. év 86. és 307., 1747. év 57. és 593. lapok. Az 1847. és 1850. évi összeírások szerint Ferenc és Gábor Péterfia-u. lakosok.

Kopasz Istvánnak és két fiának, Péternek és Mihálynak III. Ferdinánd által 1655 márc. 20-án adományozott és Szepes vármegye által kihirdetett eredeti nemeslevél a városi levéltárban van.

Kóródy Ferenc mármaroszigeti ref. lelkésznek 1718 június 9-én III. Károly által adományozott és Kolozsváron kihirdetett nemeslevél a városi levéltárban van.

Koszta. Nagyváradról 1799-ben beköltözött Antal pékmester leszármazói 1829-ben Bihar megyében igazolják nemességüket. Sámuel az 1847. és 1850. évi összeírások szerint Czegléd-u. lakos.

Koss. Nemeslevelet nyertek Gergely, Imre, András és István testvérek 1635 jún. 27 II. Ferdinánd királytól, melyet kihirdetett Zemplén vármegye s amely a városi muzeumban van. A család debreceni ága 1820-ban Bihar vármegye előtt igazolja nemességét. Tagjai közül: György 1783-ban esküdt; címeres pecsétje 717. sz. végrendeleten; József ügyvéd és Gergely az 1797. évi összeírás szerint szentimrei birtokosok; Gábor 1820-ban esküdt; Károly címeres pecsétje 1841-ből a 2020. sz. végrendeleten. Az 1847. évi összeírás szerint Gábor Varga-u.; Sámuel Czegléd-u.; Imre Hatvan-u. és az 1850. sz. összeírás szerint Imre Hatvan-u. lakosok. Gergely és felesége Hajdú Kata Protoc. Fass. 1756. év 469. lap.

Kovács József debreceni és más Kovács atyafiak 1840-ben Bihar vármegye nemesi bizonyáglevele alapján Pest vármegye nemesei közé felvételnek.

Kovács (Pacsai). Nemeslevelet nyert Péter 1622 júl. 4-én II. Ferdinándtól. István debreceni szabómester fiai, aki Gebéről (Szatmár) költözött Debrecenbe, 1819-ben nemesség igazolási pert folytatnak Szabolcs megye előtt. (Szabolcs vm. 1819. Fasc. 19. Nr. 1137.)

Kovács József debreceni lakos 1750-ben Bihar vármegye előtt igazolja nemességét és onnan nemesi bizonyáglevelet nyer. ugyancsak egy másik Kovács József 1839-ben ugyanott.

Kovács Mihály és István debreceni lakosok 1819-ben nemesség igazolási pert folytatnak Szabolcs vármegye előtt. (Szabolcs vm. 1819. Fasc. 10. Nr. 97.)

Kovács lásd Uhrinyi.

Kovács Telegdi. Nemeslevelet nyert Balázs, Mihály nevű fia-

val 1623 jún. 29. Bethlen Gábortól, melyet kihirdetett Szabolcs vármegye, ahol a család több ízben igazolta nemességét. Tagjai közül: László címeres pecsétje 1840-ből a 2007. számú végrendeleten. Az 1847. és 1850. évi összeírás szerint László és ifj. László Varga-u. l.

Kozma. Bihar vármegyében nyilvántartott debreceni nemes család, melynek egyik tagjának, István Piac-u. lakosnak vagyoni viszonyait kéri megvizsgálni Bihar megye 1821-ben, mert az 1809. évi nemesi felkelésben nem vett részt. Az 1847. és 1850. évi összeírások szerint Mihály Csapó-u.; Mihály, János, Imre és György pedig Czegléd-u. lakosok.

Kölgýessy Ferenc szenátor 1786-ban nemesi bizonyáglevelet kap Bihar megyétől. Címeres pecsétje 1777. az 599. sz. végrendeleten.

Kulcsár. Nemességét igazolta a család 1754-ben Szabolcs, majd 1815-ben Bihar vármegye előtt. Nemesség vizsgáló pert folytatott ellene Bihar vármegye 1792-ben. Tagjai közül: Dániel fia István esküdt 1754-ben; János 1800-ban insurgens katona. Miklós az 1847. évi összeírás szerint Varga-u. lakos. (Bihar. Inquisitio 167—1792.)

Kun. Bocskay István által 1605-ben megnevesített hajdú nemes család, melynek Miklós nevű leszármazója az 1702. évi hajdú nemes összeírásban Hajdúnánásról van felvéve, ahonnan a család egyes tagjai beköltöztek Debrecenbe.

Kúthy István, aki később, 1786-ban Bihar vármegyétől nyert nemesi bizonyáglevelet, feleségével nemes Szőke Sárával együtt házat vesz a Piac-utcán. (Protoc. Fass. 1750. év 209. lap.)

Kuzmics József szenátor, a XV. században Trencsén vármegyében szereplő nemes család egyik leszármazója, Pest megyéből költözött Debrecenbe s vétetett fel az 1797. évi összeírásba. Címeres pecsétje 1789-ből a 829. és 902. számú végrendeleteken.

Laczka. Nemeslevelet nyert András 1647 május 28. II. Ferdinándtól, melyet Zemplén vármegye hirdetett ki, honnan Pest megyébe került. Mivel pedig a Helytartó Tanács nemességigazolási perüket elutasította, vagyis a család régi magyar nemességét el nem ismerte, a család új nemességet kapott 1818-ban. Tagjai közül László (1739—1809) városi pénztárnok, majd esküdt, címeres pecsétje 1782-ből a 694. és 697. sz. végrendeleteken. Unokája László tímár, ennek fia László lakatos.

Lakatos. Nemeslevelet nyert Miklós 1606-ban Bocskay István fejedelemtől, melyet kihirdetett Bihar megye. Tagjai közül János, ki Sámuel nevű testvérével Nagyváradról jött Debrecenbe, 1749-

ben bizonyítványt kap a városi tanácstól (polg. perek 1749. év 14 sz.) és 1766-ban Bihar vármegyétől nemesi bizonyságlevelet szerez.

Lakatos Hamza Mihály fia, Imre nemes voltáról bizonyítványt kap a városi Tanácstól 1760 aug. 8-án (Jegyzőkönyv) és ez alapon igazolja nemességét Szathmár vármegye előtt.

Laky. Első ismert debreceni őstük Ádám, mint Borbély költözött ide Győr vármegyéből (Protok. Fass. 1756. 552. lap). Fia István 1757-ben Bihar vármegye előtt igazolja a család nemességét. Későbbi igazolásuk 1768. és 1844. években. Tagjai Közül Ádám esküdt, címeres pecsétje 1789-ből a 823. sz. végrendeleten; László ügyvéd az 1797. évi nemesi összeírásban, címeres pecsétje 1826-ból az 1449. és 1678. sz. végrendeleteken, László özvegye 1847-ben és 1850-ben Varga-u. lakos.

László. A család Bihar megye előtt 1769-ben igazolja nemességét. Tagjai közül József az 1739. évi nemesi összeírásban Varga-u. lakos; József és Sándor 1847-ben Piac-u.; József özvegye Hatvan-u. lakosok az 1850. évi összeírás szerint.

Lengyel. Nemességét igazolja a család Bihar vármegyében 1837-ben. Tagjai közül Imre, László és Pál Piac-u.; János Varga-u.; Antal Csapó-u.; József Péterfia-u. lakosok az 1847. és 1850. évi nemesi összeírás szerint.

Lévay István debreceni főjegyző és testvérei János és Pál 1701 május 5-én I. Leopold királytól kapnak nemeslevelet, melyet kihirdetett Bihar megye. Tagja volt az 1715. évi összeíró küldöttségnek. Sámuel esküdt címeres pecsétje 1820-ból az 1550. sz. végrendeleten.

Lipthay Lajos ügyvéd 1816-ban költözöt Debrecenbe Bihar-püspökiből. Családja nemességéről Bihar vármegye 1757-ben nemesi bizonyságlevelet kapott.

Liszokay. Abuj és Zemplén vármegyékben virágzó nemesi család, melynek egyes tagjai Magyarizsérpről költöztek be Debrecenbe 1797-ben. Tagjai közül Sámuel Piac-u. lakos az 1847. és 1850. évi nemesi összeírások szerint.

Litterati Istvánnak 1647 aug. 18-án I. Rákóczy György által adományozott nemeslevél a Kollégium könyvtárában van.

Lovász. A család nemességét igazolja Bihar vármegye 1811. és 1844. években kelt nemesi bizonyságlevele. Tagjai közül János Hatvan-u.; Mihály Piac-u.; és Sámuel Csapó u. lakosok az 1797. évi nemesi összeírás szerint; Sándor özvegye Varga-u.; József Csapó-u. lakosok az 1847. és 1850. évi nemesi összeírások szerint.

Lovász. Hajdunánásról 1817 körül beköltözött nemes család, mely 1831-ben Borsod vármegye előtt igazolja nemességét.

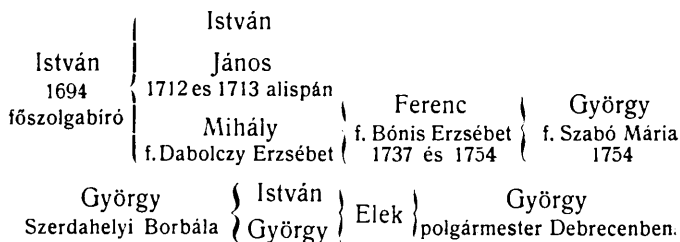
Lőrincz János debreceni lakos 1808-ban Szabolcs vármegye előtt nemességigazolási pert folytat s az onnan nyert nemesi bizonyáglevéllel igazolja nemességét Bihar vármegye előtt 1832-ben. Gábor özvegye 1847-ben Piac-u. lakos. (Szabolcs 1808 P. 12—316. és P. 13—27.) István végrendelete 1798. év 990 sz.; Gábor özvegyéé 2209.; Mihályé 1844. év 2103. sz. alatt

Lugosy Vass megyéből Kandorfáról beköltözött nemes család. E családból származott Lugosy József tanár, kinek nagyatyja János, a Mihály fia már itt született Debrecenben 1746-ban.

Lantos László özvegyének Böss Ilonának, továbbá Lantos Istvánnak és Lantos Mártonnak I. Leopold király által 1677 július 1-én adományozott nemeslevél, melyet kihirdetett Szatmár megye, a városi muzeumban van.

Mácsy. Nemeslevelet nyert Lőrincz 1613 márc. 22. II. Mátyás királytól, melyet kihirdetett Szatmár vármegye s ahol István és György debreceni lakosok igazolták nemességüket és Lőrincztől való leszármazásukat. Szatmár megye nemes családjai 80. lap. György végrendelete 1825. év 1672. sz. alatt.

Magoss Egri. Szatmár vármegyében Egriben régi, birtokos nemes család, melynek tagjai közül többen viseltek előkelő vármegyei, alispáni és főszolgabírói tisztségeket. Az 1754—1755. évi országos nemesi összeírásban Ferenc és György vannak felvéve, mint kétségtelen igazolt nemesek. Ebből a családból származik dr. Magoss György, Debrecen sz. kir. város ez idő szerinti polgármestere A család birtokában levő okmányokból, az 1754—1755. évi országos nemesi összeírásból és az eddig megjelent monographiákból, végül Szatmár vármegye alispánjának 15,822—1912. sz. nemesi bizonyítványából a következő leszármazási tábla állítható össze:

Magyar István bizonyítványt kap a városi tanácstól 1766-ban arról (Conceptus), hogy atyja, István nemes volt s mint Mester-u. lakos 1739-ben a nagy kolerajárvány idején halt meg. Nemességét igazolta Bihar vármegye 1789-ben.

Makláry Pál Bihar megyénél nyilvántartott nemes vagyoni viszonyait kéri megvizsgálni Bihar vármegye, 1821-ben, miután az 1809. évi nemesi felkelésben sem személyesen, sem pénzbelileg részt nem vett.

Malatinszky. Nemeslevelet nyert Mihály 1561-ben, melyet kihirdetett Vas megye. Liptó, Abauj, Hont, Nógrád és Zemplén, továbbá Gömör megyékben virágzó család. Gömörből Hajdúszoboszlóra s onnan egy ága Debrecenbe került. Nemesi bizonyág-levelet nyert ez az ág Gömör megyétől 1749 márc. 5-én.

Margitay. Megújított nemeslevelet nyertek Péter és fiai, Ádám, Péter és István, melyet kihirdetett Bihar vármegye, ahol a család több ízben igazolta nemességét. Tagjai közül József címeres pecsétje 1788-ból a 740. és 799. sz. végrendeleteken; György szenátor az 1797. évi összeírás szerint kólyi birtokos; címeres pecsétje 1815-ből a 1434. számú végrendeleten. Az 1847. és 1850. évi összeírások szerint István Hatvan-u. lakos.

Marjalaky. Nemeslevelet nyertek Mihály, István és János testvérek 1636 okt. 25-én II. Ferdinándtól, melyet kihirdetett Zemplén vármegye. A család tagjai közül János az 1715. és 1720. évi összeírásokban aranyműves, Hatvan-u. lakos. Az 1847. és 1850. évi összeírások szerint Mihály Piac-u. lakos. Leszármazási adatok: Fass. jkv. 1733. év 206. l. és 1753. év 353. lap és 1797. év 343. lap.

Marjay. Nemeslevelet nyert Ferenc I. Leopoldtól, melyet kihirdetett Szabolcs vármegye. Nemességét igazolta Szabolcs és Bihar vármegyék előtt 1786-ban. Tagjai közül: Sámuel esküdt, címeres pecsétje 1827-ből az 1725. sz. végrendeleten. Az 1847. évi összeírás szerint Károly Csapó-u. lakos.

Markos. Nemeslevelet nyertek Illés, Ferenc, György és Tamás testvérek 1645 jan. 12. I. Rákóczy Györgytől. Máramaros megyében virágzó család, onnan került Debrecenbe Mihály a XVIII. század vége felé, kinek fiai György szenátor, címeres pecsétje 1823-ból a 1643. sz. végrendeleten és János orvos, végül Mihály. Az 1847. és 1850. évi összeírások szerint György özvegye Varga-u. lakos. Végrendelete 1831. év 1809. szám.

Márton. Ősrégi, birtokos nemes család a tiszántuli várme-

gyékben, melynek története visszavezethető a XIII. századig. Tagjai közül legutóbb József, Károly, Lajos, László és Zsigmond igazolták nemességüket 1825-ben Bihar vármegye előtt. A család történetét lásd a Turul 1923. évfolyamában. Az 1847. és 1850. évi összeírásokban József Péterfia-u., Lajos ügyvéd Hatvan-u. lakosok.

Mártha. A család 1736. és 1847. években igazolta nemességét Bihar vármegyében, honnan Diószegről került ide. Tagjai közül: Ferenc az 1715. évi összeírás szerint a Czegléd-utcán kereskedő; György 1739-ben főjegyző; Gábor és József 1847-ben nemesi bizonyáglevelet kapnak Bihar megyétől. Az 1847. és 1850. évi összeírások szerint József Varga-u., Gábor pedig Czegléd-u. lakos. István végrendelete 1730. év 91., 2767. és 2780. szám; Györgyné 1782. év 686.; Ferencé 1809. év 1291. számok alatt.

Mártonfalvi, máskép Thoóth György és Zsigmond fia 1666 febr. 2-án nemeslevelet kapnak Apaffy Mihálytól, melyet kihirdettek Fogarason. Eredetiben a kollégium könyvtárában. E nevezetes debreceni család történetét megírta Zoltay Lajos a Turul 1903. évfolyamában.

Masek. Nemeslevelet nyert László 1658-ban I. Leopold királytól, melyet kihirdetett Sáros vármegye s ugyanott igazolja a család debreceni ága nemességét 1812-ben. Tagjai közül László 1797. évi összeírás szerint Darabos-u. lakos, kinek András, János és István nevű testvérei 1812-ben nemesi bizonyáglevelet nyernek Sáros vármegyétől.

Máthé. Nemeslevelet nyertek Gergely és fia, Lőrincz 1610 okt. 1-én II. Mátyástól, melyet kihirdetett Szabolcs m. Nemességét igazolta a család 1806-ban Szabolcs és 1825-ben Bihar vármegyék előtt. Tagjai közül Gergely az 1797. évi összeírás szerint Várad-u. lakos.

Matolcsy, máskép Bíró. Középszolnok vármegyében 1738, Szabolcs vármegyében 1739. és Bihar vármegyében 1819. években igazolt nemes család. Tagjai közül Sámuel az 1715. az 1720. évi összeírások szerint Czegléd-u. marhakereskedő, György ugyanazon az utcán ügyvéd; Sámuel fiai József és János 1738-ban nemesi bizonyáglevelet nyernek Középszolnok megyétől. Az 1847. és 1850. évi összeírások szerint István Csapó-u., Péter pedig Hatvan-u. lakos. (Szabolcs 1738 fasc. 39 Nr. 295.) Leszármazási adatok Protoc. Fass. 1784. év okt. 30 és 1750. év 213. lap.

Matkó János, József és Mihály testvérek, debreceni lakosok 1830-ban Szatmár vármegyétől nyert nemesi bizonyáglevéllel igazolják nemességüket Bihar megye előtt. Az 1847. és 1850. évi

összeírás szerint János Hatvan-u., István és Mihály Cegléd uccai lakosok. Lásd: Szabó néven is.

Medgyesy. Nemességét igazolja a család 1820-ban Bihar vármegye előtt. Tagjai közül: Sámuel esküdt címeres pecsétje 1792. évből a 891. és 963. számú végrendeleteken; Gábor, Mihály és Pál az 1797. évi összeírás szerint sámsoni és kólyi birtokosok. Az 1847. és 1850. évi összeírások szerint Gábor özvegye Csapó uccai, Gábor és Károly Hatvan uccai lakosok.

Mester. Nemeslevelet nyertek András és fia István és Miklós 1690 ápr. 12. I. Leopoldtól, melyet kihirdetett Bihar vármegye, ahol nyilvántartott debreceni nemes család volt. Tagjai közül: István és öccse András Varga uccai lakosok anyagi helyzetét kéri megvizsgálni 1821-ben Bihar vármegye, mert az 1809. évi nemesi felkelésben nem vettek részt, amikor is István azt vallja, hogy ő nemesi jogaival élni nem akar, csak nagybátyja István érmihályfalvai lakos. Az 1847. évi összeírás szerint Dániel Piac-u. lakos.

Mészáros József debreceni lakos Szatmár vármegye előtt igazolja nemességét és az 1605 június 14-én megnemesített Pétertől való leszármazását. Az 1847. és 1850. évi összeírások szerint János és Mihály Piac-u., Gábor Csapó-u. lakos. Szatmár megye nemes családjai 82. lap.

Mező. Bocskay Istvántól 1605-ben megnemesített hajdúnemes család, melynek István nevű őse 1702-ből Hajdúböszörményben van felvéve a hajdúnemesi összeírásban. A család egyes tagjai onnan költöztek Debrecenbe; leszármazója Mező Sándor kir. ügyész és testvére Endre őrnagy.

Mészáros lásd Fodor.

Mihályfalvi. Nemeslevelet nyert János 1623 május 31-én II. Ferdinándtól, melyet kihirdetett Szabolcs vármegye. A család egyes tagjai kerültek Debrecenbe, így István szenátor, címeres pecsétje 1787-ből a 786. sz. végrendeleten.

Miklóssy. Nemességet nyertek János és három fia János, Pál és Gergely 1654-ben II. Rákóczy Györgytől, melyet kihirdetett Bihar vármegye. A család egy ága Szatmár megyébe szakadt s onnan került Debrecenbe. Nemességét több ízben igazolták Bihar és Szatmár vármegyék. Tagjai közül: Ferenc 1800-ban insurgentskatona, később szenátor, címeres pecsétje 1826-ból a 1676. számú végrendeleten; Mózes ügyvéd végrendelete és címeres pecsétje szintén a városi levéltárban; Gyula földbirtokos Hatvan-u. lakos.

Mikó lásd Kémeri.

Milesz. Nemeslevelet nyert a család 1669-ben, melyet kihirdetett Bereg vármegye. Innen kapott nemesi bizonyáglevelet József 1773-ban, aki előbb kecskeméti, utóbb debreceni professor volt s aki az 1797. évi összeírásban már mint kólyi birtokos szerepel, fia Pál 1801-ben Bihar vármegye előtt igazolja nemességét, majd utó-dai 1826-ban Heves megyében.

Miskolczy. Bihar vármegyében szereplő régi nemes család, melynek egyes tagjai költöztek időnként Debrecenbe. Így Ferenc szenátor s felesége Kocsi Erzsébet (Protoc. Fass. 1746. év 45. és 49. l.); István és felesége Piskárossy Szilágyi Mária 1756. jkv. 474. l. István, a Márton fia. Nemesi bizonyáglevelök Biharm. 1773. évről.

Molnár. Nemeslevelet nyertek András és négy fia János, Márton, István, Gergely 1675 szept. 5. l. Leopold királytól, melyet kihirdetett Borsod vármegye. Borsodból Nádudvarra s onnan a mult század közepe táján került Debrecenbe. Nemességét igazolta e család 1716-ban Borsod; 1725., 1750., 1767. és 1811. években Szabolcs vármegye előtt. Leszármazói jelenleg Hajó ucai lakosok.

Molnár nevű debreceni család, mely valószínűleg az előbbivel azonos, 1830. évben Szabolcs vármegyétől nyert nemesi bizonyáglevéllel igazolja nemességét Bihar megye előtt. Az 1847. és 1850. évi összeírások szerint András és Sámuel Piac-u.; Sámuel pedig Csapó-u. lakosok.

Móré. Nemeslevelet nyertek András és Mihály 1606-ban Bocskay Istvántól, melyet kihirdetett Szatmár vármegye. Szatmárból Hajdúszoboszlóra, onnan 1745-ben Debrecenbe költözött a család egy ága. Tagjai közül Mihálynak az anyagi viszonyait kéri megvizsgálni Bihar megye 1821-ben, mert a nemesi felkelésben nem vett részt (Concept. 90—1821. sz.). Az 1847. és 1850. évi összeírások szerint András és Mihály Cegléd-u. lakosok.

Munkácsy János Vitkáról 1766-ban beköltözött szabómester, aki ugyanez évben Szabolcs vármegyétől nyert nemesi bizonyáglevéllel igazolja magát a városi tanács előtt. (Polgárok Anyakönyve.)

Muraközy. Nádudvaron és Hajdúnánáson virágzott család, mely nemességét több ízben igazolta Szabolcs vármegyében. Tagjai közül Márton 1740. körül híres ügyvéd; fia Márton mátai vámszedő 1750. körül. Protoc. Fass. 1734. év 237., 240., 637. és 738. lap.

Nábráczky. Bihar és Hajdú megyékben virágzó család, melynek egy ága Püspökladányból szakadt Debrecenbe. Közülök Antal

1845-ben nemesség megújítást nyert. (Lásd: Bihar vm. monografiája és Nagy Iván: Magyarország nemes családjai.)

Nagy Berzétei. Nemeslevelet nyert 1599-ben Benedek I. Rudolf királytól, amelyet kihirdetett Gömör vármegye. A család 1772-ben Szabolcs megyében igazolta nemességét és ott nemesi biznyságlevelet nyert. Tagjai közül: Bálint és Mihály az 1772. évi nemesi biznyságlevélbe be vannak foglalva s Mihály unokája Sándor esküdt; 1838-ból címeres pecsétje az 1959. számú végrendeleteken; Sándor 1847-ben Hatvan-u. lakos.

Nagy Csécsi. Zemplén megyéből Biharba, onnan Érkeserűből Debrecenbe szakadt nemes család, melynek első debreceni őse Imre professor 1842-ben Zemplén vármegyétől nyert nemesi biznyságlevéllel igazolja nemességét Bihar vármegye előtt.

Nagy Dancsházi. Pest vármegyéből Dömsödről a XVIII. század végén beköltözött család, melynek debreceni őse József kalaposmester 1791-ben nyert polgárjogot. Nemességét igazolta 1815-ben Bihar vármegye előtt. Leánya Sára, nemes Zilahi Sámuelné végrendelete 1799-ből az 1026. sz. alatt.

Nagy Hosszúmezei család Szabolcsvm.-ből 1803-ban három évi haladékot kapott nemessége igazolására. Tagjai közül: Ferenc, Gábor és Sándor az 1847. és 1850. évi összeírások szerint Piac-u. l.

Nagy Otrokocsi. Gömör és Kishont vármegyéből Hajdúnánásra, onnan Debrecenbe szakadt nemes család, amely 1831 dec. 14-én Gömör és Kishont vármegyétől nyert nemesi biznyságlevéllel igazolja nemességét Szabolcs vármegye előtt.

Nagy Pesti Baláznak és két fiának Györgynek és Pálnak 1559 aug. havában I. Ferdinánd király által adományozott eredeti nemeslevél a város levéltárában van. Pecsétje és szokásos kihirdetési záradéka hiányzik.

Nagy Psenyeczki család 1837-ben Szabolcsvm. előtt nemesség igazolási pert folytat. (1837. P. 41. és Polg. Törv. 31. fasc. 37. Nr. 1287.)

Nagy Szotyori. Nemeslevelet nyertek Pál, János és Mihály testvérek 1606 november 6-án Bocskay Istvántól, mely kihirdetett Háromszék vm., ahonnan Debrecenbe került a család.

Nagy Szödényi. Nemeslevelet nyertek András, Márton és Sámuel testvérek 1683-ban I. Leopoldtól, melyet kihirdetett Szabolcs vármegye. Nádudvaron birtokos család, melynek egyes tagjai kerültek Debrecenbe, kik közül Ferenc 1815-ben nyert nemesi biznyságlevelet Szabolcs megyétől. (P. 19—147.)

Nagy Vályi. Abauj és Gömör megyékben virágzó család, melynek debreceni ága részére Debrecen város tanácsa 1818 május 15-én (Conceptus és Polg. Perek 1808. III. 5.) bizonyítványt ad arról, hogy az említett két vármegyétől nyert nemesi bizonyosságleveleik az 1802. évi nagy tűzvészben elégték. Tagjai közül: Gábor ügyvéd, aki 1804-ben nemeség igazolási pert folytat Bihar vármegye előtt, az 1797. évi összeírás szerint Varga-u. lakos András az 1847. évi nemesi összeírás szerint Péterfia-u. lakos.

Nagy. Nemeslevelet nyertek Ferenc és Péter testvérek 1627 dec. 1 II. Ferdinándtól. E család Komárom vármegyéből került Debrecenbe s 1828-ban az onnan hozott nemesi bizonyosságlevéllel igazolják nemességüket Bihar vármegye előtt. András fiai Dániel és Gábor. Gábor 1847-ben Csapó-u. lakos, Dániel Czegléd-u. lakos.

Nagy András debreceni lakos 1768-ban Bihar vármegye előtt igazolja nemességét s az 1797. évi összeírásban, mint Péterfia-u. lakos, diószegi birtokos.

Nagy Bálint és **Sámuel** testvérek 1813-ban Bihar vármegye előtt igazolják nemességüket, Sámuel az 1797. évi összeírás szerint Péterfia-u. lakos, címeres pecsétje 1826-ból az 1680. sz. végrendeleten, Bálint az 1847. évi összeírás szerint Péterfia-u. lakos.

Nagy Gábor debreceni ügyvéd 1804-ben nemességbizonyító pert folytat Bihar vármegye előtt. (Inquisitio 307—1804.)

Nagy György csimadiamestert, mint Bihar vármegyén nyilvántartott nemest kéri a vármegye vagyoni viszonyaira nézve megvizsgálni 1821-ben, mert az 1809. évi nemesi felkelésben nem vett részt (Conc. 90--1821.).

Nagy János szováti és **Mihály** tetétleni lakosok nemessége ügyében tanúkihallgatási jegyzőkönyvet ad ki a városi Tanács 1794 január 21-én (Conceptus), mely szerint atyjuk János és nagyatyjuk András, mint nemes személyek itt éltek és itt haltak meg Debrecenben.

Nagy Mihály, aki 1800-ban, mint 20 éves földműves, insurgens katona volt. Szatmár vármegye előtt igazolja nemességét és az 1659 aug. 13-án I. Leopold által nemesi rangra emelt Andrástól való leszármazását. A nemeslevelet kihirdette Bereg vármegye. Az 1847. évi összeírás szerint Csapó-u. lakos. Szatmár vármegye nemes családjai 87. lap.

Nagy Mihály és **József** testvérek 1837-ben nemességigazolási pert folytatnak Szabolcs vármegye előtt. (Szabolcs vármegye Polg. Törv. fasc. 91. Nro. 1837.)

Nagy Mihály ügyvéd 1838-ban Bihar v. előtt igazolja nemességét.

Nagy Mihály, József és Sándor testvérek 1830-ban nemességigazolási pert folytatnak Szabolcs vármegye előtt. (P. 35/412. év 414. és 1830 fasc. 30. Nr. 1241.)

Nagy Sándor 1839-ben nemességigazolási pert folytat Szabolcs vármegye előtt. (43. jkv. P. 12., 56. és 110. sz.)

Nagy Sándor szenátor fia Sámuel 1835-ben Bihar vármegye előtt igazolja nemességét, címeres pecsétje 1847-ből 2005. és a 2174. számú végrendeleten.

Nagy Sándor és fia Sándor, továbbá Nagy József 1832-ben nemesi bizonyáglevelet nyernek Szabolcs vármegyétől. (Szabolcs vármegye P. 36/13. és P. 38/118.)

Naményi Benjámín 1841-ben Szabolcs vármegyétől nyert nemesi bizonyáglevéllel igazolja nemességét Bihar vármegye előtt; címeres pecsétje 1841-ből a 2020. sz. végrendeleten.

Nánássy kiskárándi. Kiterjedt régi nemes család, melynek őse István 1608-ban nyert donációt Kiskáránd hevesmegyei falura. Tagjai közül: Márton esküdt, címeres pecsétje 1787-ből a 785. és 1053. sz. végrendeleteken; Gábor, József, Benjámín, Károly és Imre testvérek 1847-ben Bihar vármegye előtt igazolják nemességüket. Az 1847. évi összeírás szerint Benjámín, Gábor és Károly Piac-u.; Imre, Károly és Sámuel Hatvan-u.; az 1850. évi összeírás szerint Sámuel özvegye Hatvan-u. és Benjámín Piac-u. lakos. (Szabolcs vmegye 1829. P. 33—114. és 1829. fasc. 29. Nr. 273.)

Nemes Miklós debreceni lakos, Gábor hajdúnánási és Mihály pátrohai lakos testvéreivel együtt 1794-ben Szabolcs vármegye előtt igazolja nemességét és nemesi bizonyáglevelet nyer. (Szabolcs vm. 1794. fasc. 10. Nr. 1200.)

Némethy. Nemeslevelet nyert a család 1647 aug. 13. III. Ferdinándtól, melyet kihirdetett Szabolcs vármegye. Nemességét igazolta a család debreceni ága 1761-ben, Szabolcs vármegyében, honnan István 1756-ban Dombrádról költözött ide később 1839-ben, ismét nemesi bizonyáglevelet nyernek Szabolcs vármegyétől József és fia József, Ferenc és György. Tagjai közül: József 1847-ben Piac-u. lakos; Sámuel 1850-ben Hatvan-u. lakos.

Némethy. Nemeslevelet nyertek János, István és Máté testvérek 1589 szept. 9-én Rudolf királytól, melyet kihirdetett Szabolcs vármegye. A család Nánásról — Bújba s onnan került Debrecenbe 1745-ben. Ősök Márton 1702-ben, mint nánási lakos fel-

van véve a hajdú nemesek összeírásába is. Nemesi bizonyág-
levelet nyertek Szabolcs megyétől 1745. és 1839. években, melyet
kihirdetett Bihar vármegye is. Ez utóbbi nemesi bizonyáglevélbe
fel vannak véve Jánosnak János, József és István fiai, továbbá
János fiától származó János, Gábor, Sándor; József fiától szár-
mazó János és István fiától származó István nevű unokái. István,
János, József az 1847. és 1850. évi összeírások szerint Cegléd-u.,
Gábor Hatvan-u. lakos.

Niczky Simon táblai assessor családjára vonatkozó adatok
Protoc. Fass. 1756. év 459. lap; 1776. évi nov. 30. és dec. 18.

Nyakas. Nemes levelet nyert Antal 1610 okt. 11-én II.
Mátyás királytól, melyet kihirdetett Szabolcs vármegye. A család
debreceni ága Hajdúnánásról költözött Debrecenbe. Nemességét
igazolta Szabolcs vármegye előtt 1831-ben.

Nyilas György debreceni lakos 1726-ban bizonyítványt kap
a városi Tanácstól arról, hogy őt nagybátyja Nyilas János szintén
debreceni lakos, aki a városi tanács előtt eredetiben felmutatta a
Nyilas család részére 1551-ben I. Ferdinánd király által adomá-
nyozott nemeslevelet — unokaöccsének elismeri (Jkv. 1726. év 25.
lap.); István chyrurgus az 1715. évi összeírás szerint Piac-u. lakos.

Okolicsányi Imre táblabíró címeres pecsétje 1826-ból az
1690. sz. végrendeleten. Egyéb adat Protoc. Fass. 1777. év jún.
17. Végrendeletek: 1305. év 2704. szám.

Oláh János debreceni és testvérei András és Mihály nyir-
bátori lakosok 1807-ben nemességigazolási pert folytatnak Szabolcs
vármegye előtt. (Fasc. 7. Nr. 472.)

Oláh. A család 1817-ben Bihar vármegye előtt igazolja ne-
mességét. Tagjai közül Ferenc Cegléd-u.; István csapó-utcai lakos
az 1720. évi nemesi összeírás szerint; István özvegye és István,
Mihály fiai Protoc. Fass. 1749. év 30., 69., 119. és 259. lapok;
Péter 1817-ben esküdt; István 1847. és 1850. Piac-u.; József és
Péter Csapó-u. lakosok. Protoc. Fass. 1748. év 119. lap.

Onody lásd Furkó.

Ormós József mint 1780-ban Bihar megyében igazolt nemes,
ügyvéd az 1797. évi összeírásban fel van véve, címeres pecsétje
1847-ből a 2173. számú végrendeleten; 1847-ben és 1850-ben Varga-
utcai lakos; János ügyvéd Hatvan-u. lakos.

Osvath. Bihar megyéből beköltözött nemes család. Tagjai
közül János özvegye Nagy Erzsébet 1786 szept. 14-én bizonyág-

levelet kap a várostól, József és Sámuel pedig az 1797. évi nemesi összeírásban szerepelnek.

Ötvös Simándi. Hajdúnánásról beköltözött nemes család, mely 1830-ban Szabolcs vármegye előtt igazolja nemességét. Sámuel 1847-ben Varga-u. lakos.

Padrah. Nemeslevelet nyert 1677-ben I. Leopoldtól, István két fiával Györggyel és Balázsszal, kihirdette Szabolcs vármegye. A család Nagykunságban és Szoboszlón lakik s valószínűleg Hajdúszoboszlóról kerültek Debrecenbe az 1760—1770. évek között már itt lakó Padrah Bálint és István testvératyafiak. Protoc Fass. 1743. év 650 l.

Páll. Nemességét igazolja a család 1794-ben Szabolcs vármegye előtt s nemesi bizonyáglevellet nyernek. Tagjai közül István, János és Ferenc (Nagyújtcai lakos) az 1797. évi nemesi összeírásban bihari birtokosok. A család Nagykállóból került Debrecenbe (Szabolcs vm. 1794. fasc 10. Nr. 1204.) János végrendelete 1815. év 1434. szám a.

Pándy János és fia János nemeslevelet nyertek 1751 aug. 27-én Mária Teréziától, melyet kihirdetett Bihar vármegye; az 1797. évi nemesi összeírásban Kágyán és Diószegen birtokos, címeres pecsétje a 955. számú végrendeleten. Károly az 1847. és 1850. évi összeírások szerint Cegléd-u. lakos, József és Lajos Hatvan-u. lakos.

Papp lásd Bóka.

Papp Újlaki Ignác debreceni lakos 1825-ben Szatmár vármegye előtt igazolja nemességét. Fiai József és Zsigmond az 1847. évi összeírás szerint Péterfia-u. lakosok.

Papp László debreceni lakos 1841-ben Szabolcs vármegyétől nyert nemesi bizonyáglevellel igazolja nemességét Bihar vármegyében. 1847. évi összeírás szerint Piac-u.; Sándor Varga-u.; István Péterfia-u. lakosok.

Papp Miklós ki az 1715. évi országos összeírásban Cegléd-utcán kereskedő, 1703-ban Bihar vármegye előtt igazolja nemességét.

Papp. Bocskay István által megnevesített hajdú nemes család, melynek őse György 1702-ben Hajdúszoboszlón vétetett fel a hajdúnemesi összeírásba. Innen költözött be a család 1742-ben.

Papszász Ignác táblabíró, kinek ősei Szász másképp Mádý néven nyertek nemeslevelet 1628-ban Gömör megyében, 1837-ben költözött be Debrecenbe Igarról s a polgárok anyakönyvében mint kétségtelen nemes van megjelölve. 1847. évi összeírás szerint Péterfia-u. lakos.

Párnás lásd Debreczeni.

Patay. Nemeslevelet nyert György 1685 jún. 15. melyet kihirdetett Nógrád vm. A család egy ága Gömör megyébe s onnan Debrecenbe került s 1811-ben Patay Jakab Gömör m.-től nyert nemesi bizonyáglevéllel igazolja nemességét Heves vm. előtt. Tagjai közül: 1847-ben Mária van felvéve az összeírásba, mint Piac-u. lakos.

Patay Sámuel és Domokos Anna fia Ferenc az 1797. évben tartott nemesi összeírás alkalmával történt megállapítás szerint, mint Bihar vármegyében nyilvántartott nemes, Szentesre költözött.

Pávai lásd Vajna.

Péczely. Nemességét igazolta a család 1811-ben Bihar vármegye előtt. József professor végrendelete és címeres pecsétje 1842-ből a 2055. számú végrendeleten. 1847. évi összeírásban Péterfia-u. lakos. Révkomáromból jött ide.

Péntek. Bihar vármegyében nyilvántartott nemes család, melynek vagyoni viszonyait kéri megvizsgálni Bihar megye 1821-ben (Concept. 90—1821), mert az 1809. évi nemesi felkelésben sem személyesen, sem pénzbelileg részt nem vett. Tagjai közül: Bálint özvegye székelyhidi birtokos; István és ifjabb István Péterfia-u.; János Csapó-u. lakos az 1797. évi nemesi összeírás szerint; István és Bálint 1821-ben vagyoni viszonyaikra megvizsgálatnak; leszármazási adatok a család nemes voltáról 1802 dec. 23-án (Concept.) kiadott városi bizonyítványban. Ferenc, István Csapó-u.; Bálint és István Czegléd-u. l. az 1847. és 1850. évi nemesi összeírások szerint.

Pénzes. Hajdúnánásról a XVIII. század legvégén beköltözött nemesszalád, mely nemességét Szabolcsvm. előtt igazolja 1831-ben.

Pércsy János és Mátyás földesi lakosok nemesi okmányai a család debreceni ágának egyik tagjánál elvesztek, illetve elégtek. Szabolcs vm. 1738 fasc. 39. Nr. 293.

Petróczy Ignác szenátor címeres pecsétje 1788-ból a 815. számú végrendeleten; 1797-ben Sámsonban birtokos s 1806-ban Szabolcs vármegye előtt igazolja családjának nemességét. 1847-ben Rozália Varga-u. lakos van felvéve az összeírásban. (Szabolcs vm. 1806 fasc. 6. Nr. 863.)

Pfanschmied Sámuel az 1797. évi összeírás szerint Piac-u. lakos; fiai Károly és Lajos 1824-ben igazolják családjuk nemességét Bihar vármegye előtt. Károly címeres pecsétje 1847-ből a 2112. és 2185. sz. végrendeleteken. Károly 1847. és 1850. évi összeírásokban Czegléd-u. lakos.

Pinczés Mihály debreceni lakos 1790 május 5-én (Concept.) bizonyságlevelet kap a városi tanácstól nemes voltáról és szegénységéről abból a célból, hogy Daróczon levő atyai örökségének visszaszerzése végett pert indíthasson Borsod vármegye előtt. András az 1847. évi összeírás szerint Czegléd-u. lakos.

Pócs. Gönyüi. A városi levéltár okmányai hol az egyik, hol a másik nevén emlegetik ennek a Pozsony megyéből származó családnak tagjait, akik közül az első Péter, a polgárok anyakönyve szerint 1734-ben költözött Debrecenbe Sárospatakról. A debreceni ág 1792-ben Szatmár vármegyéből nyert nemesi bizonyságlevelet a pozsonyi és debreceni bizonyítványok alapján. Tagjai közül: Gábor és György fia György az 1797. évi nemesi összeírásban Varga-u. lakosok. Károly 1847 és 1850 Piac-u.; Sándor Czeglédutcai lakosok.

Poroszlay Sámuel és két fia János és Sámuel nemeslevelet nyer 1797 aug. 8-án I. Ferenc királytól, melyet az évben kihirdetett Bihar vármegye. Friedrich főbíró címeres pecsétje 1843-ból a 2068. sz. végrendeleten. László ügyvéd 1847 és 1850 Hatvan-u.; Friedrich Piac-u. lakos.

Pósalaky. Nemeslevelet nyertek István és János testvérek 1689-ben, melyet kihirdetett Bihar vármegye. A család tagjai közül: András és István az 1715. és 1720. évi összeírásokban Czegléd-u.; István Czegléd-u.; Mihály Varga-u. lakosok az 1797. évi összeírásban; István Czegléd-u. lakost Bihar vármegye 1821-ben (Concept. 90—1821) vagyoni viszonyaira nézve kéri megvizsgálni, mert az 1809. évi nemesi felkelésben nem vett részt. Sámuel, András 1847. és 1850. években Varga-u. és István Czegléd-u. lakosok. János fia János Protoc. Fass. 1727. év 36. és 75. lap.

Radl. Nemeslevelet nyert Sámuel és fia János 1714-ben III. Károlytól, melyet kihirdetett Veszprém vármegye. Eredetije a kollegium könyvtárában. A család Vas megyéből, Kőszegről került Debrecenbe 1773-ban. Tagjai közül: János és Pál polgárok anyakönyvében szerepel 1773-ban; József esküdt címeres pecsétje 1845-ből a 2115. sz. végrendeleten; Pál az 1797. évi nemesi összeírásban, mint Diószegen birtokos van felvéve; József és Katalin 1847. és 1850. években Piac-u. lakosok.

Rakovszky Dániel az 1797. évi nemesi összeírás szerint ügyvéd, akinek Gáván (Szabolcs) van nemesi kuriája. Címeres pecsétje 1788-ból a 815. és 1679. sz. végrendeleteken. E család

történetével foglalkozik S. Szabó József főiskolai tanár a Debreceni Képes Kalendárium 1904. évfolyamában. 1847. évben Varga-u. lakos.

Rásó. Nemességet nyertek 1648-ban III. Ferdinánd királytól György, Lukács, János és Pál testvérek. Több ízben igazolták e család nemességét Szabolcs, Kraszna és Közép-Szolnok vármegyék. Tagjai közül többen viseltek alispáni, főügyészi és főszolgabírói tisztségeket. Debrecenbe Nádudvarról költözött be Lajos 1845-ben, kinek fia Gyula Hajdú vármegye alispánja volt. Az 1847. és 1850. évi összeírásban Csapó-u. lakos.

Református lelkészeknek s azok leszármazóinak nemességet adományozott Bethlen Gábor 1629 július 23-án. A címeres nemes levelet kihirdették Kraszna, Közép-Szolnok és Bihar vármegyék. Megerősítették e nemeslevelet I. Rákóczy György 1642 május 10 és Apafy Mihály 1668 július 6-án. Újra kihirdette Közép-Szolnok vm. 1756 jún. 24-én, majd ugyanez a vármegye 1790 aug. 14-én a már leszármazott utódok nemességéről adott bizonyáglevelet. Az összes oklevelek másolatai az egyházkerületi levéltárban vannak. Lásd még Turul 1902. évf.

Répásy. Nemeslevelet nyert Mihály 1632-ben, melyet kihirdetett Szepes vármegye. A család Zemplén, Szabolcs, Bihar és Ung vármegyékben bírt nemesi jószágokat. Ezek közül a városi levéltárban Polg. Perek 20—1756. sz. alatt található okmányban Szovát, Mád, Szentimre, Bethlenfalva, Sómod és Buly vannak felsorolva. Ebben az évben Mihály, Ferenc és László testvérek szerepelnek, illetve a Mihály fia Mihály.

Révész. Nemeslevelet nyert István 1618-ban II. Mátyás királytól, melyet kihirdetett Szabolcs vm. A család Szabolcs, Zemplén, és Szatmár m.-ben virágzik s egy ága Hajdúnánáson Debrecenbe Ilk-ről (Szabolcs) került. István és János az 1847. és 1848. évi összeírásokban Cegléd-u. lakosok. Mihály végrendelete 1802. év 1096. sz.

Reviczky. Ősrégi nemes család. Tagjai közül első Debrecenben Imre táblai jegyző, 1752-ben házat vesz a Német-utcán; fia Imre és ennek felesége Niczky Róza másik házat vesznek. (Protoc. Fass. 1752., 304., 347. és 466. lap, továbbá 1763. év 459., 640. lap; 1777. év jún. 17 és 1796. év 317. lap.) László az 1797. évi nemesi összeírás szerint Sámsonban birtokos; Gábor szenátor címeres pecsétje 1816-ból a 1458. sz. végrendeleten. Menyhért az 1847. és 1850. évi összeírásokban Varga-u. lakos; Dénes Hatvan-u. lakos. László végrendelete 1818. év 1516. sz. alatt.

Rickl régi debreceni kereskedő (kalmár) család 1896 október 10-én I. Ferenc József királytól nyert címeres nemeslevelet Bélyei előnévvel. A család történetére lásd Protoc. Fass. 1795. év 308. lap.

Riskó. Nemességét igazolta a család Bihar vármegye előtt 1820-ban. György 1847. és 1850. összeírásokban Hatvan-u. lakos.

Rosnyay. Nemeslevelet nyert e család 1666-ban I. Leopoldtól, melyet kihirdetett Zemplén vármegye. Tagjai közül Sámuel 23 éves jogász 1800-ban insurgens alhadnagy; címeres pecsétje 1815-ből az 1442. számú végrendeleten.

Roncsik. Borosjenői. Nemeslevelet nyert András 1631 június 25-én I. Rákóczy Györgytől. Hont és Szatmár megyékben virágzó család. Tagjai közül János és József szatmármegyei lakosok igazolták nemességüket 1793-ban Szatmár megye előtt, akiknek testvére volt Sámuel, a debreceni Roncsik ág őse.

Ruzsa József biharpüspöki orvos és fiai Alajos, József és Sámuel részére Bereg vm. által 1835. évben kiadott nemesbizonyáglevél alapján Bihar vármegye által 1835 dec. 14-én kelt nemesi bizonyáglevél a városi múzeumban van elhelyezve I.-115/1924. sz. alatt.

Sápy. Nemeslevelet nyert János fiaival István, Benedek János és Benedek nevű fiától származott unokájával Jánossal 1646 szept. 9-én III. Ferdinándtól, melyet kihirdetett Szabolcs vármegye. A család másik ága Földesen lakik. Tagjai közül Sámuel 1835-ben Szabolcs vármegyétől nyert bizonyáglevéllel igazolja nemességét Bihar megye előtt. Az 1847. és 1850. évi összeírás szerint Sámuel Varga-u. lakos.

Sárváry. Nemességét igazolja a család 1792-ben Szabolcs vármegye előtt, majd 1829-ben Biharban. Tagjai közül Pál professor az 1797. évi nemesi összeírásban mint honoratior nemes van felvéve; Ferenc esküdt címeres pecsétje 1845-ből a 2113. sz. végrendeleten. Az 1847. és 1850. összeírások szerint Ferenc és Pál Cegléd-u. lakosok. (Szabolcs vm. nemesi bizonyáglevél 1792. jkv.)

Sáska. Tabajdi. Erdélyből beköltözött nemes család, mely 1847-ben Bihar vármegye előtt igazolja nemességét. Tagjai közül József 1781-ben július 16-án a városi tanácstól kap nemes voltáról bizonyítványt ősi jószágainak visszaperelhetése céljából (Concept). László címeres pecsétje 1847. évből a 2187. számú végrendeleten. Az 1847. és 1850. évi összeírások szerint Cegléd-u. lakos. Leszármazási adatok Protoc. Fass. 1774 márc. 7.

Sebestyén Kocsi István professor az 1797. évi nemesi össze-

írás szerint honorator nemes, kinek atyja Sándor professor Veszprém megyéből jött Debrecenbe s az onnan hozott nemesi bizonyoságlevél alapján igazolják később utódai nemességüket Heves várm. előtt.

Sesztina. Nagybákai. Debreceni őse János 1823-ban költözött be Miskolcra. Unokája Lajos és ennek gyermekei Piroska, Rickl Antalné; Jenő és Ilona dr. Münnich Aurélné 1904 dec. 2-án nyertek címeres nemeslevelet I. Ferenc József királytól.

Simay. Szamosújvárról költöztek be Márton ügyvéd 1837. és Todor kereskedő 1844-ben. Nemesi bizonyoságlevelet nyertek Bihar vármegyétől 1826-ban. Az 1850. évi összeírás szerint mindketten Piac-utcai lakosok.

Simon másképp Miskolcy. Nemeslevelet nyert Mihály 1630 május 12-én II. Ferdinándtól, melyet kihirdetett Torna vármegye. Ebből a családból származott Simon Miklós volt rendőrkapitány. Tagjai közül György és Mihály az 1847. és 1850. évi összeírások szerint Piac-u. lakosok.

Simonffy. Előkelő debreceni nemes család. Nemességet nyert 1597-ben Rudolf királytól. Tagjai közül Sándor az 1797. évi összeírás szerint szenátor, fia Sámuel 1808-ban igazolja nemességét Bihar vármegye előtt; címeres pecsétje 1784. évből a 812. számú végrendeleten. A család történetét megírta Zoltay Lajos, a Debreceni Képes Kalendárium 1901. évf.-ban. Tagjai közül az 1847. és 1850. évi összeírások szerint Dániel Piac-u.; Ferenc Csapó-u.; Károly és Lajos Péterfia-u. és Gábor Cegléd-u. lakosok. Leszármazási adatok: Protoc. Fass. 1758. és 608. l. 1747. év 49. lap; 1784. év jan. 2. és márc. 9. és 1786. év 43. lap.

Sinay. Hórebhegyi. Nemességét igazolja Bihar vármegye előtt 1784-ben, majd 1791-ben II. Leopold királytól újabb nemességet nyert Miklós a híres debreceni professor, majd püspök, József, Sándor, Gábor, Márton és Miklós nevű fiaival. Kihirdette Bihar vármegye. Miklós az 1797. évi nemesi összeírás szerint Derecskén, Váncsodon és Püspökiben birtokos. E birtokok azonban felesége Baranyi Zsuzsánra javai voltak. Tagjai közül Lajos és Márton az 1847. évi összeírás szerint Piac-u. lakosok.

Somogyi. Nemeslevelet nyertek Péter, Mihály és János testvérek 1659 szept. 27-én III. Ferdinándtól, melyet kihirdetett Zala vármegye. A család balatonfüredi ágából 1715-ben István, Péter és Gergely igazolják nemességüket Zala megyében s ennek a Gergelynek a fia került Debrecenbe 1760 körül, Somogyi András

tanító, kinek fia János, esküdt címeres pecsétje 1817-ből az 1472. számú végrendeleten, — István esküdté pedig 1813. év 1402. sz. végr.

Somogyi Hollósi. Nemeslevelet nyertek Mátyás, István, Balázs, Cyörgy, Imre, András és Imre testvérek 1655 ápr. 15. III. Ferdinándtól, melyet kihirdetett Komárom vármegye. Ugyanitt igazolja nemességét András debreceni borbély, aki Aranyosról költözött ide 1761-ben, — 1778-ban, majd az innen kapott nemesi bizonyáglevéllel 1778-ban Bihar vármegye előtt. Tagjai közül: Gábor, György, János és Károly 1847. és 1850-ben Hatvan-utcai lakosok. Protoc. Fass. 1795. év 299. lap.

Somossy. Bereg-, Szabolcs- és Zemplén vármegyékben virágzó ősrégi nemes család, melynek egyes tagjai laknak időnként Debrecenben. Így András, kinek fia András s ettől unokája Mihály az 1730—1798. évek között Protoc. Fass. 1786. év 293. lap. Miklós fia Mihály Protoc. Fass. 1740. év 395. lap; Ferenc szenátor címeres pecsétje 1816-ból az 1464. számú végrendeleten; István özvegye 1847-ben Péterfia-u. lakos. Egyéb leszármazási adatok: Protoc. Fass. 1764. év 682. lap; 1793. év 293. lap.

Szabó Balkányi. Nemeslevet nyert e családból Máté és két fia János és Pál 1629-ben II. Ferdinánd királytól s amelyet kihirdetett Szabolcs vm. A nemeslevél a kollégiumi könyvtárban van. Nemességét igazolta a család 1731., 1757. és 1793-ban Szabolcs vm.

Szabó. Császlóci. Nemeslevelet nyertek Ferenc, Mihály és András testvérek 1624-ben Bethlen Gábor fejedelemtől. Kihirdette Bihar megye. E család tagjai közül Sándor és József debreceni lakosok, 1793-ban nemességigazolási pert folytattak Bihar vármegye előtt. (Inquisitio 121—1793.) Városi levéltár: Relatio 80—1813.

Szabó. Csáti. Nemeslevelet nyert János 1639 május 5-én s ennek egyik leszármazója Gergely, több atyjafiával együtt nádori adománylevelet szerzett Csáth falura, Borsod megyében. Ez a Gergely költözött be Debrecenbe s 1775 július 20-án (Conceptus) a leszármazás beiktatásával bizonyítványt kap a városi tanácstól nemes voltáról. 1813. és 1815. években Borsod, majd 1819. évben Bihar vármegye előtt igazolják nemességüket, illetve később Heves megyében is. Tagjai közül: György esküdt, címeres pecsétje 1782-ből a 685. sz. végrendeleten; Sámuel feldscher az 1800. évi nemesi fölkelő seregben; Gergely esküdt, címeres pecsétje 1836. évről, az 1919. és 1928. sz. végrendeleteken. Származási adatok: Protoc. Fass. 1735. év 246. lap.

Szabó. Jenei. Nemeslevelet nyertek István és Mihály testvérek 1659 jún. 26-án I. Leopold királytól, melyet kihirdetett Szatmár megye 1663-ban. A család debreceni ága 1821-ben Szatmár- és Bihar megyékben igazolták nemességüket, s a nyert nemesi bizonyosságlevelet kihirdették Szabolcs megyében is 1821-ben. Tagjai közül az 1797. évi polgári perek közt levő tanúvallomási jegyzőkönyv szerint Mihály fiai Mihály, György és Ferenc; Ferenc fiai Ferenc, Mihály, György, Sámuel, Dániel és István fia József. (Szabolcs vm. 1821 fasc. 21. Nr. 757.)

Szabó. Kémeri. Nemes levelet nyertek János két fiai Mihály és János 1677 május 31-én, Apaffy Mihály fejedelemtől, amelyet János a Mihály fia felmutatva a városi Tanács előtt, bizonyítványt kap róla 1744-ben (Jkv. 1744. év 28. lap és 1745. év 670. lap). Testvérje István, miskolci lakos volt. Egyéb leszármazási adatok Protoc. Fass. 1746. év 19., 257. és 564. lap, — 1728. év 64., 107., 118., 124. és 131. lap.

Szabó Keresszegi. Nemeslevelet nyert János 1650 június 15 II. Rákóczy Györgytől, melyet kihirdetett Bihar vármegye. A család debreceni ága nemességigazolási pöre Bihar vármegye előtt 1779-től folyt 1825. évig s végre 1829-ben nyerte meg a nemesi bizonyosságlevelet János, kinek Antal, Fülöp, Albert, Lajos, Gyula, Kálmán és Károly fiai voltak. Kihirdették e bizonyosságlevelet Szabolcs megyében is 1831-ben. (Bihar. Inquisitio 95—1779. és 244—1825. és Szabolcs 1831. P. 35., 43.)

Szabó Literati vagy Szikszai. Nemeslevelet nyert János 1639-ben. A család debreceni ága Szikszóról került Debrecenbe s 1807-ben nemességigazolási pert kezdett Biharvm. előtt, mely 1814-megújítván, 1823-ban fejeződött be. Közben 1813-ban Szatmárvm. előtt igazolta nemességét. A nemesi bizonyosságlevél szerint Ferenc fiai: István, Ferenc, József és Mihály. (Bihar. Inquisitio 159—1807.)

Szabó Lukácsi. Nemeslevelet nyert János 1608-ban Báthory Gábor fejedelemtől, melyet kihirdetett Bihar megye. A család debreceni ága Szabolcsból Nádudvarról került Debrecenbe az 1780. évben, polgárjogot nyert Jánossal, aki csizmadia mester volt.

Szabó. Lévai. Szűcs István és Szabó Ferenc debreceni lakosok 1710-ben eskü alatt bizonyítják a városi tanács előtt, hogy Lévai Szabó János édes atyjának Péternek Ferdinánd királytól volt nemes levele, de az akkori futásban elveszett. (Jkv. 1710. év 850. lap.)

Szabó Matkó debreceni család 1828-ban Szatmár vármegye

előtt igazolja nemességét. Szatmár megye nemes családjai 78. lap. Lásd Matkó néven is.

Szabó Ormánczi Máté, aki az 1715. évi összeírás szerint Czegléd-u. kereskedő, végrendeletében nemesi iratait testvérjére hagyja.

Szabó Sarkadi család az 1820—1830. évek között folyó nemességigazolási perével bizonyítja nemességét Bihar vármegye előtt. Az 1847. és 1850. évi összeírások szerint József özvegye Varga-u. lakos; Ferenc Péterfia-u. lakos.

Szabó Sárói. Nemeslevelet nyertek András, János és Mihály testvérek 1698 jún. 14-én I. Leopold királytól, melyet kihirdetett Borsod és Heves megye. A család nemes voltáról a városi tanács 1766 dec. 10-én bizonyítványt ad, mely szerint a nemességszerző Istvánnak Sámuel és István fiai; Sámuelről: Sámuel, István, Márton, György és István fiától: János, István és Mihály nevű unokái voltak. János unoka hódmezővásárhelyi lakos; Mihály unokának a fia Mihály pedig még deák. István szenátor az 1715. évi összeírás szerint Csapó-u. lakos; György esküdt az 1797. évi összeírás szerint bihari birtokos; István szenátor 1793, címeres pecsétek a 870. és 909. sz. végrendeleteken.

Szabó. Vajdai. Nemeslevelet nyertek Gergely és fiai Pál és András 1616 aug. 21 II. Mátyás királytól, melyet kihirdetett Zemplén, később Borsod vármegye. A debreceni ág a XVIII. század folyamán csak *Vajda* néven fordul elő, úgy az anyakönyvekben, mint más közokiratokon s ezt hivatalosan tudatja Bihar vármegyével a városi tanács, mikor Mihályt 1801-ben a nemesi fölkelésben való rész nem vétel miatt perbe fogta. (Jelentések 75—1801. sz.)

Szabó Váradi vagy Szöllösi. Régi híres kalmár család, melynek ősei a Bihar megyei Szöllősről költöztek Debrecenbe még a XVII. század vége felé. Nemességet nyert a család Mihály nevű őse Váradi-Szabó kettős néven, Mihály nevű fiával 1687. nov. 6-án I. Leopold királytól, melyet kihirdetett Bihar vármegye. Már a nemességszerző Mihály fia Mihály debreceni kalmár s ennek leszármazói 1753. és 1757. években Szabolcs, illetve 1815. és 1819. években Bihar megye előtt igazolják nemességüket. A család tagjai között, mint az alábbi leszármazás mutatja, a kalmárság firól-fira szállott a legújabb időkig:

Mihály	{	Mihály	{	Mihály	{	Miklós	{	Sándor	{	Miklós	{	Lajos	{	Miklós
1687		1687		1703		1725		1759		1789		1817		1858

(Bihar. Inquis. 219—1819. és Szabolcs vm. 1838. év fasc. 38. Nr. 483.)

Szabó lásd Váradi.

Szabó Vizokai Mihály, aki 1757-ben Szabolcs vármegye előtt igazolja nemességét, 1750-ben költözött be Kisvárdáról Debrecenbe. (Polgárok Anyakönyve és Protoc. Fass. 1754. év 361. lap.)

Szabó János debreceni lakos ellen 1825-ben nemességigazolási pert folytat Bihar vármegye. (Bihar. Inquisitio 247—1826. sz.)

Szabó Sándor és Péter debreceni lakosok ellen, akik az 1797. évi összeírás szerint Csapó u. lakosok, 1797-ben nemességigazolási pert folytat Bihar vármegye. Tanúvallomási jegyzőkönyve 1797. év II. hó. IX. 1257. szám. Rokonaik tépei, váncsodi és hencidai lakosok.

Szalay András debreceni lakos 1792-ben Bihar vármegye előtt igazolja nemességét; atyjafiai közül: József ügyvéd, címeres pecsétje 1793-ból a 919. számú végrendeleten; József 1800-ban insurgens nemes; Dánielt 1821-ben azért perli Bihar vármegye, mert az 1809. évi nemesi fölkelésben nem vett részt. (Conc. 90—1821).

Szalontay János Szabolcs vármegyénél nyilvántartott nemes, kinek több testvérével együtt osztatlan nemesi jószágga van Hosszú-pályiban, fel van véve az 1797. évi összeírásba, címeres pecsétje 1804-ből a 1127. sz. végrendeleten. István özvegye az 1847. évi összeírás szerint Cegléd-u. lakos.

Szaniszló József az 1797. évi összeírás szerint Csapó uccai lakos, aki 1818-ban Bihar vármegyétől nyert nemesi bizonyáglevelét. Végrendelete Jánosnak 1788. és 1790. évekből 813. és 852. szám.; Józsefé 1801. év 1064. szám.

Szánthó Kiss György debreceni lakos ellen 1746-ban nemesség igazolási pert folytat Bihar vármegye. (Bihar Inquisitio 98—1746.)

Szarvas András és több atyjafia, debreceni lakosok Középszolnok vármegye által 1761 márc. 28-án kiadott nemesi bizonyáglevellel igazolják nemességüket Szatmár vármegye előtt. Szatmár vm. nemes családjai: 115. lap.

Szathmáry. Nemességét igazolja a család 1842-ben Bihar vármegyében. Tagjai közül: Pál az 1720. évi összeírásban Csapó uccai lakos; György és József 1800-ban insurgens katonák; Dániel és felesége nemes Fülöp Erzsébet végrendelete és címeres pecsétje 1840-ből az 1995. sz. végrendeleten; fia József mérnök; Mihály esküdt. Az 1847. és 1850. évi összeírások szerint Dániel özvegye és Mihály Piac-u. lakosok.

Szathmáry József udvari ágens, aki 1833-ban nyert Debre-

cenben polgárjogot, a polgárok anyakönyve szerint kifejezetten nemes. Nagyállóból költözött Debrecenbe.

Székely. A család nemeslevelét kihirdette Bihar megye 1703-ban, hol több ízben 1793. és 1828-ban igazolják nemességüket a későbbi leszármazók. Tagjai közül: János az 1797. évi összeírás szerint Cegléd-u. lakos; Bálint és János 1800-ban insurgens katonának; Andrást 1821-ben Bihar vármegye perli, mert az 1809. évi nemesi felkelésben nem vett részt (Conc. 90—1821. sz.). Az 1847. és 1850. évi összeírások szerint Márton Piac-u.; János Cegléd-u. lakos.

Székelyhidy Mihály, aki 1771-ben Királydarócról költözött ide, Középszolnok vármegye által testvérének Jánosnak kiadott nemesi bizonyáglevéllel igazolja nemességét Szatmár megye előtt 1775-ben; az 1797. évi összeírásban Piac-u. lakos.

Szenczy István, aki 1766-ban nyert nemesi bizonyáglevelet Bihar vármegyétől, az 1797. évi nemesi összeírásban Cegléd-u. lakos.

Szentgyörgyi. Nemeslevelet nyertek Gábor és János testvérek 1548 szept. 18-án I. Ferdinánd királytól, melyet kihirdetett Zágráb vármegye 1548-ban és Szabolcs megye 1727-ben, ez utóbbi helyen Mihály és Sámuel testvérek kérésére. Sámuel később, mint tiszán-inneni püspök 1737-ben Hont megye előtt igazolja nemességét. Tagjai közül: Péter chyrurgus az 1715. és 1720. évi összeírások szerint Piac ucai lakos; József sz. 1765., felesége Sólyom Katalin (Conc. 1805. III. 23.). Unokája: Lajos tábornok. Az 1847. és 1850. évi összeírások szerint István és Elek Cegléd-u. lakos.

Szeőcs Károlyi Pálnak és fiának Pálnak 1647 ápr. 29-én III. Ferdinánd királytól adományozott és Nógrád megye által 1647 szept. 30-án kihirdetett nemeslevél a városi levéltárban van.

Szeőcs Györgynek és István, János nevű fiainak 1608 aug. 4-én Báthory Gábor fejedelemtől adományozott eredeti nemeslevél a kollégiumi könyvtárban van.

Szép. Veszprém vármegyéből beköltözött nemes család, debreceni őse Pál süveges 1772-ben jött be Pápáról. A család tagjai közül József, László, Miklós és Pál az 1847. évi összeírás szerint Péterfia-u.; Sándor pedig az 1850. évi összeírás szerint Hatvanutcai lakosok. László végrendelete 1842. év 2051. szám.

Szeremley, máskép Császár. Nemeslevelet nyert Sámuel és fia Gábor 1759 dec. 28-án Mária Teréziától, melyet kihirdetett 1760-ban Bihar vármegye. Ősük Sándor városi kancellista 1739-ben költözött Debrecenbe Felsőörből. Tagjai közül: József az 1797. évi

összeírás szerint kovácsii birtokos, címeres pecsétek 1776. és 1784. évekből az 572. és 735. sz. végrendeleteken. Leszármazási adatok: Fass. Protoc. 1763. év 626. és 627. lap; 1795. év 285. lap. Sámuel főbíró 1753. év 331. és 336. lap.

Szikszay Éleszéti és Érszentkirályi. Nemeslevelet nyertek 1591 május 9-én Mihály és fia Pál, János, István, György és András. Nemességét igazolta a család Zemplén, Szabolcs, Szilágy, Szatmár és Bihar vármegyékben. Tagjai közül: György az 1715. évi összeírás szerint Csapó-u. lakos, a város borbírája; György lelkész az 1797. évi összeírásban Piac uccai lakos; Ferenc esküdt címeres pecsétje 1827-ből az 1715. sz. végrendeleten; Lajos, Dániel, József testvérek 1843-ban nemesi bizonyáglevelet kapnak Bihar vármegyétől. Az 1847. és 1850. évi összeírások szerint Pál, Antal, Dániel és Károly Cegléd-u.; András Péterfia-u.; Mihály és Pál Csapó-u.; József és Miklós Piac-u. lakosok.

Szilágy Károly debreceni lakos József és Lajos nevű fiaival együtt nemesi bizonyáglevelet nyert Bihar vármegyétől 1828-ban. Károly atyja Péter s ennek testvére János 1824-ben Veszprém vármegyétől kaptak nemesi bizonyáglevelet, mint a szentgáli királyi vadásznemesek közül valók.

Szilágyi Bálintnak 1580 március 18-án Rudolf király által adományozott nemeslevél a kollégium könyvtárában van.

Szilágyi Bálint Bihartordán lakó birtokos nemes debreceni házat fiai, Sándor, Bálint és Mihály örökölik. (Relatio 196—1817) 1817. évben.

Szilágyi Ferenc debreceni lakos 1811-ben nemességigazolási pert folytat Szatmár vármegye előtt. Lásd Szatmár vm. nemes családjai 119. lap.

Szilágyi István és Mihály debreceni lakosok nemeslevelét 1703-ban kihirdeti Bihar vármegye.

Szilágyi Mihály, aki Siterből (Bihar) költözött Debrecenbe. vagyonát 1788-ban kelt végrendelete szerint testvéreére, Gáborra hagyja, kinek Gábor nevű fia 1835-ben kelt végrendelete szerint nemeslevelet és más nemesi iratokat hagy fiaira, Antal, Lajos és Károlyra. (Relatio 361—1803. és 1835. sz. végrendelet.) Az 1847. évi összeírás szerint Lajos Varga-u. lakos, Antal Czegléd-u. lakos. Származási adatok Protoc. Fass. 1756. év, 415. lap. Nemességigazolás Bihar megye előtt 1815. és 1817. években.

Szilágyi István debreceni lakos 1832-ben annak a nemesség-

igazolási pernek a kiadatását kéri Szabolcs vármegyétől, amelyet ott nagyatyja folytatott 1749-ben. (Szabolcs vm. 30. jkv. 472. lap. 142. sz.)

Szilágyi Kerestély vagy Tönkö. Nemeslevelet nyert 1698 május 21-én I. Leopold királytól Tönkö Szilágyi Márton debreceni tanár fiaival, Sámuel, Márton, István és Dániellel, a nemeslevél a kollégium könyvtárában van. A család tagjai közül Mihály 1715-ben szenátor, a 1715. évi összeírás szerint Czegléd-u. lakos; Gábor, a Sámuel fia, az 1797. összeírás szerint honoratior nemes, kinek több testvérével együtt osztatlan nemesi birtoka van Bihar megyében; fia, Gábor városi kancellista (Concept. 1802 aug. 30) címeres pecsétje 1822-ből 1607. számú végrendeleten.

Szilágyi Piskárossi. Nemeslevelet nyert Baltazár 1653-ban III. Ferdinánd királytól, melyet kihirdetett Szatmár megye. Ugyanitt igazolja nemességét Márton fia, Sámuel püspök 1775-ben, kinek fia Sámuel s unokája Lajos.

Szilágyi, lásd Illyés.

Szilassy János és 47 regényi hajdú részére Báthory Gábor által 1609 szeptember 9-én adományozott nemeslevél a kollégiumi könyvtárban van.

Szokolay. Nemeslevelet nyertek 1664 nov. 16-án János és fiai András és István I. Leopoldtól, melyet kihirdetett Komárom vármegye, ahol a család több ízben igazolta nemességét. A család debreceni ágának két tagja János és Péter, a János fiai 1759-ben nemesi bizonyoságlevelet nyernek Komárom vármegyétől, melyet 1774-ben kihirdetnek Bihar vármegyében is.

Szombathy István főbíró 1784-ben nemesi bizonyoságlevelet nyert Bihar vármegyétől, aki 1797. évi összeírás szerint jankai birtokos nemes, címeres pecsétje 1787-ből a 781. számú végrendeleten. Az 1847. és 1850. évi összeírás szerint Dániel Varga-u. lakos, István Hatvan-u. lakos. Származási adatok: Protoc. Fass. 1765. év 678. lap.

Szőke. Régi debreceni nemes család, melynek Demeter nevű őse szerzett nemeslevelet 1637-ben. Nemességét igazolta Szabolcs vármegye előtt 1749-ben. Tagjai közül: János és Sámuel testvérek, a János fiai 1749-ben nemesi bizonyoságlevelet kapnak Szabolcs megyétől, József az 1797. évi összeírás szerint kir. táblai eljáró, István esküdt, címeres pecsétje 1796-ból a 962. sz. végrendeleten; István 1800-ban insurgens katona. Osztálylevelök 1721. évi jkv. 507. lap. Egyéb adatok Protoc. Fass. 1746. év 60., 142. és 542. l.

Szököts. Bihar megyéből Derecskéről Hajdúszoboszlóra s onnan Debrecenbe került család, mely 1822-ben nemesi bizonyág-levélet kapott Bihar vármegyétől. Tagjai közül Péter 1797. évi összeírás szerint Csapó-u., István pedig Czegléd-u. lakosok.

Szöllősi vagy Csákó. A családnak a Csákó ragadványneve, amint ez a nemességük ügyében 1757-ben készült tanúvallomási jegyzőkönyvből kitűnik, mely szerint Mihály fia, István és ennek fia, István nemesek voltak, míg atyjukfiai János a Mihály testvére kispércsi, ennek fia János és Jánosnak fiai, János, Ferenc, István és Sámuel magyarkeceri lakosok. (Polg. Perek 18--1757. sz.)

Szöllőssy Szigeti. Máramaros megyéből beköltözött nemes család, melynek tagjai közül Gábor az 1797. évi összeírás szerint katonatiszt; István 1800-ban insurgens őrmester; János esküdt címeres pecsétje 1835-ből az 1897. számú végrendeleten; János és Ferenc testvérek 1846-ban Máramaros megyétől nyert nemesi bizonyáglevéllel igazoják nemességüket Bihar megye előtt. Az 1847. és 1850. évi összeírások szerint Varga-u. lakosok.

Szőnyi. Bihar megyénél nyilvántartott debreceni nemes család. Tagjai közül Sámuel 1821-ben azért perli a vármegye, mert az 1809. évi nemesi felkelésben nem vett részt, (Conceptus 90—1821. sz.) Pál kollégiumi szénior, a Pál fia, a városi tanácstól bizonyítványt kap arról, hogy nemes ember, 1835. évi dec. 17-én. (Conceptus.) Az 1847. és 1850. évi összeírások szerint Lajos Péter-fia-u. lakos.

Sztankay. Horvátországból eredő nemesi család, melynek Miklós nevű őse 1596 május 26-án Báthory István fejedelemtől nyert nemeslevelet, akinél atyja János, titkár volt. Sáros és Torna megyékben, majd a XVIII. században Gömör megyében virágzott a család s ebből a Gömörben virágzó ágból származik Sztankay F. Béla fémipari szakiskolai igazgató.

Szücs András debreceni és Pál nagyváradai lakosok, a János fiai 1780-ban nemesi bizonyáglevelet nyernek Komárom vármegyétől.

Szücs Mihály Debrecenből Hodászra költözvén nemes voltáról bizonyítványt kap Debrecen város tanácsától. Protoc. Concept. 1766. év aug. 18.

Szücs. Tunyogi. Régi birtokos nemes család Tunyogon (Szatmár vm.) s mivel okmányai elvesztek, birtokaikra új adománylevelet nyertek a nádortól 1758 aug. 29-én. Szatmár és Szabolcs vármegyéktől több ízben nyertek nemesi bizonyáglevelet. Debrecenbe a Dániel fia István költözött be Petneházáról (Szabolcs)

1865-ben, kinek fia Géza ügyvéd. (Lásd Családtört. Jegyzetek 1912. évf. 136. lap.)

Tamássy. Nemeslevelet nyertek Miklós és István testvérek, illetve fiaik, Miklós és Mihály 1683-ban I. Leopoldtól, melyet kihirdetett Trencsén vármegye. A családnak Abauj megyében szakadt ágából Szikszóról költözött Debrecenbe Sándor ügyvéd s nyert polgárjogot 1831-ben, majd Ádám Zolnáról (Trencsén) 1848-ban. Sándor 1831-ben Szabolcs vármegye előtt igazolja nemességét. Ádám, György és Károly az 1847. és 1850. évi összeírások szerint Piac-u.; Sándor Hatvan-u. lakosok.

Tarcsay Dávid és sógora Csorba László (debreceni főbíró) és ennek fiai István, János és Péter részére Rudolf király által 1583 április 28-án adományozott és Bihar vármegye által 1583 nov. 24-én kihirdetett nemeslevél a városi múzeumban van.

Tar Gyarmati. Nemességét igazolja a család Bihar vármegyében, 1786. és 1823. években. Tagjai közül György az 1797. évi összeírás szerint Jankán birtokos; András esküdt, címeres pecsétje 1826-ból az 1684. sz. végrendeleten. Károly az 1847. évi összeírás szerint Csapó-u. lakos.

Tassy. A család Bihar megyében lakó ága 1785-ben igazolta nemességét s 1794-ben Ferenc és István debreceni lakosok nemességigazolási pert folytatnak Bihar megye előtt, mint az 1785. évi nemesi bizonyáglevélbe foglaltak atyjafiai (Bihar Inquisitio 162—1794. szám.).

Tatay Kölcsei. Régi magyar birtokos nemes család Szatmár megyében, melynek az az ága, amely Debrecenbe szakadt, 1755-ben és 1830-ban igazolja nemességét és nyer nemesi bizonyáglevelet s ebből származik Zoltán tb. városi tanácsnok.

Tekos János és Ambrus debreceni lakosok 1714-ben nemeslevelet nyernek III. Károly királytól, melyet kihirdetett Szabolcs vármegye. Jánosnak a fia István 1731-ben igazolja nemességét ugyanott.

Telek. Temeslevelet nyertek György és Tamás testvérek 1717. ápr. 22. III. Károly királytól, melyet kihirdetett Heves vármegye. Tamásnak a fia Tamás debreceni lakos 1724-ben igazolja nemességét.

Temesváry Márton kir. táblai jegyző az 1797. évi összeírás szerint honoratior nemes, később 1811 június 14-én nemeslevelet nyert I. Ferenc királytól, melyet 1812-ben hirdetett ki Bihar vármegye. Eredetben a városi levéltárban van.

Terge. Nemességét nyert a család 1669-ben I. Leopoldtól,

melyet kihirdetett Szabolcs vármegye, ahol a család több ízben igazolta nemességét.

Thegze. Nemesi bizonyáglevelét nyert e család Bihar vármegyétől 1790. és 1820. években. Imre 1847. és 1850. évi összeírások szerint Cegléd-u. lakos.

Tholdy Farkas részére Bethlen Gábor Fejedelem által 1628 július 12-én adományozott nemeslevél a városi levéltárban van.

Tholnay Eötvös: Lasd Kerekes.

Thoóth lásd Mártonfalvy.

Thoroczky János váradi várgondnoknak és Péter, András és Mihály nevű testvéreinek I. Rákóczy György által 1632 okt. 22-én adományozott nemeslevél a városi múzeumban van elhelyezve. Kihirdette Bihar vármegye.

Tikos. Nemeslevelet nyertek János és Ambrus testvérek 1714-ben III. Károly királytól, melyet kihirdetett Bihar vármegye. A család tagjai közül Gábor és István 1807-ben Bihar megyében; János fia István 1731-ben Szabolcs vármegyében igazolják nemességüket; János az 1715. évi összeírás szerint a Piac uccán marhakereskedő; István ügyvéd, címeres pecsétje 1786-ból a 776. sz. végrendeleten; másik István szenátor, az 1797. évi összeírás szerint honoratior, illetve bihari birtokos; Ferenc és József az 1847. és 1850. évi összeírások szerint Hatvan-u.; István Varga-u. lakosok.

Tiszay János ügyvéd nemesi bizonyáglevelét kap 1771-ben Bihar megyében s az 1797. évi összeírásban mint honoratior nemes van felvéve.

Torday József Erdélyből beköltözött nemes, aki 1780-ban bizonyáglevelét kap a városi tanácstól nemes voltáról és szegénységéről, hogy atyja nemesi jószágainak visszaperelhetése céljából hiteles másolatú okmányokat vehessen ki a kolozsmonostori konvent és a gyulafehérvári káptalan levéltárából.

Tóth Fekete István debreceni lakos, 1838-ban nemességigazolási pert folytat Bihar vármegye. (Inquisitio 407—1838. szám.)

Tóth Kabai Sándor debreceni lakos 1796-ban igazolja nemességét Bihar vármegye előtt, fel van véve az 1797. évi összeírásba.

Tóth Könyves Mihály debreceni lakos három fiával együtt 1838-ban igazolja nemességét Bihar vármegyében. Címeres pecsétje 1836-ból az 1917. sz. végrendeleten. Antal az 1847. évi összeírás szerint Péterfia-u. lakos.

Tóth Sámuel ügyvéd, aki 1845. nyert Debrecenben polgár-

jogot s aki Miskolcra költözött ide, a polgárok anyakönyve szerint kifejezetten nemes.

Tömpe (Theompe) Tasnádi. Nemeslevelet nyertek Imre és Mátyás testvérek 1592 április 1-én Báthory Zsigmondtól, melyet kihirdetett Torda és Szolnok vármegye. A leszármazók közül él Ferenc, aki Nagykárolyból költözött be, özvegye és fia Ferenc, nemeslevél a család kezében van.

Tőkés. Nemességét igazolta a család 1780. és 1827. években Bihar vármegyében, Margittáról és Hajdúszoboszlóról költözött be egy-egy tagja a családnak. Az 1847. és 1850. évi összeírások szerint István Piac-u. lakos.

Török. Nemességét igazolta a család 1823-ban Bihar vármegyében, a család Földesen lakott s Jánosnak is, aki az 1797. évi összeírás szerint Piac-u. lakos, Földesen van nemesi birtoka; József ügyvéd, özvegye nemes Ferenczy Rozália 1790-ben periratokat vesz ki a városi levéltárból (Concept. 1790 febr. 18.). Származási adatok: Protoc. Fass. 1776. év febr. 26. és 1785. év márc. 4.

Trocsányi. A család nemességét igazolja 1754-ben és 1805-ben Abaúj vármegye, majd 1913-ban a belügyminiszter. A család debreceni őse Sámuel, aki Tokajból költözött Debrecenbe, 1800-ban nyert polgárjogot, mint kalmár. Fiai: Sámuel, Pál, Ferenc és Benjámín s Sámuel fiától unokái Károly és Lajos. Az 1847. és 1850. évi összeírások szerint Károly Péterfia-u. lakos.

Uhrinyi másképp Kovács. A család 1765-ben Bihar vármegyétől nyert nemesi bizonyáglevelet. Pál az 1847. évi összeírás szerint, valamint 1850-ben is Piac-u. lakos.

Újfalussy. Szabolcs megyében virágzó család, melynek Debrecenbe és Bihar vármegyébe szakadt tagjai 1801. és 1834. években Bihar megye előtt igazolják nemességüket.

Újváry. A család nemességét Bihar vármegye igazolta 1827-ben. Tagjai közül József és Mihály az 1847. évi összeírás szerint Csapó-u.; István Péterfia-u. és György az 1847. és 1850. évi összeírások szerint Hatvan-u. lakos.

Újlaky lásd Papp.

Váczy. Nemeslevelet nyert 1622-ben Audrás, melyet kihirdetett Szabolcs vármegye. A család Hajdúszoboszlóról került Debrecenbe s 1833-ban Szabolcs vármegye előtt igazolja nemességét. Tagjai közül János az 1715. évi összeírás szerint Piac-u. lakos; István Fass. 1728. év 60. lap.

Vadászy. Nemességét igazolja a család 1836-ban Bihar vármegye előtt. Tagjai közül László szenátor, az 1797. évi összeírás szerint kágyai birtokos, címeres pecsétje 1787-ből, a 793. sz. végrendeleten; fia Lajos 1799 febr. 5-én bizonyságlevelet nyert a városi Tanácstól nemességéről. (Conceptus.)

Vágó János debreceni lakos 1836-ban Zemplén vármegyétől nyert nemesi bizonyságlevéllel igazolja nemességét Bihar vármegye előtt. Az 1847. és 1850. évi összeírások szerint Piac-u. lakos.

Vajna Pávai. Nemeslevelet nyertek István és két fia István és Péter 1621 május 15-én Bethlen Gábortól. A debreceni ágból Gábor és József 1843-ban Torda megyétől nyert nemesi bizonyságlevéllel igazolják nemességüket Bihar vármegye előtt. Tagjai közül: Gábor, György és József az 1847. és 1850. évi összeírások szerint Hatvan-u. lakosok.

Vámosy. Nemeslevelet nyert András 1637-ben s a család debreceni ágából Károly városi főjegyző, 1826-ban Bihar vármegye előtt igazolja nemességét. Címeres pecsétje 1844-ből a 2079. és 2112. számú végrendeleteken.

Várady János özvegye Szabó Éva, fiának a 18 éves Józsefnek az érdekében olyan értelmű bizonyítványt kér a városi Tanácstól 1797-ben, hogy családi nevük nem Kovács, hanem Várady, amint az nemesi levelökben van s hogy a Kovács ragadvány név, atyjának, aki kovács mester volt, mestersége miatt ragadt rá a családra (Polg. Perek 1797. év 477. szám). Jánosnak az atyja Sámuel volt (Fass. Protoc. 1749. év 198. lap), aki 1740-ben költözött Debrecenbe Újhelyről. Az 1847. évi összeírás szerint Dániel Csapó-u. lakos. Protoc. Fass. 1743. év 637. és 702. lap. Sára címeres pecsétje 1762. év 360. sz. végrendeleten.

Várady Szabó. Nemeslevelet nyertek 1655 ápr. 18-án III. Ferdinánd királytól János, Mihály és István testvérek, melyet kihirdetett Sáros vármegye 1655 szept. 27-én. A család Zemplén, Borsod-Sáros és Szabolcs megyékben virágzott s nemességét igazolta 1780. és 1844. években Sáros vármegyében s az ezen években kiadott nemesi bizonyságlevelek szerint a Szabó név az 1780-ban szabómesterséget folytató Péter és fia Jánostól ragadt a családra. A család debreceni ágának őse János, aki 1840 körül költözött Debrecenbe s akinek három fia volt János, Lajos és Miklós.

Varga. Nemeslevelet nyert Ferenc 1675 március 24-én I. Leopold királytól, melyet kihirdetett Szatmár vármegye, ahol a család

debreceni ága 1843-ban igazolja nemességét. Tagjai közül: István az 1720. évi összeírásban Péterfia-u. lakos; másik István 1800-ban insurgens katona; János az 1797. évi összeírásban Hatvan-u. lakos; Mihály esküdt, címeres pecsétje 1847-ből az 1952. és 2174. sz. végrendeleteken; József és fiai Lajos és József 1843-ban nemesi bizonyáglevelet nyernek Bihar vármegyétől is. Az 1847. és 1850. évi összeírások szerint István Czegléd-u.; József, Lajos, Mihály Varga-u.; Mihály és fia Mihály Csapó-u. és Bálint Péterfia-u. lakosok.

Varga Mihály debreceni lakos ellen Varga János nagykallói lakos pert folytat Szabolcs vármegye előtt a családjától elragadott nemeslevél miatt 1824. év fasc. 24. Nr. 1124.

Varga lásd Nagy.

Varjas. Fejérmegyéből Acsáról beköltözött család, melynek őse János professor az 1752. év táján került Debrecenbe. (Fass. Jkv. 1752. év 312. lap.) Atyjafiai az 1754—1755. évi országos összeírásban fel vannak véve. Leszármazói közül András, József és Pál az 1847. és 1850. évi összeírások szerint Csapó-u.; István Cegléd-u. lakosok.

Vasady Tordai. Nemeslevelet nyert Vasady, másképp Kovács György 1665 máj. 21-én II. Apafy Mihálytól. Kihirdették Háromszék és Kraszna vármegyék. Nemesi bizonyáglevelet nyert a család 1767-ben Szatmár, Bihar, Heves és Külső-Szolnok vármegyéktől, újabban 1902-ben a m. kir. Belügyminisztertől 141,661—1902. sz. alatt. A Tordai Vasady név használatának királyi engedélyéről 72,547—1902. V. K. M. rendelet. E családból származik Vasady Lajos kir. tanfelügyelő.

Vásárhelyi István debreceni lakos 1838-ban Bihar vármegye előtt a Szabolcs vármegyétől nyert nemesi bizonyáglevéllel igazolja nemességét. Címeres pecsétje 1840-ből a 2007. sz. végrendeleten. Az 1847. és 1850. évi összeírás szerint Sámuel Piac-u és Dániel Hatvan-u. lakos; István özvegye Péterfia-u. lakosok.

Vasas. Nemeslevelet nyertek Tamás, Mihály és Miklós testvérek, továbbá Tamás fiai György és Miklós 1611-ben Bethlen Gábortól. Nádudvaron, Kenderesen és Földesen kiterjedt birtokos család, melynek debreceni ága 1794-ben Bihar és Külső-Szolnok vármegyékben igazolta nemességét. Tagjai közül: András Hatvan-u.; Tamás Czegléd-u. lakos az 1715. évi összeírás szerint; János 1794-ben nemesi bizonyáglevelet nyert Bihar vármegyétől s az 1797. évi összeírás szerint Varga-u. lakos, címeres pecsétje a 879.

és 791. sz. végrendeleten; Gábor 1794-ben nemesi biznyságlevelet nyert Külső-Szolnok vármegyétől. (Szabolcs vm. 1795. fasc. 11. Nr. 911. — Szabolcs vm. 1794. fasc. 10. Nr. 471. és 1399.)

Vass Szigeti. Nemeslevelet nyert Antal máramarosmegyei alispán és donaciós-levelet 1548-ban I. Ferdinánd királytól. Máramarosból Bihar és Szabolcs megyékbe került a család egy ága is Debrecenbe, melynek tagjai 1742-ben Bihar és Szabolcs vármegyék előtt igazolják nemességüket. Tagjai közül: István az 1715. évi összeírásban Piac-u. lakos, marhakereskedő; János és Mihály 1742-ben nemesi biznyságlevelet kapnak Bihar megyétől; Imre, István és Mihály az 1797. évi összeírás szerint jankai és kólyi birtokosok; Mihály 36 éves szabó és Mihály 16 éves kalmár 1800-ban insurgens katonák; Bénéjámint esküdt, címeres pecsétje 1847 évi 2179. sz. végrendeleten; más címeres pecsétetek az 1279. sz. végrendeleten. Az 1847. és 1850. évi összeírások szerint Bénéjámint Varga-u.; István Czegléd-u. lakosok.

Vasvári István, aki Bihar vármegyétől 1767-ben nyert nemesi biznyságlevelet, az 1797. évi összeírásban Hatvan-u. lakos.

Végh András chyrurgus 1765 március 16-án a Szabolcs vármegyétől kiadott nemesi biznyságlevél alapján vétetett fel a polgárok közé Hatvan utcán; valószínűleg unokája Ferenc; 1800-ban insurgens katonák.

Verner Jakab és fia László nemeslevelét, amelyet I. Ferenc királytól nyertek 1792-ben, kihirdette Bihar vármegye s erről biznyságlevelet 1793-ban kaptak. Károly az 1847. és 1850. évi összeírások szerint Varga-u. lakos.

Veresmarti. Veszprém megyéből Debrecenbe szakadt család, mely 1638-ban III. Ferdinánd királytól nyert nemességet. Tagjai közül: János az 1715. évi összeírás szerint Csapó-u. kereskedő, később szenátor (Polg. Per. 19—1795.) László az 1797. évi összeírás szerint esküdt, 1800-ban insurgens alhadnagy, címeres pecsétje 1816-ból az 1479. sz. végrendeleten. A család történetét megírta Zoltay Lajos a Családi kör 1901. évf. 3. számában.

Verzár. Nemeslevelet nyert a család 1760-ban Mária Teréziától. Debrecenbe Szamosújvárról költöztek be, mint kalmárok 1772-ben István és Joachim a György fiai; illetve János és Péter a Márton fiai, amint ez a Matricula curiumból és a Politic. Jurid. Protoc. 1770-ből megállapítható.

Cs. Veszprémy. Zala és Veszprém vármegyében virágzó

család, ahol Kövesen és Veszprémben voltak nemesi jószágai. Tagjai közül: Ferenc 1738-ban csizmadia Czegléd-u.; Ádám szűcs 1739; Pál lakatos 1763-ban kelt végrendelete 371. szám alatt, Ádámé 156. szám alatt; s a Pál végrendelete szerint a nemesi okmányok és birtoklevelek Sámuel nevű testvér atyjokfianál vannak, aki Szabadszálláson (Pest m.) volt akkor ref. lelkész. Végrendeletekből, polgári perekből és örök vallási jegyzőkönyvekből másfél százados leszármazási táblázat állítható össze e kiterjedt családtól. Tagjai közül: az 1847. és 1850. évi összeírások szerint László Piac-u. lakos. Leszármazási adatok: Protoc. Fass. 1732. év 181; 232, 235, 247. 391. és 453. lap.

Visky János Bihar megyében nyilvántartott nemes vagyoni viszonyait kéri megvizsgálni a vármegye 1821-ben, mert az 1809. évi nemesi felkelésben nem vett részt. (Conc. 90—1821. sz.)

Vizi Borosjenői Jánosnak és fiának Jánosnak 1638 május 7-én I. Rákóczy György erdélyi fejedelem által adományozott és Zaránd vármegye által 1639 július 5-én kihirdetett nemeslevél a városi levéltárban van.

Zagyva Imre, Zagyva István esküdt fia részére Debrecen város tanácsa 1836. évi aug. 17-én (Concept) bizonyáglevelet ad nemes voltáról. Címeres pecsétek 1798-ból a 1008. és 1052. számú végrendeleteken. Leszármazási adatok: Fass. jkv. 1734. és 238. l.

Zolthay Thordai János és testvérei Pál, Péter és István részére 1579 június 24-én Rudolf király által adományozott és Nyitra vármegye által 1582-ben kihirdetett eredeti nemeslevél az e családtól leszármazó Zoltay Lajos múzeumigazgató birtokában van. Igen díszes kiállítású fejléc és heraldikai ritkaságszámba menő címere miatt a millenáris kiállításon volt kiállítva.

Zöld János és Mihály debreceni lakosok 1777-ben nemesség-igazolási pert folytatnak s fel vannak véve az 1797. évi összeírásba mint Hatvan-u. lakosok; majd Mihály 1835-ben végleg igazolja családjá nemességét. Az 1847. és 1850. évi összeírásokban János Péterfia-u. lakos. (Bihar Inquisitio 111—1777. szám.)

Zöld, másképp Nagy debreceni család nemességét elismeri Bihar vármegye és erről nemesi bizonyáglevelet ad 1789. és 1791. években.

Nem igazolt és kétes (dubiozus) nemesek.

Ádám István az 1847. évi összeírásban Hatvan-u. lakos.

Ajtay András és Sámuel az 1720. évi összeírásban Csapó-u. lakosok; György fia László Protoc. Fass. 1739. év 384. lap.

Albert István az 1747. és 1850. évi összeírások szerint Hatvan-u. lakos.

Ambrus István az 1847. és 1850. évi összeírások szerint Varga-u. lakos.

Annyok István 1759-ben költözött be Borsod megyéből; János 1800-ban insurgents, címeres pecsétje 1838-ból a 1960. sz. végrendeleten.

Antalfy György molnár 1806-ban költözött be Madarásról, özvegye és fiai Mihály és János az 1847. és 1850. évi összeírások szerint Piac-u. lakosok.

Aszalai Kónya János esküdt címeres pecsétje 1844-ből a 2112. sz. végrendeleten. József végrendelete 1858. év 2294. szám.

Balogh vagy Salgovich Pál végrendelete és címeres pecsétje 1779-ből 621. sz. alatt. A végrendelet adatai szerint Hont megyéből jött ide. Fia Pál (Polg. Per. 81—1783. sz.)

Balogh vagy Ványai Mihály esküdt címeres pecsétje 1789-ből a 830. és 965. sz. végrendeleten.

Balyik András az 1715. évi összeírásban Piac-u. lakos.

Bányay Ferencné az 1847. évi összeírásban Péterfia-u. lakos.

Barna Mihály az 1850. évi összeírás szerint Varga-u. lakos.

Bartha Mihály Varga-u.; István Péterfia-u. lakosok az 1847. évi összeírás szerint. Ferenc fia János és István 1718. évi jkv. 323. lap.

Barts Dániel 1836-ban Eperjesről jött Debrecenbe mint patikárius, özvegye az 1847. évi összeírás szerint Piac-u. lakos. Végrendelete 1858. év 2306. sz.

Bata János borbély 1775-ben jött be Tokajról; 1796-ban esküdt, címeres pecsétje a 958. sz. végrendeleten.

Báthory András az 1715. évi összeírásban Piac-u. lakos.

Batsó Bálint az 1847. és 1850. évi összeírásban Hatvan-u. lakos. Korábbi adatok: Relatio 303/1813. és 458/1818.

Bayler János tanácsnok címeres pecsétje 1847-ből a 2175. sz. végrendeleten. Az 1847. és 1850. évi összeírásban Varga-u. lakos. Erzsébet végr. 1852. év 2242. szám.

Békéssy Mihály az 1720. évi összeírás szerint Piac-u. lakos.

Belényessy nemes atyafiak Protoc. Fass. 1743. év 644; 677. és 730. lapokon és Relatio 434. és 586/1820.

Bene István végrendelete és címeres pecsétje 1793-ból 925. szám alatt.

Benedek Mihály ref. lelkész az 1797. évi összeírásban honorator.

Berecz Mihály 1788-ban költözött be Köbölkútról (Bihar), fia János az 1847. és 1850. évi összeírás szerint Péterfia-u. lakos.

Beregszászy Pál esküdt címeres pecsétje 1837-ből a 1978. sz. végrendeleten, az 1847. és 1850. évi összeírás szerint Péterfia-u. lakos.

Bernay Károly nyug. hadnagy, aki 1837-ben költözött be Királyházáról, az 1847. évi összeírás szerint Péterfia-u. lakos.

Beöthy György az 1847. évi összeírásban Varga-u. lakos.

Bessenyei János az 1715. évi összeírás szerint Varga-u.; István az 1720. évi összeírásban Csapó-u. lakos. Lásd még Protoc. Fass. 1747. év 67. lap. Péter végr. 1780. év 641, és 816. szám.

Bészler János, kinek őse Jakab 1788-ban jött be Memningeből, címeres pecsétje 1847. évből a 2062. és 2179. sz. végr.

Betsey József az 1797. évi összeírás szerint Csapó-u. lakos.

Bihary István esküdt címeres pecsétje 1793-ból a 914. sz. végrendeleten; Polg. Per. 62—1779., az 1847. és 1850. évi összeírás szerint István és János Varga; Bálint, Ferenc, László és Mihály Csapó; Mihály pedig Péterfia-u. lakos.

Bíró József az 1847. és 1850. évi összeírás szerint Varga-u. lakos. Ilyen nevű és Földesen lakó nemes családból Mihály 1775. és József 1799. években jöttek Debrecenbe.

Bignio Antal és János, akik Zágráb megyéből jöttek be s 1855-ben nyertek polgárjogot, az 1847. és 1850. évi összeírásokban Varga-u. lakosok.

Bizony György és neje nemes Várady Klára 1741-ben házat

vesznek; Protoc. Fass. 637. és 702. lap. János Polg. Perek 49—1782. és 9—1783. számok alatt.

Boldizsár László 1762-ben költözött be Csengerújfaluból s ugyanott lakó vele valószínűleg rokon család nemességigazolási pert folytatott Szatmár megye előtt.

Balog István, János és Péter Piac; János Csapó; János Péterfia; János, József, Mihály és Péter Cegléd-u. lakosok az 1847. és 1850. évi összeírások szerint.

Bonyhay Gábor és József az 1847. évi összeírás szerint Cegléd-u. lakosok.

Borsos Sámuel esküdt címeres pecsétje 1775-ből az 558. sz. végrendeleten, István az 1850. évi összeírás szerint Cegléd-utcai lakos. Mihály fia Mihály Protoc. Fass. 1741. év 465. lap.

Bőr László esküdt címeres pecsétje 1847. évből a 2169. sz. végrendeleten; az 1847. és 1850. évi összeírás szerint Hatvan-u. lakos. Szécsényből (Nógrád) költözött Debrecenbe. Kálmán címeres pecsétje 1869. év 2540. sz. végrendelet.

Brunner Jakab kerékgyártó 1743-ban, illetve 1776-ban költözött be Prágából, fia, József esküdt címeres pecsétje 1789-ből 823. sz. végrendeleten. Protoc. Fass. 1743. év 628. lap.

Bujdosó István esküdt címeres pecsétje 1788-ból a 808. sz. végrendeleten; Gábor, Lajos, Sámuel és Sándor Varga-u.; György Csapó-u.; Sámuel pedig Péterfia-u. lakosok az 1847. és 1850. évi összeírás szerint. Protoc. Fass. 1791. év 130. lap.

Buzinkay atyafiai Polg. Per. 27—1175. sz.

Csanády István és Sámuel az 1847. és 1850. évi összeírás szerint Hatvan-u. lakosok. János, István és Ferenc testvérek Protoc. Fass. 1741. év 723. lap szerint szoboszlói lakosok.

Császár Mihály az 1847. évi összeírás szerint Péterfia-u. lakos.

Császy János az 1847. és 1850. évi összeírás szerint Csapó-u. lakos. Hasonló nevű Hajdúszoboszlón lakó nemes családból a XVIII. század végén és a XIX. század elején többen költöztek be Debrecenbe s valószínűleg ezek ivadéka.

Csíkos Mihály az 1797. évi összeírás szerint Piac-u.; Sándor az 1847. és 1850. évi összeírás szerint Hatvan-u. lakosok. Egyéb adatok Polg. Per. 48—1778. és 14—1780. sz. alatt.

Csóka Károly az 1847. évi összeírás szerint Piac-u. lakos.

Csomay Egri Pál táblai ülnök címeres pecsétje 1834. év 1870. sz. végrendelet.

Csontos Sámuel az 1847. és 1850. évi összeírások szerint Piac-u. lakos.

Csorvássy István az 1715. és 1720. évi összeírás szerint Cegléd-u. lakos. Ilyen nevű nemes család Hajdúnánáson virágzik, valószínűleg ebből származik.

Csuka András az 1847. évi összeírás szerint Hatvan-u. lakos. Ilyen nevű nemescsalád Hajdúszoboszlón virágzik s valószínűleg ennek az ivadéka András, továbbá az onnan 1816-ban beköltözött György nyerges.

Dávid Ferenc, Imre és István az 1847. és 1850. évi összeírás szerint Hatvan-u. lakosok.

Decsy Gergely az 1715. évi összeírás szerint Varga-u. lakos.

Dékány Benedek az 1715. évi összeírás szerint Cegléd-u. lakos. Egyéb adatok Polg. Per. 3—1780. Mihály fia Mihály Protoc. Fass. 1729. év 99. lap.

Derzsy Antal az 1850. évi összeírásban Péterfia-u. lakos.

Desöfy József az 1847. évi összeírás szerint Hatvan-u. lakos.

Detrich Miklós az 1847. és 1850. évi összeírások szerint Varga-u. lakos.

Domokos Lajos mézeskalácsos 1792-ben; András szabó 1798-ban költöztek be Földesről, ahol hasonló nevű nemes család 1834 ápr. 28-án nemesi bizonyáglevelet nyert Szabolcs megyétől.

Dúl Mihály az 1847. és 1850. évi összeírások szerint Péterfia-utcai lakos.

Éder György az 1847. évi összeírás szerint Varga-u. lakos.

Elek József az 1847. és 1850. évi összeírások szerint Hatvan-u. lakos.

Erdődy András Piac; Ferenc Hatvan; Dániel Csapó-u. lakosok az 1715. és 1720. évi összeírások szerint. Egyéb adatok Ferenc fiai Péter, Ferenc, György. Protoc. Fass. 1726. év 4., 107. és 427. lapok.

Eröss Sándor az 1847. és 1850. évi összeírások szerint Péterfia-u. lakos.

Eszenyi István kereskedő Piac; János szabó Mester-u. és Mihály Piac-u. lakosok az 1715. és 1720. évi összeírások szerint. Ilyen nevű nemes család 1767-ben nemesi bizonyáglevelet nyert Bihar vármegyétől. Ferenc Protoc. Fass. 1743. év 754. lap. Végrendeleteik: 127., 131., 391., 430. és 672. sz. a.

Farkas Balatoni Antal kir. táblai jegyző címeres pecsétje 1526-ból az 1690. sz. végrendeleten.

Félegyházy János az 1847. és 1850. é. összeírásokban Varga-u. lakos. Lásd: 1122., 2333., 2622. és 2714. sz. végrendeleteket.

Fűz Lajos az 1847. évi összeírás szerint Varga-u. lakos.

Gellér Pál az 1797. évi összeírás szerint; János pedig az 1847. és 1850. évi összeírások szerint Piac-u. lakosok. Végrendelete 1860. év. 2318. sz.

Gögte Sándor 1857. évi összeírás szerint Hatvan-u. lakos.

Gyarmathy András az 1847. évi összeírás szerint Csapó-utcai lakos.

Gyulay József az 1847. és 1850. évi összeírások szerint Varga-u. lakosok.

Gyursa István borbély, aki 1779. évben Kecskemétről jött Debrecenbe, az 1797. évi összeírás szerint Hatvan-u. lakos. Végrendelete 1813. év. 1402. és 1562. sz. a., melyek szerint fiai Dániel és István.

Gyügyey Péter az 1847. évi összeírás szerint Péterfia-u. lakos. Kálmán végrendelete 1861. év 2334. szám.

Hadás Sámuel szenátor címeres pecsétje 1776-ból a 684. sz. végrendeleten.

Hajdú István az 1847. és 1850. évi összeírások szerint Péterfia-u. lakos.

Haraszi János az 1847. évi összeírás szerint Péterfia-utcai lakos.

Herczeg János szenátor címeres pecsétje 1762. év 360. sz. végrend.

Hofferikus György az 1808. évben Léváról beköltözött kalapos, felvéve az 1847. évi összeírásban.

Holléry Lajos az 1847. évi összeírás szerint Csapó-u. lakos.

Hutka János csizmadia 1787-ben költözött be Sátoraljaúj-helyből, az 1847. és 1850. évi összeírások szerint Csapó-u. lakos.

Jakab István az 1715. évi összeírás szerint Czegléd-u. lakos.

Jákó István az 1847. évi összeírás szerint Czegléd-u. lakos. Mihály végr. 1801. év 1091. sz.

Jeney György az 1850. évi összeírás szerint Csapó-u. lakos.

Jóna Mihály címeres pecsétje 1790-ból a 849. sz. végrendeleten; Mihály és János az 1797. évi összeírás szerint kágyai (Bihar vm.) birtokosok. Az 1847. és 1850. évi összeírások szerint János Piac-, István Varga-, Bálint Csapó- és Mihály Czegléd-u. lakosok. Egyéb adatok Protoc. Fass. 1758. év 638. lap.

Jósa Bálint az 1850. évi összeírás szerint Csapó-u. lakos.

Kaffka Károly az 1847. és 1850. évi összeírások szerint Czegléd-u. lakos.

Kálmán István és József Csapó-, György Czegléd-, István, János és József pedig Hatvan-u. lakosok az 1847. és 1850. évi összeírások szerint. Lásd: 2187. sz. végrendelet, mely szerint János testvére György hajdúböszörményi városi jegyző 1848-ban.

Kántor István az 1847. és 1850. évi összeírások szerint Péterfia-u., másik István pedig Hatvan-u. lakos.

Kapótsy István 1847-ben Péterfia-u. lakos.

Károly István az 1715. évi összeírás szerint Csapó-u., József orgonista, az 1797. évi összeírás szerint Czegléd-u. lakos.

Kaszás Mihály az 1847. és 1850. évi összeírások szerint Piac-u. lakos.

Kathy Márton az 1847. és 1850. évi összeírás szerint Csapó-utcai lakos.

Kató Gáspár az 1720. évi összeírás szerint Csapó-u. lakos.

Katonka Lajos az 1847. évi összeírás szerint Hatvan-u. lakos.

Kelemen János özvegye 1847. és 1850. évben Czegléd-u. lakos.

Kemecsey Ferenc 1800-ban insurgens; 1847-ben Varga-u. lakos.

Kerek István és Károly 1847. és 1850. évben Czegléd-u. lakosok. Mihály fia, János. Protoc. Fass. 1745. év 735. lap.

Kerekes Ferenc professor, aki Arad megyében született, az 1847. és 1850. években Hatvan-u., János az 1850. évben Péterfia-u. lakos.

Keszei József az 1847. évi összeírás szerint Péterfia-u. lakos.

Kiss Egri József az 1847. és 1850. években Varga-u. lakos.

Kodormány György az 1715. évi összeírásban Czegléd-u. lakos.

Kolláth Mihály címeres pecsétje 1791-ből a 855. és 901. sz. végrendeleteken; Dániel, Sámuel és Sándor az 1847. és 1850. évi összeírások szerint Hatvan-u. lakosok. Végr. 1507. és 2316. számok a.

Kónya Aszalai István és fia, István, továbbá György az 1797. évi összeírás szerint Hatvan-, illetve Varga-u. lakosok; Dániel és István az 1847. és 1850. évi összeírások szerint Czegléd-u. lakosok. Címeres pecsét a 2112. sz. végrendeleten.

Kormány István kereskedő, az 1715. évi összeírás szerint Csapó-u. lakos.

Kóromzay Dániel az 1797. évi összeírás szerint Bihar megyében birtokos.

Kossuth András az 1847. évi összeírás szerint Hatvan-u. lakos.

Kovács Ferenc az 1797. évi összeírás szerint Csapó-u. lakos.

Kovács István az 1720. évi összeírás szerint Csapó-u. lakos.

Kovács János az 1720. évi összeírás szerint Piac-u. lakos.

Kovács János esküdt címeres pecsétje 1793-ból a 914. sz. végrendeleten.

Kovács Lajos esküdt címeres pecsétje 1840. évből az 1925. és 1999. sz. végrendeleteken.

Kovács Pál az 1715. évi összeírás szerint Varga-u. lakos, marhakereskedő; a Polg. Per. 5—1749. sz. alatt Nobilis Paulus Kovács, kinek fia Pál s unokái Benedek és János.

P. Kovács István az 1847. és 1850. évi összeírások szerint Czegléd-u. lakos.

Kőrösi Pál az 1720. évi összeírás szerint Piac-u. lakos, fia Kőrösi Borbély Pál Protoc. Fass. 1745. év 795. lap.

Kövér László özvegye 1847. és 1850. években Hatvan-u. lakos.

Kuczik (Koczok) Mihály Péterfia-u.; Ferenc fia Ferenc és Mihály Hatvan-u. lakosok az 1847. és 1850. évi összeírások szerint. András címeres pecsétje 1762. év 352. sz. végrendelet.

Kund Pál, aki 1839. évben Sopronból jött Debrecenbe, az 1847. és 1850. évi összeírásokban Czegléd-u. lakos.

Láposy József ügyvéd 1842-ben költözött be Karcagról; György özvegye és Lajos az 1847. és 1850. évi összeírások szerint Péterfia-u. lakosok.

Lakatos Márton az 1847. évi összeírásban Piac ucai lakos. Végrendeletében bizonyos zálogba adott Bereg megyei birtokokról is rendelkezik.

Legáth József királyi táblai iktató címeres pecsétje 1834. év 1870. sz. végrendeleten.

Leleszi András az 1715. évi összeírás szerint Varga-u. lakos.

Lénárth János Péterfia-u. és Ferenc és Mihály Hatvan-u. lakosok az 1847. és 1850. évi összeírások szerint. Végrendeletök 1811. év 1353. és 1843. számok alatt.

Listman János esküdt címeres pecsétje 1825. év 1665. sz. végrendeleten.

Lukácsy András esküdt címeres pecsétje 1825. év 1665. sz. végrendeleten.

Márkus István az 1847. és 1850. összeírás szerint Hatvan-u. lakos.

Medgyasszay József esküdt címeres pecsétje 1842-ből a

2057. számú végrendeleten, nemesi jogaira hivatkozás Relatio 23—1812. és 701—1832; Lajos és Sámuel az 1847. és 1850. évi összeírások szerint Piac-u.; Imre ügyvéd Hatvan-u. lakos, leszármazási adatok Protoc. Fass. 1727. év 38. és 97. lap; 1743. év 610. és 625. lap; 1755. év 384.; 1758. év 497. és 656. lapokon.

Meleczky János esküdt címeres pecsétje 1780-ból 652. sz. és saját végrendelete 1809-ből 1292. szám alatt. Juliánna 1784. év 739. sz. végrendelete.

Meszena Sándor szenátor címeres pecsétje 1787-ből a 796. és 879. sz. végrendeleteken, az 1797. évi összeírás szerint székelyhidi birtokos.

Micskey János esküdt címeres pecsétje 1778-ból a 698. és 799. sz. végrendeleten.

Mihályi Lajos Péterfia-u.; Gábor, István és János Cegléd-u. lakosok az 1847. és 1850. évi összeírások szerint.

Mihályházy József szenátor címeres pecsétje 1795-ből a 765. sz. végrendeleten; az 1797. évi összeírások szerint Biharon birtokos; Imre 1800-ban insurgens; József az 1847. és 1850. évi összeírás szerint Piac-u. lakos.

Mikes Szoboszlói István az 1715. évi összeírás szerint Csapó uccai lakos. Végrendelete 1721-ből.

Nádházy János Piac-u.; István Varga-u. lakos az 1720. évi összeírás szerint.

Nádudvary (talán Szabó) János az 1715. évi összeírás szerint Péterfia-u. kereskedő; fia József városi ügyész. Protoc. Fass. 1756. év 555. lap. Protoc. 1710. év 860. lap.

Nagy Albisi Sámuel végrendelete és címeres pecsétje 1826-ból 1701., 2018. és 1720. sz. végrendeleten.

Nagy Csokaji Ferenc Piac-u.; Sándor Csapó uccai lakos az 1847. évi összeírás szerint.

Nagy Mihály címeres pecsétje 1791-ből 879. sz. végrendeleten. Fiai: Mihály és Gábor.

Nikházy Sámuel az 1847. és 1850. évi összeírások szerint Varga-u. lakos.

Nyöste Gábor és József Csapó-u.; András és István, továbbá Mihály Cegléd-u. lakosok az 1847. és 1850. évi összeírások szerint. Végrendelet 352. sz.

Ócsay János az 1847. és 1850. évi összeírásokban Cegléd uccai lakos.

Onody Péter az 1847. és 1850. évi összeírás szerint Cegléd uccai lakos.

Orbán Dénes az 1797. évi összeírás szerint biharmegyei birtokos. Mihály végrendelete és címeres pecsétje 1852. év 2242. sz. végrendeleten.

Oroszi József esküdt címeres pecsétje 1797-ből a 977. számú végrendeleten.

Papp Ottományi Zsigmond kapitány házat vesz a Varga-u. 1791. jkv. 134. lap.

Parti Ferenc, János és Mihály az 1847. és 1850. évi összeírások szerint Cegléd-u. lakosok. János végrendelete 1791. év 877. ; Istváné 1864. év 2388. sz. a.

Percze József az 1847. és 1850. évi összeírás szerint Csapó uccai lakos.

Piskolti József varga, aki 1793-ban költözött be Földesről, az 1847. és 1850. évi összeírások szerint Cegléd-u. lakos.

Pogány József az 1847. évi összeírás szerint Piac-u. lakos.

Polgári Gergely fia Pál 1743-ban Szatmárra költözött. Protoc. Fass. 1743. év 604. és 622. lap.

Pósa János az 1847. és 1850. évi összeírások szerint Varga uccai lakos.

Pózner Antal az 1847. és 1850. évi összeírás szerint Hatvan uccai lakos.

Rapf János kereskedő, hadseregszállító az 1797. évi összeírásban, mint Pest vármegyei nemes van felvéve.

Ravaszy István az 1847. évi összeírás szerint Csapó-u. lakos.

Rimay László, aki 1791-ben költözött Debrecenbe Diószegerről, az 1797. évi összeírás szerint ottani birtokos.

Ritoók József az 1847. és 1850. évi összeírásokban Csapó uccai lakos.

Sarkady Ferenc és József az 1847. és 1850. évi összeírásokban Cegléd uccai lakosok.

Sárkán Pál az 1847. és 1850. évi összeírásban Cegléd-u. lakos.

Sántha István számvevő végrendelete 1869. év 2540. sz., az 1847. évi összeírásban Csapó-u. lakos.

Sasy István szenátor és felesége Komáromy Judith eladják debreceni házukat. Fass. Protoc. 1745. év 794. és 798. lap.

Sebők József orvos az 1847. évi összeírásban Varga-u. lakos.

Secsaly Ferenc az 1847. évi összeírásban Varga uccai lakos.

Sipos Mihály ügyvéd címeres pecsétje 1836-ból az 1928. sz. végrendeleten.

Svarcz Sámuel az 1847. és 1850. évi összeírások szerint Varga-u. lakos.

Szabó (Földesi) István az 1850. évi összeírás szerint Hatvan ucai lakos, valószínűleg a Földesről 1790-ben beköltözött Lőrinc szabómester, vagy az 1799-ben beköltözött Sándor leszármazója.

Szabó (Kállay) Ferenc az 1715. évi összeírás szerint Varga ucai lakos; fia Ferenc: Protoc. 30. sz. 630. és 701. lap.

Szabó (Keresztúri) Ferenc az 1715. évi összeírás szerint Cegléd-u. lakos.

Szabó (Szanai) Antal az 1847. évi összeírás szerint Piac-u. lakos.

Szabó (Szentjóni) János az 1850. évi összeírás szerint Hatvan-u. lakos.

Szabó (Szoboszlai) István az 1847. évi összeírás szerint Hatvan-u. lakos.

Szabó György 1748 körül költözött Debrecenbe Tiszakeszi-ből, fel van véve az 1797. évi összeírásban, címeres pecsétje 1815-ből, fiának Györgynek az 1433. és 1558. sz. végrendeleteken.

Szabó István consiliarius végrendelete és címeres pecsétje 1826-ból az 1690. sz. végrendeleten.

Szabó János az 1720. évi összeírás szerint Péterfia-u. lakos.

Szántay István az 1797. évi összeírásban bihari birtokos nemes; János az 1847. és 1850. évi összeírások szerint Varga-u.; József orvos, Csapó-u. lakosok. Egy másik B. Szántay János pedig Péterfia-u. lakos.

Szalmárnémeti Sámuel az 1847. évi összeírás szerint Hatvan-utcai lakos.

Szecsei (Szentjóni) János címeres pecsétje 1790-ből a 853. számú végrendeleten. László az 1847. és 1850. évi összeírás szerint Péterfia-u.; József Piac-u. lakos.

Szecsei (Szoboszlai) József és Sándor az 1847. és 1850. évi összeírás szerint Piac-u.; János pedig Hatvan-u. lakos. Protoc. Fass. 1798. év 284. lap.

Szegedy Dániel, György és János Piac-u.; Sándor Csapó-u.; Sámuel Hatvan-u. lakosok az 1847. és 1850. évi összeírás szerint.

Szekerés János az 1797. évi összeírásban Cegléd-u. lakos; 1800-ban insurgents; András és Sándor az 1847. és 1850. évi összeírásban Piac-u. lakosok.

Szentimrei Lajos az 1847. és 1850. évi összeírás szerint Hatvan-u. lakos.

Szentpály László az 1847. összeírásban Hatvan-u. lakos.

Szentpétery Sámuel az 1720. évi összeírás szerint Csapó-utca; Ferenc esküdt, címeres pecsétje 1775-ből az 546. sz.; János esküdt, címeres pecsétje pedig 1844-ből a 2103. sz. végrendeleten; Sámuel és Sándor 1800-ban insurgensek.

Szerző Mihály az 1797. évi összeírás szerint városi fogalmazó; címeres pecsétje 1800-ból, az 1044. sz. végrendeleten. — Csengerből (Szatmár vm.) való.

Szigetközy Dániel és János Péterfia-u.; másik Dániel pedig Cegléd-u. lakosok az 1847. és 1850. évi összeírás szerint.

Szilágyi János az 1715. évi összeírás szerint Varga-u. lakos.

Szilágyi László az 1720. évi összeírás szerint Piac-u. lakos.

Szilágyi Sződemeteri Lajos táblai hites jegyző, címeres pecsétje 1839. évből, az 1928. és 1929. sz. végrendeleteken.

Szítás Nagy János kereskedő, az 1715. évi összeírás szerint Cegléd-u. lakos. Protoc. Fass. 1741. év 668. lap.

Szoboszlay István az 1720. évi összeírásban Piac-u. lakos.

Szoboszlay Pap István püspök, az 1847. évi összeírásban Piac-u. lakos.

Szodoray János és Péter az 1847. és 1850. évi összeírás szerint Cegléd-u. lakosok.

Szondy Ferenc az 1797. évi összeírás szerint Péterfia-utcai lakos; Dániel, Ferenc, György, István, János és Mihály az 1847. és 1850. évi összeírás szerint Varga-u. lakosok.

Szonta (Szobi) László az 1847. évi összeírás szerint Péterfia-u. l.

Szuhányi János özvegye 1847-ben Varga-u. lakos.

Szunyogh Lázár özvegye 1847-ben Piac-u. lakos.

Szűk István aki, mint mézeskalácsos jött Rimaszombatból 1788-ban, az 1797. évi összeírásban Piac-u. lakos.

Szögyényi Sándor az 1847. és 1850. évi összeírás szerint Hatvan-u. lakos.

Szücs István esküdt, címeres pecsétje 1784-ből a 812. és 1453. sz. végrendeleteken.

Szücs Mihály az 1847. évi összeírás szerint városi írnok, Piac-utcai lakos.

Szücs István professor, az 1847. és 1850. évi összeírás szerint Hatvan-u. lakos.

Szűcs Sámuel kir. ügyész, az 1847. évi összeírásban Hatvan-utcai lakos.

Takács Bálint és Miklós az 1847. és 1850. évi összeírás szerint Csapó-utcai lakosok.

Tarczaly András kalmár, az 1715. évi összeírás szerint Cegléd-u. lakos. Atyjafia Ferenc 1731. évi jkv. 165. lap; 1758. év 628. lap; István és György testvérek 1743. év 800. lap.

Tar József az 1847. és 1850. évi összeírásokban Csapó-u. lakos.

Tatay Sámuel ügyvéd, az 1797. évi összeírásban honoratior nemes; József orvos, címeres pecsétje 1815-ből, az 1437. számú végrendeleten; János 1743. jkv. 622. lap; Ferenc 1737. jkv. 316. lap; egész familia 1746. évi jkv. 91. lap. Valószínűleg Komárom megyéből való nemes család tagjai.

Telegdy László címeres pecsétje 1848-ból, a 2193. számú végrendeleten.

Timáry György szenátor, címeres pecsétje 1780-ból, a 647. számú végrendeleten, felesége Turcsányi Klára 1765. jkv. 681. l.

Tóby igazi nevén Boros István, aki 1862-ben jött Debrecenbe Főthről, mint hivatalnok, atyja Pest vármegye előtt kezdett nemességigazolási pert 1835-ben.

Tóbiás István az 1847. évi összeírás szerint Péterfia-u. lakos.

Tolnay István eladja debreceni jószágát 1745. évi Protoc. Fass. 802. lap.

Tolvaj Ferenc, János, Mihály Piac-u. ; Bálint, Ferenc és János Csapó-utcai lakosok az 1847. és 1850. évi összeírások szerint.

Tóth István esküdt címeres pecsétje 1787-ből a 786. sz. végrendeleten.

Tóth (Tarcali) József az 1847. évi összeírásban Péterfia-u. lakos.

Tóth Mihály 1740. évben eladja Cegléd-u. házát. Protoc. Fass. 1740. és 397. lap.

Tóth János az 1715. évi összeírásban Czegléd-u. lakos.

Törös István esküdt címeres pecsétje 1787-ből a 786. sz. végrendeleten.

Tüdős József az 1847. és 1850. évi összeírásban Varga-u. lakos.

Tyukody György az 1850. évi összeírásban Hatvan-u. lakos.

Turay Mátyás ügyvéd és kir. táblai fogalmazó az 1797. évi összeírásban honoratior.

Ugocsa András szabómester az 1715. évi összeírásban Varga-u. ; Mihály kereskedő szintén Varga-u. lakos. András vég-

rendelete 1739. év 158. sz. István özvegyének pedig 1821. év 1571. szám.

Unghváry Sámuel özvegye az 1715. évi összeírásban Czegléd-u. lakos.

Uszó János Piac-u.; Mihály Hatvan-u. lakosok az 1847. és 1850. évi összeírásban. Mihály 1800-ban insurgens. Végrend. 1676. és 2595. sz. alatt.

Vadász János az 1847. és 1850. évi összeírásban Piac-u. lakos.

Vad Istvánné az 1847. és 1850. évi összeírásban Péterfia-u.; Mihály csizmadia 1790-ben költözött be Emődről.

Váry József az 1720. évi összeírásban Piac-u. lakos.

Vecsey József az 1847. és 1850. évi összeírások szerint Varga-u.; másik József Péterfia-u. lakos. János esküdt c. p. 1762. év 360. sz. végrendelet.

Verdes Samu, aki 1796-ban költözött Nyiradonyról Debrecenbe, az 1797. évi összeírás szerint Piac-u. lakos.

Veress Gergely esküdt címeres pecsétje 1796-ból a 959. és 960. sz. végrendeleteken; Mihály az 1785. évi jkv. szept. 15. bejegyzésnél civis nobilis; András és József az 1847. és 1850. évi összeírás szerint Csapó-u. lakos.

Vértessy István és Sándor az 1847. évi összeírás szerint Czegléd-u. lakos.

Vetéssy Mihály járásbíróági irnok címeres pecsétje 1852. év 2242. sz. végrendelet.

Vígh András az 1797. évi összeírás szerint Csokajon birtokos.

Vincze Felsővályi Lajos és Péter az 1847. és 1850. évi összeírásokban Csapó-u. lakosok. Pál végrendelete 1834. év 1870. sz. Fiai Miklós és Viktor.

Zákán József az 1847. és 1850. évi összeírásokban Péterfia-u. lakos.

Zilahy József orvos, aki 1806-ban költözött ide Báránдрól, az 1847. évi összeírásban Piac-u.; Sámuel az 1850. évben Hatvan-u. lakos.

Zsombory Imre kir. táblai elnök az 1847. évi összeírásban Hatvan-u. lakos.

Függelék.

Debrecenbe költözött felszabadított (manumittált) jobbágyok.

Bóné János sáromberekai jobbágy fia Márton debreceni lakost, 200 magyar forintért felszabadítja gróf Teleky Sándor 1718 márc. 4-én Gernyeszegen kelt manumissionalis levelével. Városi jkv. 1718. év 321. lap.

Czigány István vajdát felszabadítja Bagossy Mihály földesura, 1714 okt. 28-án Bagoson kelt manumissionalis levelével. Városi jkv. 1714. év 28. lap.

Gál Tamás és fia János debreceni lakosokat, kik Csekén (Szatmár m.) voltak jobbágyok, 300 magyar forintért felszabadítják Kölcsey Ferenc, Zsigmond és László testvérek 1729 február 3-án Debrecenben kelt manumissionalis levelökkel s megígérik, hogy nekik nemeslevelet szereznek. Városi jkv. 1729. év 38. lap.

Matolcsi, másképp Siros Istvánt és fiát Jánost, kik dányádi jobbágyok voltak, 90 vonásforintért felszabadítják Ilosvay Imre, Bálint, Kata, Klára és Zsuzsanna 1729 aug. 1-én Debrecenben kelt manumissionalis levelökben. 43. sz. Városi jkv. 1729. év 39. és 57. lapok.

Nyíri István tiszabodrogközi jobbágy fiát Pált, 60 magyar forintért és 2 pár karmazsin csizmáért felszabadítják Zetényi Klobusitzky János és neje Ormós Borbála 1718 jún. 6-án Ágcsernyőn kelt manumissionalis levelökkel. 43. sz. jkv. 303. lap.

Szabó Péter debreceni lakos, volt vedresábrányi jobbágyot felszabadítja gróf Losonczi Bánffy György 1712 március 12-én Gyaiuban kelt manumissionalis levelével. 1712. évi jkv. 34. lap.

Tardi Gergely debreceni lakos, **Tardi Mihály** ököritői jobbágy fiát, 90 vonásforintért felszabadítják **Ilosvay Imre**, **Bálint**, **Kata**, **Klára** és **Zsuzsánna** 1729-ben s megígérik, hogy neki nemeslevelet szereznek. Városi 43. sz. jkv. 40. lap.

Törő János és **István** debreceni lakosok nagyatyjának **Törő Mihálynak** a **Csűry** családtól 140 magyar forintért adott manumissionalis levél az 1715. évi jkv. dec. 29. napjáról beiktatva.

Vas János debreceni theologust és utódait, ha **János** a papi pályán marad felszabadítják **Ilosvay Imre** és gyermekei **Kata**, **Klára**, **Zsuzsánna**, **Bálint** és **Imre** 1753 jan. 20-án Csekén kelt manumissionalis levelökkel. Városi 43. sz. jkv. 277. lap. Érdekes genealógiai adat az **Ilosvay** családra is!

°/304.

NEMES CSALÁDOK DEBRECZENBEN.

ÖSSZEÁLLÍTOTTA :
DR. HERPAY GÁBOR
VÁRMEGYEI FŐLEVÉLTÁRNOK.

SZERZŐ KIADÁSA.

